

JAARVERSLAG

**Klachtencommissie voor het christelijk onderwijs
2007**

klachten•commissie

Inhoudsopgave

1.	Voorwoord	2
2.	Overzicht behandelde klachten	3
3.	Bijlage 1 Aantal Klachten	62
4.	Samenstelling Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs	64

Voorwoord

Hieronder treft u het jaarverslag 2007 van de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs aan. Met dit verslag legt de Commissie verantwoording af voor haar activiteiten in de afgelopen periode.

De Klachtencommissie vierde dit jaar haar 10-jarig bestaan. Sinds de invoering van het klachtrecht in 1998 heeft de Commissie jaarlijks een constante stroom aan klachten behandeld. De Commissieleden zijn inmiddels op elkaar ingespeeld geraakt, vaste routines zijn ontwikkeld en een aantal duidelijke lijnen is in de adviezen van de Commissie te ontdekken.

Van meet af aan heeft de Commissie als boodschap afgegeven, dat het boven alles de voorkeur heeft om allereerst te proberen om een klacht op schoolniveau op te lossen; de gang naar een klachtencommissie dient een uiterste redmiddel te blijven. Voorts illustreren vele voorbeelden dat de hoofdoorzaak voor klachten gelegen is in een gebrekkige communicatie tussen betrokkenen. Waar dit mogelijk was heeft de Commissie geprobeerd partijen weer met elkaar in gesprek te brengen.

De Commissie spreekt de hoop uit dat het jaarverslag over 2007 tevens een handvat kan bieden voor de behandeling en oplossing van bepaalde klachten op schoolniveau.

Indien u wilt reageren op dit jaarverslag kunt u dat doen via info@klachtencommissie.org.

Ik wens u veel leesplezier en zie uw reacties graag tegemoet.

H.C. Naves
voorzitter LKC

Overzicht van uit de door de LKC in 2007 behandelde klachten

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de klachten die in het afgelopen jaar behandeld zijn door de Commissie.

Klachtennummer	Klagers	Soort Klacht	Afdoening
07001	Ouders	Klacht over ondeskundig en inadequaaf handelen directeur en het niet nakomen van afspraken met betrekking tot de remedial teaching.	Gegrondd; ongegrondd
07004	Ouders	Klacht over het niet opmerken weglopen leerling, weigering opstellen onderwiskundig rapport en te snelle melding verzuim aan leerplichtambtenaar	Gegrondd; ongegrondd
07005	Ouders	Klacht over totstandkoming cijfer, machtsmisbruik door docent, vermelding cijfer op weekrapport en hantering verzuimprotocol.	Ongegrondd; gegrondd
07006	Ouders	Klacht over verwijdering leerling	Ongegrondd
07008	Ouder	Klacht over het handelen van de school met betrekking tot een zorgleerling met PDD-NOS	Ongegrondd
07009	Moeder	Klacht over sanctie tegen leerling, onevenredig straffen leerling en onjuiste afhandeling klacht door de school	Ongegrondd
07010	Ouders	Klacht over melding AMK en ongeval op school	Gegrondd; niet in behandeling
07011	Moeder	Klacht over pesten/ruzie op school, informatie gescheiden ouders, informatie AMK en politieaanwezigheid bij gesprek	Ongegrondd
07013	Moeder	Klacht over communicatie met betrekking tot de leerprestaties van een leerling en de uitschrijving van een leerling zonder toestemming	Gegrondd; deels gegrondd
07014A	Ouders	Klacht over de afhandeling van een incident, de communicatie hieromtrent en het optreden van de vertrouwenspersoon.	Gegrondd
07014 B	Ouders	Klacht over de afhandeling van een incident, de communicatie hieromtrent en het optreden van de vertrouwenspersoon.	Gegrondd
07015	Ouders	Klacht over het schooladvies, wijziging advies andere leerling en religieuze principes tegen het geadviseerde onderwijs	Ongegrondd
07016	Ouders	Klacht over verwijdering leerling en gebrekkige communicatie hierover en sanctiebeleid	Gegrondd; ongegrondd
07017	Ex-werknemer	Klacht over het handelen van de algemeen directeur van de school	Niet in behandeling
07019	Ouders	Klacht over schorsing, wijze van kenbaar maken schorsing, wijze waarop met situatie wordt omgegaan en procedure interne klachtencommissie	Gegrondd
07020	Moeder	Onderwiskniveau school en onduidelijkheid taakverdeling school en justitiële0 inrichting met betrekking tot informatieverstrekking aan ouders	Ongegrondd; gegrondd

Klachtennummer	Klagers	Soort Klacht	Afdoening
07022	Moeder	Klacht over grensoverschrijdend gedrag van de busbegeleider jegens een leerling	Gegronnd
07023	Moeder	Klacht over onvoldoende inspanning bij leerachterstand, een onjuist onderwijskundigrapport en schooladvies en het onrustige klimaat op de school	Ongegrond
07025	Ouders	Klacht over het niet adequaat handelen tegen pesten en intimidatie	Ongegrond
07026	Ouders	Klacht over een incident op school dat vier jaar geleden heeft plaatsgevonden	Niet-ontvankelijk
07027	Ouders	Klacht over een onregelmatigheid van een examen	Niet-ontvankelijk
07028	Ouders	Klacht over schorsing van een leerling, informatieavond en ontbreken informatie met betrekking tot het niet durven geven van lessen	Gegronnd; ongegrond
07029	Leerkracht	Klacht over gesprek waarvan de reden niet bekend is gemaakt en een afgelegd klassenbezoek zonder reden	Gegronnd
07034	Ouders	Klacht over het handelen van een docente en het handelen van de schoolleiding	Ongegrond; gegronnd
07035	Ouders	Klacht over handelen leerkracht en het niet kunnen garanderen van de veiligheid op school	Ongegrond
07041	Moeder	Klacht over het schooladvies van een leerling en de toelating door de "nieuwe school"	Ongegrond; niet-ontvankelijk
07044	Moeder	Klacht over de kwaliteit van het onderwijs en onvoldoende aandacht voor pestgedrag waardoor veilige leefomgeving voor leerlingen ontbreekt	Ongegrond; deels gegronnd
07045	Moeder	Klacht over onvoldoende informatie over leerprestaties, het afnemen van toetsen zonder toestemming, het verstrekken van onjuiste en negatieve informatie aan "nieuwe school"	Ongegrond
07046	Ouders	Bevordering leerling, onvoldoende begeleiding, onzorgvuldige wijze van bekendmaking van de bevordering en het niet nakomen van gemaakte afspraken	Ongegrond; deels gegronnd
07049A	Ouders	Klacht over totstandkoming van het schooladvies; een klacht over het omgaan met dyslexie; een klacht over het optreden van de leerkracht; een klacht over de inschakeling van vertrouwenspersonen; een klacht over vermeende stigmatisering en een klacht over de uitspraak over een leerling	Gegronnd; ongegrond
07049B	Ouders	Klacht over disfunctioneren van een leerkracht, het niet-nakomen van de gemaakte afspraken en de afhandeling van de klacht	Ongegrond; deels gegronnd
07050	Meerdere ouders	Klacht over de tussenschoolse opvang en het ten onrechte niet vragen van instemming aan ouders	Ongegrond

Klachtennummer	Klagers	Soort Klacht	Afdoening
07051	Vader	Klacht over de bevordering van een leerling	Ongegrond
07053	Ouders	Klacht over afgewezen verzoek vrijstelling van schoolbezoek, gelegen in 'de specifieke aard van het beroep van één der ouders'	Ongegrond
07054	Ouders	Klacht over de behandeling door de directeur en het niet voldoende aanbieden van alternatieven om problemen op te lossen	Ongegrond
07055	Ouders	Klacht over onrechtmatige en nalatige opstelling leerkracht	Ongegrond
07056	Moeder	Klacht over het contact tussen de school en de ouder die het kind niet verzorgt en het ouderlijk gezag niet heeft en het mogelijk maken van de omgang tussen ouder, die uit het ouderlijk gezag is ontheven, en kind door de school	Ongegrond
07057	Moeder	Klacht over het niet nakomen van afspraken gemaakt met betrekking tot de zorg voor een dyslectische leerling; het niet aanpassen van lesmethoden aan de handicap (dyslexie) van een leerling en machtsmisbruik van een docent ten aanzien van leerlingen	Gegrond; gegrond en deels gegrond
07060	Ouders	Klacht over het niet bevorderen van een leerling in een uitzonderingssituatie	Ongegrond
07063	Ouders	Klacht over het ten onrechte contact opnemen met de huisarts en het AMK door een leerkracht en de onjuiste/langdurende afhandeling van een klacht binnen de school	Niet-ontvankelijk; ongegrond
07064	Vader	Klacht over kwaliteit en kwantiteit van het onderwijs en informatieverstrekking aan ouders	Ongegrond
07066	Leerkracht	Klacht over indeling van de uren en de reden die tot deze invulling van uren geleid heeft	Niet-ontvankelijk
07069	Ouders	Klacht over een melding bij het AMK gebaseerd op onduidelijk rapport; melding AMK is ten onrechte gedaan; onjuiste voorlichting over de melding bij het AMK en onheuse bejegening van een leerling	Ongegrond
07070	Ouders	Klacht over de verwijdering van een leerling	Onbevoegd

Klachtennummer	Klagers	Soort Klacht	Afdoening
07071	Ouders	Klacht over het aantal lessen van een leerling (die niet leerplichtig is) en de omgang van de school met de ouders	Ongegrond
07072	Ouders	Klacht over pesten van een leerling en het niet optreden hiertegen door de school	Gegrond
07074	Ouders	Klacht over het weigeren van een inschrijving van een leerling	Niet in behandeling
07076	Moeder	Klacht over het laten doubleren van een leerling	Ongegrond
07077	Ouders	Klacht over de wijze waarop de school omgaat met de gezondheidsklachten van een leerling en de veiligheid van de leerling en het niet nakomen van de gemaakte afspraken	Gegrond
07078	Vader	Klacht over het niet geven van informatie aan een van de ouders	Gegrond
07079	Ouders	Klacht over het handelen van de algemeen directeur van het bevoegd gezag	Gegrond; ongegrond
07082	Moeder	Klacht over de veiligheid van de kinderen op school, het niet onderhouden van contacten met de ouders en het verstrekken van negatieve informatie aan de nieuwe school	Ongegrond
07083	Vader	Klacht over het ontzeggen van de toegang tot de school en een melding gedaan bij het AMK	Ongegrond
07085	Ouders	Klacht over de wijze waarop er door de school gecommuniceerd is over de schoolprestaties van een leerling	Ongegrond
07086	(ex-) Leerkracht	Klacht over de gang van zaken bij ontslag	Niet in behandeling
07087	Meerdere ouders	Klacht over de wijze waarop de school en het bevoegd gezag omgaan met ouders die een effectieve oplossing zoeken voor de problemen op de school	Geen, alleen advies aan het bevoegd gezag
07089	Ouders	Klacht over onheuse behandeling van een leerling en het niet serieus nemen van de ouders van de leerlingen en de schorsingsbeslissing genomen door de school	Gegrond; ongegrond
07091	Ouders	Klacht over seksueel misbruik door een medeleerling, het niet adequaat reageren van de school en het onder toezicht van een leerkracht pesten van een leerling	Gegrond; ongegrond

Klacht 07001 Klacht over ondeskundig en inadequaat handelen directeur en niet nakomen van afspraken met betrekking tot remedial teaching

De klacht valt in twee onderdelen uiteen. Allereerst betreft het een klacht over het ondeskundig en inadequaat handelen van de directeur naar aanleiding van het verbale en fysieke geweld van een andere leerling jegens de dochter van klagers. Hij heeft geen c.q. onvoldoende oog gehad voor de –met name psychische- gevolgen van dit handelen voor de dochter van klagers en klagers zelf. Daarnaast betreft het een klacht over het niet aanbieden van remedial teaching, terwijl dit wel was afgesproken. Ook is de lijn die in groep 7 is uitgezet, om de achterstand met rekenen bij te werken, niet voortgezet in groep 8. De Commissie is van oordeel dat de school de verschillende –tijdens de hoorzitting- genoemde incidenten niet aan zich voorbij heeft laten gaan en ook wel handelend is opgetreden, maar daarbij de ernst van het probleem onvoldoende en in ieder geval te laat heeft onderkend. Met name de directeur heeft naar het oordeel van de Commissie onvoldoende daadkracht getoond de problemen met de leerling adequaat op te lossen. Het had in de rede gelegen eerder advies van externe deskundigen in te winnen over hoe er omgegaan dient te worden met deze leerling en over de zorg die hem geboden zou kunnen worden. De Commissie acht de klacht gegrond. Met betrekking tot de klacht over de remedial teaching stelt de Commissie vast dat de school met de aan de dochter van klagers geboden zorg in verband met de geconstateerde moeilijkheden met rekenen gedaan heeft wat in haar vermogen lag. Uit de DLE toetsen is geen hiaat gebleken, op grond waarvan volgens het op school heersende beleid remedial teaching geboden zou moeten worden.

Op verzoek van klagers is aan hun dochter toch extra ondersteuning geboden. De communicatie over deze ondersteuning is echter onduidelijk geweest, waardoor bij klagers verkeerde verwachtingen gewekt zijn, met name ten aanzien van het uiteindelijk door hun dochter te bereiken niveau . De Commissie acht de klacht ongegrond.

Klacht 07004 Klacht over niet opmerken weglopen leerling, weigering opstellen onderwijskundig rapport en te snelle melding verzuim aan leerplichtambtenaar

De klacht valt in drie onderdelen uiteen. Allereerst betreft het een klacht over het niet opmerken van het weglopen van de dochter van klagers. Klagers vragen zich af hoede school dit in de toekomst wil/zal voorkomen. Ten tweede betreft het een klacht omtrent de weigering van de school een onderwijskundig rapport op te stellen. Voorts weigert de school dit naar de nieuwe school van de dochter van klagers te sturen en hebben klagers ook nog geen onderwijskundig rapport ontvangen van de school. Ten slotte betreft het een klacht dat de directeur te snel melding gemaakt heeft van verzuim van de kinderen van klagers aan de leerplichtambtenaar. De Commissie stelt vast dat de school werkt in een "open setting" met de leerlingen, dit betekent onder meer dat de leerlingen zelfstandig in groepjes werken, dat de schuifdeuren van de klas openstaan, dat de leerlingen zelfstandig naar het toilet mogen gaan en dat leerlingen door elkaar (kunnen) lopen. De school heeft erkend dat het weglopen van de dochter van klagers niet was opgemerkt door de leerkracht, maar bleek na het incident geen aandacht te hebben gegeven aan het gebeurde om de kans op herhaling van een dergelijk incident in de toekomst te voorkomen c.q. verkleinen.

De Commissie is van oordeel dat, in het licht van de “open” onderwijssituatie, de school extra zorg dient te betrachten om de leerlingen binnen de veilige zone van het schoolterrein te houden. De Commissie is dan ook van oordeel dat de school tekort geschoten is in de afhandeling van de klacht. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht dan ook gegrond. De tweede klacht wordt door de Commissie ongegrond verklaart, dit omdat ter zitting gebleken is dat de school het onderwijskundig rapport inmiddels aan de nieuwe school heeft gezonden. Er is door de school excuses gemaakt aan klagers dat de verzending zolang op zich heeft laten wachten. Daarnaast is de Commissie van oordeel dat klagers een kopie van het onderwijskundig rapport bij de nieuwe school kunnen verkrijgen en dat er geen grond bestaat voor de stelling dat de school dit aan klagers moest overhandigen. Bovendien is ter zitting gebleken dat de school het dossier voor klagers had klaarliggen maar dat dit niet is opgehaald. Met betrekking tot de laatste klacht, het melding maken van verzuim bij de leerplichtambtenaar, heeft de Commissie geoordeeld dat het niet onredelijk is dat de school haar zorgplicht extra heeft nageleefd, gelet op het wegloopincident. De Commissie is dan ook van oordeel dat de klacht in zoverre ongegrond moet worden verklaard.

Klacht 07005 Klacht over totstandkoming cijfer, machtsmisbruik docent, vermelding cijfer op weekrapport en hantering verzuimprotocol

De klacht valt in vier onderdelen uiteen. Allereerst betreft het een klacht met betrekking tot de totstandkoming van het rapportcijfer voor lichamelijke opvoeding van de dochter van klaagster.

Er heeft, aldus klaagster geen herleidbare objectieve beoordeling plaatsgevonden. Klaagster is verder van mening dat haar dochter dubbel wordt gestraft voor haar afwezigheid, nu ze zich vroeger moest melden en ook nog een onvoldoende heeft gekregen. Klaagster verzoekt de Commissie het cijfer te veranderen in een voldoende. Ten tweede betreft het een klacht over de docent lichamelijke opvoeding, deze zou de dochter van klaagster ten onrechte voor de klas te kijk hebben gezet. Klaagster is van mening dat hij misbruik heeft gemaakt van zijn machtspositie en dat hij zich alsnog moet excuseren voor zijn onsportieve gedrag. De derde klacht betreft de vermelding van de cijfers van lichamelijke opvoeding op de weekrapporten, deze zijn ten onrechte niet op vermeld, zodat op de onvoldoende niet kon worden geanticipeerd. Verder heeft de school nagelaten klaagster in kennis te stellen van het feit dat haar dochter te laat op school is gekomen en bovendien is de verzuimstaat onjuist ingevuld. Tot slot heeft de school - zonder dit naar klaagster toe te communiceren - de leerplichtambtenaar ingelicht. Deze handelwijze is in strijd met het verzuimprotocol. Met betrekking tot de klacht over de totstandkoming van het rapportcijfer oordeelt de Commissie dat het niet onredelijk wordt geacht dat bij de beoordeling van de leerling, zowel de prestatie van de leerling, de inzet als de (tijdige) aanwezigheid mee tellen. De Commissie oordeelt dat gezien de omstandigheden de docent lichamelijke opvoeding in alle redelijkheid tot de onvoldoende heeft kunnen komen. Dat op ongeoorloofd verzuim een sanctie staat, terwijl het tevens kan doorwerken in de beoordeling kan hier niet aan afdoen. Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie dan ook ongegrond.

Het verzoek om te bevorderen dat het cijfer wordt veranderd in een voldoende wordt gelet op het vorengaande dan ook niet gehonoreerd. Voor de stelling dat de dochter van klaagster in de klas te kijk is gezet en dat de docent de grens van het betamelijke heeft overschreden - waarvoor in de ogen van klaagster alsnog een excuus op zijn plaats is - acht de Commissie onvoldoende grond aanwezig. Naar het oordeel van de Commissie heeft de directeur adequaat gereageerd door de docent op het incident aan te spreken. De docent heeft het voorval daarop met klaagsters dochter besproken. De Commissie acht hiermee het incident afdoende afgehandeld. Dit onderdeel van de klacht is dan ook ongegrond. Met betrekking tot de klacht over het ten onrechte niet informeren van klaagster over de behaalde cijfers voor lichamelijke opvoeding oordeelt de Commissie de school de cijfers voor het vak lichamelijke opvoeding ten onrechte niet bij de berichtgeving (in de vorm van een weekrapport) worden weergegeven, terwijl hier wel de mogelijkheid toe bestaat. De Commissie acht deze handelwijze en met name in die gevallen waar uiteindelijk een onvoldoende op het rapport wordt gegeven, niet zorgvuldig en verklaart deze deelklacht dan ook gegrond. Met betrekking tot de laatste klacht, dat klaagster ten onrechte niet is geïnformeerd over het verzuim, oordeelt de Commissie dat de school ten onrechte het verzuimprotocol niet is nagekomen en klaagster niet heeft geïnformeerd over het verzuim van haar dochter. Er dient eerst contact te zijn met de ouders van de leerling alvorens de leerplichtambtenaar in te schakelen, de school heeft in dit geval echter direct de leerplichtambtenaar gewaarschuwd en heeft het verzuim niet bij klaagster gemeld. Deze deelklacht acht de Commissie dan ook gegrond.

Klacht 07006 Klacht over verwijdering leerling

Klaagster stelt zich op het standpunt dat de school ten onrechte, vier maanden voor het eindexamen, besloten heeft om haar zoon van school te verwijderen. Klaagster is van mening dat de maatregel disproportioneel is en de belangen van haar zoon onvoldoende zijn meegewogen. Voorts stelt zij dat er sprake zou zijn van selectieve toepassing van het sanctiebeleid, nu haar zoon meer dan andere leerlingen wordt aangesproken op zijn grensoverschrijdend gedrag. De Commissie overweegt dat een beslissing tot verwijdering van een leerling een zeer vergaande maatregel is, die alleen in uiterste noodzaak kan worden genomen. In het algemeen kan worden gesteld dat tot schorsing c.q. verwijdering kan worden overgegaan in het geval dat een leerling bij herhaling de in de school geldende regels overtreedt of wanneer een leerling zich schuldig maakt aan ernstig wangedrag. Aan de orde is thans de vraag of het bevoegd gezag c.q. de school in redelijkheid heeft kunnen besluiten om de zoon van klaagster vier maanden voor zijn eindexamen te verwijderen. De Commissie is van oordeel dat het besluit van de school de terughoudende toets die de Commissie in dergelijke kwesties hanteert, in het onderhavige geval kan doorstaan. Hierbij neemt de Commissie in aanmerking dat klaagsters zoon veelvuldig, ook nadat hij daarop herhaaldelijk is aangesproken, de regels en de gemaakte afspraken niet is nagekomen. Ook niet nadat hij het contract heeft ondertekend, waarbij hij is gewaarschuwd dat hij wordt verwijderd als hij de in het contract gemaakte afspraken niet nakomt. De omstandigheid dat klaagsters zoon een slaapprobleem heeft is door de Commissie in ogenschouw genomen en in de afweging betrokken.

Maar deze omstandigheid maakt naar het oordeel van de Commissie niet dat het bevoegd gezag niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing tot verwijdering heeft kunnen komen. Immers heeft hij zich niet alleen 's ochtends te laat gemeld, maar hij ging ook veelvuldig zonder zich af te melden eerder van school weg. De Commissie verklaard de klacht ongegrond.

Klacht 07008 Klacht over het handelen van de school met betrekking tot een zorgleerling met PDD-NOS

De klacht van klagster richt zich op de weigering van de schoolleiding om adequaat corrigerend op te treden tegen het pesten van de haar zoon door een medeleerling, zulks in strijd met het door school gehanteerde pestprotocol. Verder stelt klagster dat tegen alle bij de acceptatie van haar zoon op school gemaakte afspraken en gaande de tijd opgestelde handelingsplannen in- door de school niet of onvoldoende rekening wordt gehouden met de specifieke, met zijn conditie samenhangende belangen. Bovendien wil de school niet meedenken en meewerken aan een voor haar zoon en zijn conditie acceptabele, voor de hand liggende oplossing van het pestprobleem in de groep, te weten het verplaatsen van de andere leerling door wie de zoon van klagster regelmatig wordt gepest. Verder heeft klagster een klacht ingediend over de wijze waarop de school c.q. het bevoegd gezag met klachten omgaat, met name de afhandeling van de klacht door de vertrouwenspersoon. De Commissie oordeelt dat niet gebleken is dat de school het pestprotocol onvoldoende heeft nageleefd, dan wel onvoldoende adequaat zou zijn opgetreden. De zoon van klagster is een tijd lang geobserveerd door de leerkracht, maar hieruit is niet gebleken dat hij door de medeleerling gepest werd.

Naar het oordeel van de Commissie is school heel ver gegaan om aan de wensen van klagster tegemoet te komen. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klagster te hoge verwachtingen heeft van school en gaandeweg steeds meer van school is gaan eisen. De school heeft echter ook grenzen aan hetgeen er van hen verlangd kan worden. Doordat de school dit niet duidelijker gecommuniceerd heeft is er onduidelijkheid ontstaan bij klagster. School had eerder de grenzen moeten aangeven aan klagster en dit beter moeten communiceren. Dit doet evenwel niet af aan het oordeel van de Commissie dat de school met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid maximaal rekening heeft gehouden met de specifieke belangen van klagsters zoon. School heeft naar het oordeel van de Commissie aangetoond alle betrokken belangen zorgvuldig afgewogen te hebben, alvorens het voorstel om het pestprobleem in de groep door verplaatsing op te lossen aan klagster voor te leggen. De Commissie stelt vast dat school zich voldoende aantoonbaar heeft ingezet om een veilig schoolklimaat te realiseren. Dat er soms sprake kan zijn van een situatie die niet 100% veilig is, vormt naar het oordeel van de Commissie absoluut geen reden voor klagster om haar zoon thuis te houden en op deze wijze aan de leerplicht te onttrekken. Met betrekking tot de klacht over de vertrouwenspersoon is de Commissie van oordeel dat deze ongegrond is, nu de Commissie niet is gebleken dat de gevolgde procedure onjuist is geweest. Klagster heeft zelf aangegeven geen contact meer te willen met de vertrouwenspersoon, zodat ook in dit traject geen communicatie meer mogelijk was. Beide klachten worden ongegrond verklaard.

Klacht 07009 Klacht over sanctie tegen leerling, onevenredige straffen leerling en onjuiste afhandeling klacht door de school

Klaagster vindt het onacceptabel dat de bril van haar dochter door de leerkracht is afgepakt voor straf daar haar dochter een brilsterkte heeft van min negen en zij hoofdpijn krijgt als zij haar bril niet op heeft. Tevens stelt klaagster zich op het standpunt dat haar dochter altijd straf krijgt van de leerkracht. Ook is klaagster van mening dat de directeur haar klacht niet adequaat heeft behandeld. Het bevoegd gezag heeft tijdens de hoorzitting aangevoerd dat de dochter van klaagster haar bril vrijwillig door de klas heeft laten gaan en dat de leerkracht haar duidelijk twee keer heeft gewaarschuwd voordat zij de bril afnam. Volgens het bevoegd gezag is het afnemen van de bril gedurende vijf minuten geen disproportionele straf. De bril van klaagsters dochter was daarvoor immers ook al geruime tijd door de klas gegaan. De Commissie stelt vast dat het aan de school respectievelijk de docenten is om te bepalen wat voor straf een leerling krijgt. De Commissie merkt op dat de straf wel proportioneel dient te zijn. Met betrekking tot de vraag of het afnemen van de bril een proportionele straf was, overweegt de Commissie als volgt. De dochter van klaagster had al twee waarschuwingen gehad van de leerkracht voordat haar bril werd afgenomen. Zij reageerde echter niet op deze waarschuwingen. Dit gedrag van klaagsters dochter behoeft de leerkracht volgens de Commissie niet te accepteren. Het opleggen van een straf was in deze situatie zeker gerechtvaardigd. Het afnemen van de bril van klaagsters dochter is in dit kader gezien zeker geen disproportionele straf. Voor zover klaagster heeft aangevoerd dat haar dochter onevenredig vaak straf krijgt van de leerkracht, stelt de Commissie vast dat

klaagster haar standpunt niet heeft onderbouwd met concrete voorbeelden, zodat de Commissie zich hierover geen oordeel kan vormen. Klaagster heeft tevens aangevoerd dat de directeur van de school haar klacht niet adequaat heeft afgehandeld. De directeur heeft aangevoerd dat het hele incident op een nette manier opgelost had kunnen worden door een gesprek tussen leerkracht en ouder. De klacht kon echter niet dezelfde dag worden afgehandeld in verband met andere afspraken van de leerkracht, maar de directeur heeft klaagster in een later telefoongesprek aangegeven welke stappen hij ging nemen. Er hebben daarna diverse gesprekspogingen plaatsgevonden, aldus de directeur. De Commissie oordeelt dat de school zich naar vermogen heeft ingespannen om het probleem op te lossen en dat klaagster de afhandeling van de klacht op schoolniveau zelf heeft belemmerd. De klacht wordt ongegrond verklaard.

Klacht 07010 Klacht over melding AMK en ongeval op school

De klacht valt in twee onderdelen uiteen. Als eerste betreft het een klacht omtrent een valse aantijging van de school naar klagers en de daarop volgende onterechte melding bij het Advies Meldpunt Kindermishandeling (AMK) met betrekking tot hun dochter. In dit verband stellen klagers voorts dat de school de afgelopen twee jaar geen contact met hen heeft opgenomen over het vermoeden van kindermishandeling. Ook is nooit kenbaar gemaakt dat er al signalen waren voor de school. Voorts zijn een aantal door de school genoemde botbreuken van hun dochter niet bij klagers bekend. Hoewel klagers stellen hun zorgen over de medische situatie van hun dochter te hebben geuit aan de school, heeft de school deze zorgen niet erkend, aldus klagers. Zo heeft de school ten

onrechte geen rekening gehouden met de medische diagnose dat hun dochter aan Osteogenesis Imperfecta lijdt en hierdoor al snel botbreuken oploopt. Gelet op het voorgaande stellen klagers dat de school onvoldoende met hen heeft gecommuniceerd over de aanleiding voor de melding, alsmede over de melding zelf. Ten tweede stellen klagers zich op het standpunt dat hun zoon tijdens de schooluren zijn pink tussen de deur heeft gekregen, waardoor zijn pink is gebroken. De pink heeft door dit ongeval een afwijkende stand en functioneert niet naar behoren. De verzekering van de school wilde geen aansprakelijkheid erkennen, omdat een leerling de deur had dichtgegooid. De school heeft ten onrechte niet de verantwoordelijkheid voor dit ongeval op zich genomen, aldus klagers. De Commissie heeft geoordeeld dat de school vrijheid heeft om bij vermoeden van geestelijke c.q. lichamelijke mishandeling of verwaarlozing een melding te doen bij het AMK. De Commissie acht het niet onredelijk dat de school hierin haar verantwoordelijkheid als professional heeft genomen en uit voorzorg een melding heeft gedaan. Gebleken is dat klagers niet op de hoogte waren van de zorgen van de school met betrekking tot hun dochter. Het was hen tevens niet bekend dat de school voornemens was tot melding bij het AMK over te gaan. Zij hebben geen informatie van de school ontvangen over de melding bij het AMK, omdat de school dit in het belang van de dochter van klagers achtte. De Commissie is van oordeel dat het zich hier wreekt dat voldoende dossiervorming en een voldoende communicatie in de richting van de ouders ontbreken. Het ontbreken daarvan maakt dat de Commissie tot het oordeel komt dat het op de weg van de school ligt te voorkomen dat ouders niet op de hoogte zijn van het voortraject omtrent een melding bij

het AMK, alsmede de melding zelf. Dit alles overziende is de Commissie van oordeel dat de klacht – voorzover deze betrekking heeft op de wijze van communicatie - gegrond is. Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht, dat ziet op aansprakelijkheid van de school wegens het ongeval van hun zoon, overweegt de Commissie het volgende. Nu door klagers is aangegeven, dat de verzekering van de school geen aansprakelijkheid wil erkennen voor de gevolgen van het ongeval van hun zoon, stelt de Commissie vast, dat dit onderdeel van de klacht een verzekeringskwestie betreft. De Commissie is van oordeel dat het aan de verzekeraar is om in een dergelijke kwestie de feiten vast te stellen en te beoordelen. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat zij dit onderdeel van de klacht niet in behandeling dient te nemen.

Klacht 07011 Klacht over pesten/ruzie op school, informatie gescheiden ouders, informatie AMK en politieaanwezigheid bij gesprek

De klacht valt in vier onderdelen uiteen. Klaagster verwijt de school dat haar zoon regelmatig met blauwe plekken en kapotte kleding thuis komt na ruzie met andere leerlingen en dat hij als enige waarschuwingen daarvoor krijgt. Ten tweede verwijt klagster de school dat deze informatie heeft gegeven aan haar ex-man, terwijl klagster meerdere malen heeft aangegeven dat hij geen gezag over haar zoon heeft. Ook geeft klagster aan dat de school foute en onvolledige informatie heeft afgegeven aan het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Tot slot gaat de klacht over het feit dat de school de politie aanwezig wilde laten zijn bij een gesprek.

Met betrekking tot de eerste deelklacht acht de Commissie de opvoedkundige maatregelen die de school heeft genomen door middel van time-outs en rode kaarten systeem zeer redelijk en acceptabel. Daarbij neemt de Commissie in overweging dat niet bewezen is dat de zoon van klaagster als enige deze waarschuwingen krijgt, waardoor dit onderdeel van de klacht ongegrond dient te worden verklaard. Met betrekking tot de tweede deelklacht is de Commissie van mening dat de school zeer zorgvuldig is omgegaan met informatieplicht aan de ex-man van klaagster. De Commissie acht dit klachtonderdeel ongegrond. Met betrekking tot de derde deelklacht is de Commissie van oordeel dat de school haar verantwoordelijkheid in de zorgplicht aan de hen toevertrouwde kinderen heeft genomen in het verstrekken van informatie aan het AMK. Dit klachtonderdeel acht de Commissie tevens ongegrond. Daarbij geeft de Commissie aan dat er andere wegen bestaan om te klagen over de informatie die het AMK tot haar besluit heeft doen komen. De school heeft naar oordeel van de Commissie voldoende mogelijkheid tot hulp aan klaagsters zoon en zijn familie geboden. Tot slot heeft de school aangegeven te willen communiceren met klaagster en haar partner. Begrijpelijk is dat de school haar eigen veiligheid heeft willen waarborgen en het is dientengevolge ook niet aan de school aan te rekenen dat het gesprek uiteindelijk niet heeft plaatsgevonden. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht eveneens ongegrond.

07013 Klacht over communicatie met betrekking tot de leerprestaties van een leerling en de uitschrijving van een leerling zonder toestemming

Klaagster is onvoldoende door de school

geïnformeerd over de ontwikkeling van haar zoon. De school heeft besloten de minderjarige zoon van klaagster uit te schrijven, zonder dat klaagster daarvoor als wettelijk vertegenwoordiger toestemming heeft gegeven. Hoewel in de loop van het schooljaar duidelijk werd dat het schoolwerk van klaagsters zoon steeds meer te lijden kreeg onder zijn sociaal emotionele problemen, heeft de school het niet nodig geoordeeld zijn moeder van deze ontwikkeling op de hoogte te houden. Er is geen enkel initiatief van de zijde van de school geweest om over deze situatie met klaagster te communiceren en wanneer klaagster van haar kant om informatie verzocht, werden haar vragen, ook waar het betrof het leerproces, slechts mondjesmaat beantwoord. Het contact met klaagster werd min of meer afgehouden op basis van een mededeling van een medewerker van Bureau Jeugdzorg. Dit terwijl bekend was dat er geen wijziging was gekomen in de gezagssituatie. De Commissie deelt niet de opvatting van de school dat zij heeft voldaan aan haar formele informatieplicht (art. 23b WVO) jegens de met het gezag belaste ouder door toezending van rapporten, cijferlijsten en dergelijke, dat is informatie betreffende de leerprestaties. Er ontstonden immers, als vooromschreven, duidelijk steeds grotere problemen met deze leerprestaties. Zo zeer zelfs dat de overstap naar een andere opleiding noodzakelijk geacht werd. Van deze omstandigheden werd klaagster niet op de hoogte gehouden. Zij werd niet uitgenodigd voor een gesprek en op haar vragen werd slechts kort geantwoord. De Commissie is dan ook van oordeel dat de school door gebrekkige informatie verschaffing betreffende de (problemen in de) leerprestaties van klaagsters zoon te kort is geschoten in de wettelijk verplichte informatievoorziening jegens de met het

gezag belaste ouder en acht de eerste deelklacht gegrond. De school heeft zich geweldig ingespannen om te voorkomen dat klaagsters zoon een drop-out zou worden en om hem te helpen met een diploma de middelbare school te kunnen verlaten. Daarbij is klaagster echter, naar het oordeel van de Commissie, te weinig betrokken. Na herhaalde verzoeken van klaagster om informatie over het welzijn van haar zoon is klaagster uitgenodigd voor een gesprek. Ter voorbereiding op dit gesprek legde klaagster een aantal vragen als gesprekspunten voor. Daaruit blijkt duidelijk dat klaagster op dat moment geen idee had van de situatie van haar zoon. Het is daarom, zo meent de Commissie, niet aannemelijk dat klaagster heeft kunnen/moeten begrijpen dat dit gesprek niet voortkwam uit haar briefwisseling, maar dat dit gesprek tot doel had de impasse in het leerproces van haar zoon te bespreken en dat definitieve afspraken gemaakt zouden worden over de beste vervolgstap, namelijk dat hij aan het eind van het schooljaar de overstap zou maken naar een Havo-sprint opleiding op een andere school in de stad (op welke was op dat moment nog niet duidelijk). De Commissie heeft er begrip voor dat in het gesprek niet alle door klaagster gestelde vragen zijn besproken, maar wel de hiervoor bedoelde vervolgstappen. Klaagster ontkent niet dat deze vervolgstappen aan de orde geweest zijn. Zij ontkent te hebben ingestemd met het beoogde vervolgtraject, terwijl aangeklaagden menen dat zij dat wel deed. De school had in ieder geval van een gesprek, waarin, naar zeggen van de school, zulke belangrijke keuzes voor het te volgen onderwijs van de minderjarige gemaakt zijn, een gespreksverslag dienen te maken en dit aan klaagster, als gezagdragende ouder, ter ondertekening moeten voorleggen. Klaagster

werd aan het eind van het gesprek toegezegd dat haar nog formulieren voor een overstap naar een andere school zouden worden toegestuurd. Zij heeft deze formulieren nooit ontvangen. De coördinator van de zoon van klaagster heeft deze formulieren, de uitschrijfformulieren, aan klaagsters zoon meegegeven om aan zijn moeder te geven. Hij erkent dat dit, juist in de wetenschap van de problematische gezinssituatie, nooit zo had moeten gebeuren. Toen hij de formulieren ondertekend terugkreeg, heeft hij niet verder gekeken en aangenomen dat de handtekening van klaagster was. Klaagster is niet vermeld dat de overstap daadwerkelijk is gerealiseerd en voor welke school uiteindelijk is gekozen. Daardoor is, ten onrechte, een belangrijke beslissing betreffende het onderwijsleerproces van de minderjarige genomen zonder medeweten, laat staan toestemming van de met het gezag belaste ouder. De Commissie acht deze deelklacht dan ook deels gegrond

07014A Klacht over de afhandeling van een incident, de communicatie hieromtrent en het optreden van de vertrouwenspersoon

De klacht valt in vier deelklachten uiteen. De eerste klacht heeft betrekking op een seksueel getint incident dat heeft plaatsgevonden tussen twee leerlingen en waarvan de zoon van klagers, een leerling met het syndroom van Down getuige van is geweest. Bij toeval zijn klagers via de ouders van het slachtoffer op de hoogte geraakt van het incident. Klagers zijn van mening dat door de school ten onrechte geen openheid van zaken is gegeven. Doordat de school geen openheid heeft betracht, is klagers de mogelijkheid ontnomen om de psychische schade bij hun zoon te beperken, dan wel het voorval op een goede manier te verwerken.

Dit voorgaande klemt te meer omdat via de tassenpost door de groepsleiding melding wordt gemaakt van duidelijk afwijkend gedrag bij hun zoon. De tweede klacht betreft het ten onrechte niet hanteren van een protocol waarin weergegeven wordt hoe de school omgaat met vergelijkbare incidenten. De schoolleiding had moeten ingrijpen en het probleem bespreekbaar moeten maken met de vijf jongens en de ouders, om te proberen te voorkomen dat bij een volgende gelegenheid in het zwembad de situatie zich zou herhalen. Daarnaast zijn klagers van mening dat de school niet alleen een fout heeft gemaakt met de begeleiding, maar ook met betrekking tot de afhandeling van het incident. De school heeft niet alleen bij de begeleiding een fout gemaakt, maar ook met betrekking tot de afhandeling van het incident. Zo is nimmer door de school, dan wel het bevoegd gezag, gevraagd hoe het met de zoon van klagers ging en ook heeft de school geen begeleiding geboden bij het verwerken van het incident. Tot slot betreft het een klacht over de vertrouwenspersoon van de school. Klagers stellen dat van een vertrouwenspersoon verwacht mag worden dat hij klagers ondersteuning verleent dan wel bemiddelt bij het vinden van een oplossing. In de bijeenkomst met klagers heeft hij duidelijk laten blijken dat hij het standpunt van de schoolleiding huldigt. De voorgestelde benaderingswijze van de klacht - het probleem niet verengen tot de vraag of het feit wel of niet heeft plaatsgevonden – is volgens klagers ten onrechte niet opgepakt. Naar het oordeel van de Commissie heeft de directie van de school niet in redelijkheid kunnen besluiten om de ouders van de andere leerlingen die getuige zijn geweest van het voorval niet te informeren. Voor het informeren van de ouders van de leerlingen uit de groep is naar het oordeel van de

Commissie niet noodzakelijk dat er - zoals het bevoegd gezag stelt - sprake moet zijn van seksuele handelingen. De omstandigheid dat de school de ouders van de andere leerlingen niet op de hoogte zijn gesteld van het incident klemt te meer nu een aantal leerlingen, niet of niet goed kunnen communiceren. Bovendien, zo hebben klagers gesteld, heeft hun zoon afwijkend gedrag vertoond ten opzichte van voorheen en daarvan was zijn lerares op de hoogte gebracht. Ook van de zijde van de school werd via het tassenschrift gewag gemaakt van een verandering in het gedrag van klagers' zoon. Gelet op het voorgaande had het, naar het oordeel van de Commissie, op de weg van de school gelegen om te informeren bij de ouders of de ouders naar aanleiding van het incident in de kleedkamer bijzonder gedrag bij hun kind bemerkten of hadden bemerkt. Naar aanleiding van de uitkomsten, had begeleiding geboden kunnen worden. De Commissie acht de klacht op dit onderdeel dan ook gegrond. Ten aanzien van de deelklacht dat de school ten onrechte geen protocol hanteert, waarin is beschreven hoe en op welke wijze met vergelijkbare incidenten wordt omgegaan, overweegt de Commissie als volgt. Het protocol dat de school in het VSO hanteert is niet voor het SO vastgesteld. Derhalve moet worden vastgesteld dat het op de school ontbreekt aan een protocol, waarin staat beschreven op welke wijze de situatie als de onderhavige wordt opgepakt en afgehandeld. De school heeft dit ook onderkend en de Commissie medegedeeld dat er wordt onderzocht welk protocol past in het SO en in de toekomst zal moeten worden gehanteerd. Het protocol zal worden ontwikkeld. Gelet op het vorenstaande acht de Commissie de deelklacht, dat een dergelijk protocol ontbreekt, dan ook gegrond. De Commissie adviseert het bevoegd gezag de vaststelling

van een dergelijk protocol voortvarend ter hand te nemen. Met betrekking tot de deelklacht dat de school nimmer betrokkenheid heeft getoond, ook niet nadat klagers op de hoogte zijn geraakt van het incident, kan de Commissie niet anders concluderen dan dat er sprake is geweest van een gebrekkige communicatie tussen de school en klagers. De Commissie overweegt ten aanzien van de stelling van het bevoegd gezag met betrekking tot verschillende lezingen van het voorval, dat - gezien de omstandigheid dat klagers' zoon het syndroom van Down heeft en niet kan communiceren en gezien de omstandigheid dat klagers van het voorval uit de tweede hand hebben vernomen - klagers niet worden verweten. Bovendien had de school en het bevoegd gezag de onduidelijke situatie kunnen voorkomen door open te communiceren met de ouders van de leerlingen, die getuige zijn geweest van het voorval. Voorkomen was dan dat deze ouders uit de tweede hand en pas drie maanden na het voorval van het incident hadden vernomen. De Commissie kan niet anders dan vaststellen dat er door de school en het bevoegd gezag geen aandacht is besteed aan de begeleiding van klagers' zoon en aan de gevoelens van klagers, die hun zoon aan de school hebben toevertrouwd. Het had naar het oordeel van de Commissie op de weg van de school gelegen om - gezien de bijzondere leerlingen, die op het vlak van de communicatie beperkingen hebben waardoor communicatie met de ouders van deze leerlingen extra zwaar weegt, meer aandacht aan dit aspect van de communicatie te besteden. De klacht met betrekking tot de communicatie acht de Commissie dan ook gegrond. In het kader van de communicatie speelt voorts de positie van de vertrouwenspersoon een rol. De persoon die

als vertrouwenspersoon vermeld staat in de schoolgids bleek niet de vertrouwenspersoon te zijn maar een adviseur van het bevoegd gezag. Hij stelt dat hij aan klagers heeft uitgelegd dat hij namens het bevoegd gezag optreedt. Enig schriftelijk bewijs ter onderbouwing van deze stelling is echter niet voorhanden. De Commissie kan zich voorstellen dat er bij klagers - mede gezien de vermelding van deze meneer als vertrouwenspersoon in de schoolgids - onduidelijkheid heeft kunnen bestaan over de rol van deze persoon. Deze deelklacht acht de Commissie dan ook gegrond.

07014B Klacht over de afhandeling van een incident, de communicatie hieromtrent en het optreden van de vertrouwenspersoon

De klacht valt uiteen in vier deelklachten. Allereerst betreft het een klacht over de afhandeling van een seksueel getint incident dat heeft plaatsgevonden tussen twee leerlingen, de zoon van klagers is hiervan slachtoffer geweest. Klagers zijn door de school niet direct op de hoogte gesteld van het voorval. Klagers hebben die avond van hun zoon, na het in bad gaan, moeten vernemen wat er die dag is voorgevallen. Daarnaast stellen klagers dat er door de school ten onrechte geen actie ondernomen is om herhaling van dergelijke incidenten te voorkomen. Het geval is ten onrechte niet bespreekbaar gemaakt met de leerlingen in de klas en de ouders. De directeur is na een gesprek ten onrechte niet meer op de zaak teruggekomen. Er is ruim drie maanden niets gebeurd. Pas in een te laat stadium is de medezeggenschapsraad en de ouderraad geïnformeerd. Bovendien hebben de school en het bevoegd gezag nimmer laten blijken dat zij het incident betreuren. Er is ook geen begeleiding aan de

zoon van klagers geboden. Het vertrouwen in de school is geschaad als gevolg van het niet handelend optreden. Klagers wijzen in dit verband erop dat er door de school ten onrechte geen protocol wordt gehanteerd, waarin wordt weergegeven hoe moet worden omgegaan met dit soort incidenten. Tot slot betreft het een klacht over de vertrouwenspersoon van de school. Klagers stellen dat van een vertrouwenspersoon verwacht mag worden dat hij klagers ondersteuning verleent dan wel bemiddelt bij het vinden van een oplossing. In de bijeenkomst met klagers heeft hij duidelijk laten blijken dat hij het standpunt van de schoolleiding huldigt. De voorgestelde benaderingswijze van de klacht - het probleem niet verengen tot de vraag of het feit wel of niet heeft plaatsgevonden – is volgens klagers ten onrechte niet opgepakt. Klagers hebben zich op het standpunt gesteld dat de school en het bevoegd gezag het incident -kort gezegd- niet juist hebben afgehandeld. Vast staat dat de leerkracht of de school klagers niet hebben geïnformeerd over het voorval dat in de kleedkamers van het zwembad tussen een medeleerling en klagers zoon, waarvan klagers zoon het slachtoffer was, heeft plaatsgevonden. Klagers hebben van hun zoon die avond moeten vernemen dat er in de kleedkamer tijdens het omkleden ten behoeve van het zwemmen het voorval heeft plaatsgevonden. Naar het oordeel van de Commissie getuigt dit niet van zorgvuldigheid. Het had op de weg van de school gelegen om klagers te informeren over het incident. De omstandigheid, dat de school het incident kenschetst als seksueel verbaal geweld en niet als een seksuele handeling, maakt dit niet anders. Deze deelklacht acht de Commissie gegrond. Vaststaat dat de ouders van de betrokken leerlingen zijn uitgenodigd voor een

gesprek. Het voorval is daar besproken. De Commissie heeft echter moeten vaststellen dat er geen verslag van dat gesprek is gemaakt. Partijen zijn verdeeld over hetgeen daar nu uiteindelijk is afgesproken. In de beleving van klagers is dat gesprek het begin geweest dat nog een vervolg zou krijgen, terwijl de school van mening is dat met het gesprek de zaak in principe was afgehandeld. De Commissie is van oordeel dat het maken van een verslag van het gesprek de aanbeveling had verdiend en adviseert het bevoegd gezag te bewerkstelligen dat zulks in de toekomst wel gebeurt, opdat een misverstand omtrent hetgeen is afgesproken wordt voorkomen. Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden gezegd dat de school niets in het kader van de afhandeling van het incident heeft gedaan. De Commissie wijst er in dit verband op dat de Commissie van Begeleiding is geïnformeerd en dat de schoolmaatschappelijk werker is ingeschakeld. Tot slot zijn de ouderraad en de medezeggenschapsraad geïnformeerd. De hiervoor benoemde acties zijn of intern-gericht en bovendien niet richting klagers gecommuniceerd. De afhandeling van het incident door de school is niet gericht geweest op klagers' zoon en zijn ouders. Door de directie van de school is niet aannemelijk gemaakt dat het welbevinden van klagers' zoon en de vraag of verdere begeleiding nodig was, voor hen een belangrijk aandachtspunt was. Bovendien is het incident en de daarmee samenhangende problematiek - gezien het verslag van de leerkracht stond het incident niet op zich - naar het oordeel van de Commissie ten onrechte niet in de groep met de leerlingen behandeld, teneinde te trachten te voorkomen dat een vergelijkbaar incident zich opnieuw zou voordoen. Deze deelklacht is dan ook in zoverre gegrond. Ten aanzien van de

deelklacht, dat de school ten onrechte geen protocol hanteert, waarin is beschreven hoe en op welke wijze met vergelijkbare incidenten wordt omgegaan, overweegt de Commissie als volgt. Het protocol dat de school in het VSO hanteert is niet voor het SO vastgesteld. Derhalve moet worden vastgesteld dat het op de school ontbreekt aan een protocol, waarin staat beschreven op welke wijze een situatie als de onderhavige wordt opgepakt en afgehandeld. De school heeft dit ook onderkend en de Commissie medegedeeld dat er wordt onderzocht welk protocol past in het SO en in de toekomst zal moet worden gehanteerd. Het protocol zal worden ontwikkeld. Gelet op het vorenstaande acht de Commissie de deelklacht, dat een protocol ontbreekt waarin staat beschreven hoe in deze situaties moet worden gehandeld, dan ook gegrond. De Commissie adviseert het bevoegd gezag de vaststelling van een dergelijk protocol voortvarend ter hand te nemen. In het kader van de communicatie speelt voorts de positie van de vertrouwenspersoon een rol. De persoon die als vertrouwenspersoon vermeld staat in de schoolgids bleek niet de vertrouwenspersoon te zijn maar een adviseur van het bevoegd gezag. Hij stelt dat hij aan klagers heeft uitgelegd dat hij namens het bevoegd gezag optreedt. Enig schriftelijk bewijs ter onderbouwing van deze stelling is echter niet voorhanden. De Commissie kan zich voorstellen dat er bij klagers - mede gezien de vermelding van deze meneer als vertrouwenspersoon in de schoolgids - onduidelijkheid heeft kunnen bestaan over de rol van deze persoon. Deze deelklacht acht de Commissie dan ook gegrond.

07015 Klacht over het schooladvies, wijziging advies andere leerling en

religieuze principes tegen het geadviseerde onderwijs

De klacht valt in drie onderdelen uiteen. Allereerst zijn klagers het niet eens met het schooladvies voor hun dochter. In dit verband stellen klagers dat de school het advies ten onrechte niet wil wijzigen. Klagers stellen zich voorts op het standpunt dat voor een ander leerling uit de klas wel het schooladvies gewijzigd is, daar er voor die leerling geen passende school in de buurt was. Tot slot stellen klagers dat zij uit religieuze principes hun dochter niet op het onderwijs willen hebben dat door de school wordt geadviseerd, gezien er op de scholen waar dit onderwijs aangeboden wordt 80% van de leerlingen allochtoon is. De Commissie stelt vast dat de school het schooladvies van klagers' dochter heeft gebaseerd op door de school vastgestelde resultaten van de afgelopen jaren. Voorts heeft de Commissie geconstateerd dat het resultaat van de Cito-toets een bevestiging vormt van het schooladvies. De school heeft derhalve in redelijkheid tot het besluit kunnen komen de dochter van klagers dit schooladvies te geven. De Commissie is dan ook van oordeel dat de klacht in zoverre ongegrond moet worden verklaard. Met betrekking tot de tweede deelklacht is gebleken dat de school het advies van de andere leerling niet heeft aangepast maar dat de nieuwe school van deze leerling deze ondanks het advies van de school toch geaccepteerd heeft. De school heeft voorts aangegeven, dat de door klagers beoogde school een strikt beleid voert met betrekking tot de toelating van leerlingen en dat dit beleid is gebaseerd op de Cito-toetsresultaten. Dit alles overziende is de Commissie van oordeel dat er geen sprake is van een gelijk geval, zodat het beroep van klagers op het gelijkheidsbeginsel niet kan slagen. Dit onderdeel van de klacht dient dan

ook ongegrond verklaard te worden. Ten aanzien van het derde onderdeel van de klacht, dat ziet op religieuze overwegingen van klagers, is de Commissie van oordeel, dat het bezwaar van klagers, gebaseerd op religieuze overwegingen, tegen een school met grotendeels zwarte leerlingen, geen argument vormt om het schooladvies te wijzigen. Bovendien wijst de Commissie erop dat een dergelijk argument van klagers als kwetsend kan worden ervaren door “gekleurde/zwarte” personen, die dezelfde religieuze gedachten als klagers hebben. Onderscheid in huidskleur van personen betekent namelijk niet automatisch onderscheid in religieus gedachtegoed. Dit onderdeel van de klacht wordt ongegrond verklaard.

07016 Klacht over verwijdering leerling en gebrekkige communicatie hierover en sanctiebeleid

De klacht betreft de verwijdering van de zoon van klagers. Klagers zijn door hun zoon op de hoogte gebracht van het feit dat hem vanwege het medeplichtig zijn aan het ontvreemden van een mobiele telefoon een verwijdering of een schorsing boven het hoofd hing. Dit was door de conrector aan de zoon van klagers meegedeeld. Klager heeft toen direct getracht contact op te nemen met de conrector, maar omdat deze niet aanwezig was, heeft hij contact opgenomen met de mentor van zijn zoon. De mentor was van het incident niet op de hoogte en zou zich inspannen om de volgende dag op school alles uit te zoeken. De mentor zou regelen dat klager met de conrector kon bellen om 9.45 uur. Toen klager de volgende ochtend naar school belde, was de conrector niet bereikbaar, wel werd de toezegging gegeven dat hij voor de middag teruggebeld zou worden. Toen er echter rond 13.00 uur nog

niet teruggebeld was, heeft klager wederom zelf contact gezocht. De conrector zou die middag het voornemen tot verwijderen bespreken met de coördinatrice. Klager zou op de hoogte gesteld worden van de uitkomst van dit gesprek. Klager heeft wederom zelf contact gezocht met school en de coördinatrice deelde hem mee dat een definitief besluit nog door de schoolleiding genomen diende te worden. Er is een afspraak gemaakt voor een gesprek. Tijdens dit gesprek werd zonder enige vorm van overleg direct kenbaar gemaakt dat de zoon van klagers van school verwijderd zou worden. Klagers vinden dat er bij het verwijderingsbesluit geen rekening is gehouden met hun argumenten, waaronder de gezinssituatie. Hun zoon komt uit een gelukkige gezinssituatie en het was voor het eerst dat hij bij een incident betrokken is. Toen klagers vroegen waarom zij niet eerder door school op de hoogte gesteld waren van het incident, was het antwoord dat zij niet telefonisch te bereiken waren omdat er een computerstoring was op school. De telefoonnummers die hun zoon had opgegeven bleken niet te kloppen. Klagers vinden het verkeerd dat hun zoon zelf moest meedelen dat hij waarschijnlijk verwijderd zou worden. School moet zelf het initiatief nemen en niet de verantwoordelijkheid bij de leerlingen neerleggen. Ook vindt klager dat het bewijs onder druk verkregen is. De conrector heeft de zoon van klagers onder druk gezet om een bekentenis af te dwingen. De zoon van klagers zit nu op een andere school, mede door de inspanningen van klagers. Helaas gaat het niet zo goed met hem en zal hij waarschijnlijk blijven zitten. In de klacht met betrekking tot de verwijdering overweegt de Commissie als volgt. In het algemeen kan worden gesteld dat tot schorsing c.q. verwijdering kan worden

overgegaan in het geval dat een leerling bij herhaling de in de school geldende regels overtreedt of wanneer een leerling zich schuldig maakt aan ernstig wangedrag. De Commissie overweegt dat een beslissing tot verwijdering van een leerling een zeer vergaande maatregel is, die alleen in uiterste noodzaak kan worden genomen. Verwijdering is een discretionaire bevoegdheid en tenzij er sprake is van aperte onredelijkheid kan de Commissie niet hierin treden. Het argument van klagers dat er gezien de omstandigheden gekozen had moeten worden voor de sanctie van schorsing treft om die reden geen doel. Medeplichtigheid aan de diefstal van een mobiele telefoon van een docent kan als ernstig wangedrag worden aangemerkt. Tevens neemt de Commissie in aanmerking dat het bevoegd gezag voldoende duidelijk gemaakt heeft dat er bij ernstig grensoverschrijdend gedrag tot verwijdering wordt overgegaan, ook wanneer het een eerste incident betreft. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond. Met betrekking tot de communicatie tussen school en klagers is de Commissie van oordeel dat het initiatief tot communicatie met de ouders in een dergelijke precare zaak niet bij de leerling behoort te liggen. De Commissie is het eens met klagers dat school contact met hen had moeten opnemen naar aanleiding van het incident. Het feit dat er een computerstoring was, zodat er in het systeem geen gegevens van klagers opgevraagd konden worden doet hier niet aan af. De school had meer moeite moeten doen om achter de telefoonnummers te komen. Ook had de mentor van klagers' zoon hierbij ingeschakeld kunnen worden. Het feit dat hij niet van het gebeuren op de hoogte was getuigt eveneens van een ernstig tekortschieten van de communicatie. Verwijdering is een sanctie die volgens

verklaring van de schoolleiding niet veelvuldig voorkomt. Gezien de ernst van de zaak is de Commissie van oordeel dat er sprake is van onzorgvuldigheid nu klager op de maandag na het incident niet teruggebeld is. Er was voor klagers geen sprake van een duidelijk aanspreekpunt in deze kwestie. De Commissie komt dan ook tot het oordeel dat de school op het punt van de communicatie direct volgend op het incident in ernstige mate tekort is geschoten. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht derhalve gegrond. Met betrekking tot de stelling dat onder druk bewijs is verkregen merkt de Commissie op dat dit onvoldoende aannemelijk is, nu de zoon van klagers uit eigen beweging voor de Commissie een verklaring heeft opgesteld waarin hij de feiten zoals die door de school zijn vastgesteld bevestigt. Met betrekking tot de gevolgde procedure is de Commissie niet gebleken dat de school niet aan de gestelde verplichtingen heeft voldaan. Dat de definitieve verwijdering eerst heeft plaatsgevonden nadat de zoon van klagers de proefperiode op een andere school heeft doorlopen, komt de Commissie niet onjuist, noch onredelijk voor. De Commissie verklaart de klacht betreffende de communicatie direct na het incident gegrond en voor de overige onderdelen ongegrond.

07017 Klacht over het handelen van de algemeen directeur van de school

Deze klacht is niet in behandeling genomen door de Commissie omdat uit de klachtbrief is gebleken dat klager al enige tijd niet meer in dienst was van het bevoegd gezag. Dit betekent dat klager op het moment van het indienen van de klacht geen werknemer meer was als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder c, van de Klachtenregeling. Uit deze omstandigheid vloeit voort dat klager op het moment van het indienen van de klacht niet

binnen de reikwijdte van de Klachtenregeling viel. Tevens betrof het hier een arbeidsrechtelijk geschil en blijkens de parlementaire geschiedenis kan een Klachtencommissie een klacht buiten behandeling laten indien zij van oordeel is dat zij niet de geëigende instantie is om de klacht te behandelen. In het geval van klager ziet de Commissie aanleiding van deze bevoegdheid gebruik te maken. Gelet op het bovenstaande heeft de Commissie besloten de klacht niet in behandeling te nemen.

07019 Klacht over schorsing, wijze van kenbaar maken schorsing, wijze waarop met situatie wordt omgegaan en procedure interne klachtencommissie

De klacht valt uiteen in vier deelklachten. Allereerst betreft het, het besluit van de school om de zoon van klagers te schorsen voor de duur van twee dagen. Ten tweede betreft het de wijze waarop de school dit besluit kenbaar gemaakt heeft en de gegeven tijd om hier bezwaar tegen aan te tekenen. Daarnaast betreft het de wijze waarop de school omgaat met de situatie en de belangen van de zoon van klagers. Tot slot betreft de klacht de lange duur van de afhandeling door de interne klachtencommissie. De Commissie deelt het negatieve oordeel van de interne klachtencommissie ten aanzien van de schorsing, zowel aangaande de gronden voor schorsing, als de termijn van aanzegging, alsmede de communicatie over wat nu precies (ver)storend gedrag is en met name over het zoeken naar een juiste onderwijsomgeving voor de zoon van klagers. Schorsing van een leerling mag, naar het oordeel van de Commissie, nooit als (enig) doel hebben een signaal te geven aan ouders en zeker niet aan een leerling, vooral niet een leerling van de basisschool, met name niet als van die leerling de ADHD gerelateerde

problematiek middels een psychologisch onderzoek is vastgesteld. “Een kind met problematisch gedrag zal immers niet beseffen wat er is fout gegaan en wat hij dan wél moet doen. Het veronderstelt dat het kind voor een groot deel verantwoordelijk is te houden voor zijn gedrag, dat hij goed weet waar hij de fout in gaat en is gegaan en dat hij in een korte periode zijn gedrag zal kunnen veranderen”, zoals er namens het Zorgteam in een brief aan de directie van de school terecht is opmerkt. Aangeklaagde heeft naar het oordeel van de Commissie onvoldoende met ouders gecommuniceerd over de volgens hen bestaande problemen van en met hun zoon. Daarover is ook geen behoorlijk dossier opgebouwd. De school heeft, zoals de interne klachtencommissie het in haar rapportage verwoordt, de zoon van klagers als probleem bestempeld en minder gekeken naar de eigen (on)mogelijkheden van de school en haar leerkrachten. Aangeklaagde heeft in een brief de procedurele fouten in de interne klachtenprocedure erkend en ter zitting haar excuses daarvoor aan het adres van klagers nog eens herhaald. De Commissie acht de vorenomschreven klacht derhalve gegrond.

07020 Onderwijsniveau school en onduidelijkheid taakverdeling school en justitiële inrichting met betrekking tot informatieverstrekking aan ouders

De klacht valt uiteen in twee deelklachten. Ten eerste verwijt klagster de school dat er niet op voldoende niveau onderwijs voor haar dochter wordt verzorgd en dat het lange tijd geduurd heeft voordat bekend was op welk niveau haar dochter zat. Tevens uit klagster haar bezwaren tegen het feit dat haar dochter (tegen betaling) arbeid voor een fabriek moet verrichten. Klagster is het niet eens met deze invulling van het lesprogramma voor haar dochter. Ten tweede stelt klagster zich

op het standpunt dat er veel onduidelijkheid bestaat over de gang van zaken op school ten aanzien van de invulling van het lesprogramma en de taakverdeling tussen de school en de justitiële inrichting en de informatie hierover aan de ouders. Ter zitting heeft klaagster hier nog aan toegevoegd dat, het Gerechtshof, heeft bepaald dat de plaatsing van haar dochter in de inrichting dient te worden beëindigd, aangezien er geen adequate onderwijsvoorziening voor haar aanwezig is. Ten aanzien van de eerste deelklacht, stelt de Commissie vast dat de school "aan het lijntje van de inrichting zit" en dat het lesprogramma voor de school derhalve vaststaat. De Commissie is van oordeel dat de school zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor de dochter van klaagster niet afgeweken diende te worden van het door de justitiële inrichting voorgeschreven lesprogramma. De stelling dat klaagster wenst dat haar dochter geen arbeid tegen betaling verricht doet hier niets aan af. Dit alles overziende brengt de Commissie tot het oordeel dat de school niet is tekortgeschoten in het onderwijsprogramma voor klaagsters dochter. Dit onderdeel van de klacht kan dan ook niet slagen en dient ongegrond verklaard te worden. Ten aanzien van de tweede deelklacht is gebleken dat er voor klaagster veel onduidelijkheid bestond over de totstandkoming van het onderwijsprogramma voor haar dochter en de werkwijze van de school in relatie tot de justitiële inrichting. Voorzover klaagster stelt dat hierover onvoldoende met de ouders wordt gecommuniceerd overweegt de Commissie als volgt. Ter zitting heeft de school aangegeven dat zij in eerste instantie geen rechtstreeks contact heeft met de ouders, dat het primaat van de behandeling van de pupillen bij de inrichting ligt en dat de ouders via de behandelcoördinator informatie

ontvangen. De Commissie stelt vast dat over deze handelwijze niets staat vermeld in de schoolgids. De Commissie heeft op grond van hetgeen uit de schriftelijke stukken en het verhandelde op de hoorzitting is gebleken, moeten vaststellen dat tussen de school en de justitiële inrichting weliswaar een duidelijke taakverdeling bestaat, maar dat de school te kort is geschoten in de communicatie hierover naar de ouders toe. De Commissie heeft geconstateerd dat het niet onbegrijpelijk is dat hierdoor bij klaagster het gevoel is ontstaan dat de school haar niet serieus neemt c.q. haar vragen onbeantwoord laat. Naar het oordeel van de Commissie verdient het de voorkeur om de uitgangspunten van de handelwijze tussen de school en de inrichting, waarbij de school een ondergeschikte rol heeft en waarbij het primaat bij de justitiële inrichting ligt, in de schoolgids te vermelden, zodat hierover geen onnodige onduidelijkheid en onzekerheid kan bestaan. De klacht betreffende de informatieverstrekking aan ouders wordt door de Commissie gegrond verklaard.

07022 Klacht over grensoverschrijdend gedrag van de busbegeleider jegens een leerling

Klaagster uit haar bezwaren over het feit, dat haar dochter heeft aangegeven, dat aangeklaagde in zijn hoedanigheid van busbegeleider haar dochter achter in de bus op schoot heeft genomen, heeft gestreeld en op de mond heeft gekust. Aangeklaagde wordt grensoverschrijdend gedrag verweten. De Commissie is van oordeel dat over het algemeen gesteld kan worden dat een aanraking in de pedagogische of begeleidende relatie niet per definitie verkeerd is, maar dat men als leerkracht of begeleider te ver gaat in lichamelijk contact op het moment dat een leerling dit als

onprettig ervaart, dan wel dat dit contact als intiem moet worden aangemerkt. Een begeleider van leerlingen dient zeer nauwkeurig de door een leerling aangegeven grenzen te respecteren, tevens zelf de grenzen van het contact met de leerlingen duidelijk aan te geven, deze grenzen niet te (laten) overschrijden en zondig de leerlingen in hun gedrag af te remmen. Klaagster stelt dat aangeklaagde haar dochter op schoot heeft genomen en heeft gekust, terwijl aangeklaagde als busbegeleider de leerlingen naar huis bracht. De Commissie acht de stelling van klaagster, dat aangeklaagde het initiatief zou hebben genomen om haar dochter op de mond te zoenen, onvoldoende bewezen, daar aangeklaagde deze stelling expliciet heeft ontkend en geen ander bewijs de stelling van klaagster ondersteunt. Naar het oordeel van de Commissie kan echter op basis van de verklaring van klaagsters dochter en de erkenning van aangeklaagde worden vastgesteld dat aangeklaagde de grenzen van voor begeleiders toelaatbaar (professioneel) gedrag heeft overschreden door klaagsters dochter op schoot toe te laten en haar terug te zoenen, terwijl zij in de bus zaten. In dit verband merkt de Commissie op dat (minderjarige) leerlingen aan de zorg van begeleiders zijn toevertrouwd in een bijzondere gezagsrelatie. De Commissie is van oordeel dat er sprake is geweest van grensoverschrijdend gedrag door aangeklaagde in die gezagsrelatie. De Commissie heeft voorts geconstateerd dat aangeklaagde zich onvoldoende bewust is van de grenzen in het lichamenlijk contact met leerlingen. Ondanks de lange en positief beoordeelde staat van dienst van aangeklaagde en het gegeven dat kinderen op het speciaal onderwijs over het algemeen afhankelijk zijn, is de Commissie van

oordeel dat er geen weg terug meer is voor aangeklaagde in zijn functie van busbegeleider, nu is gebleken dat het incident heeft geleid tot een zeer ernstige vertrouwensbreuk met de ouders. Gelet op het overwogene is de Commissie van oordeel dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

07023 Klacht over onvoldoende inspanning bij leerachterstand, een onjuist onderwijskundigrapport en schooladvies en het onrustige klimaat op de school

De klacht valt uiteen in drie deelklachten. Ten eerste verwijt klaagster de school dat haar dochter een leerachterstand heeft. De laatste twee jaar heeft haar dochter stil gestaan qua ontwikkeling aldus klaagster. Er zijn op basis van een IQ-toets verzoeken gedaan om extra hulp zoals Remedial Teaching (RT), maar de school heeft dit niet noodzakelijk geacht. Bovendien is ten onrechte - ondanks het verzoek daartoe - geen huiswerk aan klaagsters dochter opgegeven. Daarnaast kan klaagster zich niet verenigen met het schooladvies voor praktijkonderwijs voor haar dochter. Dit omdat het onderwijskundig rapport en de Cito-toets geen eerlijk beeld geven over haar dochter, aldus klaagster. Haar dochter heeft in de afgelopen periode bijles gekregen, waardoor zij op een hoger niveau zit dan het onderwijskundig rapport aangeeft. Tot slot kent de school een onrustig klimaat en bevindt deze zich in een neerwaartse spiraal. Veel leerkrachten hebben in de loop van de tijd de school verlaten. Klaagsters dochter is - indien er geen leerkracht aanwezig is - ingedeeld bij de kleuters of ze moet thuisblijven. De andere twee dochters van klaagster hebben ook op de school gezeten. Klaagster kent de school al 15 jaar en in die tijd heeft klaagster de kwaliteit van het onderwijs zien

dalen. Met betrekking tot de eerste deelklacht, dat de school onvoldoende heeft gedaan om het beste uit klaagsters dochter te halen en dat het aan de school te wijten is dat ze een leerachterstand heeft, oordeelt de Commissie dat het beleid rondom de RT en het huiswerkbeleid van de school niet onredelijk zijn. De Commissie acht onvoldoende bewijs voor handen om de stelling, dat de school onvoldoende inspanning heeft verricht om het beste uit klaagsters dochter te halen en dat de leerachterstand te wijten is aan de school, te onderbouwen. De deelklacht wordt ongegrond verklaard. Met betrekking tot de tweede deelklacht, dat het onderwijskundig rapport en het schooladvies niet juist zijn oordeelt de Commissie dat de klacht ongegrond moet worden verklaard. De Commissie komt tot dit oordeel, omdat er met betrekking tot het onderwijskundig rapport onvoldoende bewezen is dat die het niveau van klaagsters dochter onjuist weergeeft en omdat klaagster met betrekking tot het advies van de school mogelijkheid heeft om bezwaar te maken bij het voortgezet onderwijs. Met betrekking tot derde deelklacht, dat de school onrustig is en zich in een neerwaartse spiraal bevindt, heeft de Commissie geoordeeld dat deze klacht ongegrond is. Dit omdat deze klacht mede het terrein van de onderwijsinspectie bestrijkt en niet gebleken is dat de onderwijsinspectie een negatief standpunt heeft ingenomen ten aanzien van de school.

07025 Klacht over het niet adequaat handelen tegen pesten en intimidatie

De klacht betreft een reeks van pesterijen en intimidaties op de school jegens de dochter van klagers met name door één medeleerling, hetgeen escaleerde in een incident tijdens de zwemles. De school heeft toegelaten dat deze

pesterijen konden voortduren en heeft daarmee geen zorg gedragen voor een veilige leeromgeving voor de dochter van klagers. De teamleider van de middenbouw en de groepsleerkracht, zijn naar het oordeel van klagers in gebreke gebleven, zowel in de aanpak van het probleem, als in de communicatie naar klagers toe. De Commissie heeft uit hetgeen naar voren is gebracht opgemaakt dat de dochter van klagers, een meisje met PDD-NOS, een aan autisme verwante stoornis, en in verband daarmee een lage sociale redzaamheid en een laag E.Q., op de school te lijden heeft gehad onder (angst voor) pesten, met name in de relatie met een medeleerling. De Commissie komt tot het oordeel dat de klacht van klagers onvoldoende is aangetoond en derhalve niet gegrond is. De Commissie komt tot dit oordeel mede door de toelichting van de school ter zitting op haar handelen ten aanzien van de veiligheid en het sociaal emotioneel klimaat voor de leerlingen van de school en voor de dochter van klagers in het bijzonder.

07026 Klacht over een incident op school dat vier jaar geleden heeft plaatsgevonden

De klacht is niet-ontvankelijk verklaard omdat op grond van artikel 7 lid 2 van de modelklachtenregeling, een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing ingediend dient te worden. De Commissie is tot het oordeel gekomen dat de klacht van klagers betrekking heeft op een incident dat bijna vier jaar geleden heeft plaatsgevonden waardoor de termijn van artikel 7 lid 2 van de modelklachtenregeling ruimschoots is overschreden. Hoewel de Commissie, onder omstandigheden bereid is gebleken een ruimere termijn te hanteren, heeft de Commissie in dit geval geen aanleiding gezien om deze ruimere termijn te hanteren.

07027 Klacht over een onregelmatigheid van een examen

De klacht betreft een onregelmatigheid van een examen. Volgens het examenreglement van de school moet een klacht over een examen worden behandeld door de Commissie van Beroep voor de Examens van de school zelf. De Klachtencommissie acht zich derhalve niet bevoegd de klacht te behandelen, daar er een ander Commissie bevoegd is.

07028 Klacht over schorsing van een leerling, een door de school georganiseerde informatieavond en ontbreken informatie met betrekking tot het niet durven geven van lessen

De klacht valt in 3 deelklachten uiteen. Allereerst betreft het de schorsing van de zoon van klagers, waarvoor de school geen duidelijke reden heeft gegeven evenals voor de verlenging van de schorsing. De zoon van klagers is geschorst zonder dat de school hoor en wederhoor heeft toegepast. Daarnaast heeft de school aangegeven niet te weten wat de zoon van klagers heeft fout gedaan. Tevens zou de bij de schorsing betrokken conrector emotioneel betrokken zijn geweest en had deze de afhandeling aan een ander moeten over laten en tot slot is er geen bedenktijd in acht genomen en de schoolleiding nauwelijks actie heeft ondernomen om de ongewenste gevolgschade van de schorsing tot een minimum te beperken. Ten tweede betreft de klacht een informatieavond die door de school is georganiseerd voor de ouders van de klas van de zoon van klagers, maar waarvoor klagers niet zijn uitgenodigd en waar de naam van hun zoon ten onrechte en onnodig is belasterd (terwijl niet duidelijk was of de zoon

van klagers betrokken is geweest bij de strafbare feiten die zijn gepleegd). Tot slot betreft het een klacht over het informeren van ouders over het feit dat leraren eigenlijk geen les meer wilden/durften geven aan de klas van de zoon van klagers. Dit is ten onrechte niet gebeurd, waardoor de ouders geen mogelijkheid is gegeven om met hun kind in gesprek te gaan over de situatie. De school heeft ter zitting erkend dat de schorsing procedureel niet vlekkeloos en volgens de formele regelgeving, als omschreven in het zorgplan van de school, is verlopen. De Commissie is van oordeel dat de mededeling van de politie dat er een strafrechtelijk onderzoek zal worden gedaan naar vier leerlingen, waaronder de zoon van klagers aanleiding kan geven tot een schorsing van deze leerlingen voor een korte periode. Het kan echter niet zo zijn dat het strafrechtelijke onderzoek reden is tot verlening van de schorsing voor een niet nader omschreven duur, aangezien het onderzoek geruime tijd in beslag kan nemen. De motivering van zowel de schorsing, als de verlenging van de schorsing is in de brieven aan klagers niet duidelijk aangegeven. Beide keren wordt de schorsing genoemd in een brief, die bedoeld is als uitnodiging voor een gesprek. De Commissie heeft de indruk dat de verlenging van de schorsing in wezen gebruikt is om rust te brengen, terwijl, zoals klagers terecht opmerken, geenszins vaststaat dat het weerkeren van de rust in de klas in direct verband staat met de overplaatsing van hun zoon naar de Rebound. Door de mededeling van de conrector dat zij binnen de daarvoor gestelde termijn van zes weken een vervangende onderwijsinstelling voor de zoon van klagers heeft kunnen vinden en dat niet zeker was of hij na de zomervakantie terug zou kunnen keren op de school, is bij de Commissie de

indruk gewekt dat de verlenging van de schorsing wat haar betreft paste in een procedure van verwijdering. De Commissie stelt vast dat er formele gebreken kleefden aan de schorsing, nu deze niet duidelijk, met reden omkleed en onverwijld aan klagers is medegedeeld, en dat er voorts geen duidelijke, gerechtvaardigde gronden waren om de schorsing te verlengen, welke gronden evenmin onverwijld aan klagers zijn medegedeeld. De daarmee verbandhoudende vervolgstappen, plaatsing op de Rebound, hadden dus niet genomen mogen worden. Hierdoor is aan de zoon van klagers schade berokkend. Voor een jongen van veertien jaar, van wie tot dan toe geen wandaden bekend zijn geworden, is een schorsingsprocedure, naar het oordeel van de Commissie, evident sociaal emotioneel belastend. Door overplaatsing naar de Rebound is bovendien de indruk gewekt dat al vaststond dat hij als dader bij de diefstal betrokken was. De Commissie acht niet aangetoond dat er bijzondere omstandigheden waren in deze klas, een tweede klas in een leerstream, die, zoals de rector ter zitting heeft verklaard, altijd een stevig mentoraat vereist, waarvan de ouders op de hoogte gesteld hadden moeten worden, met name dat de leraren eigenlijk geen les meer zouden durven geven aan deze klas. Samenvattend acht de Commissie de vooromschreven eerste twee deelklachten van klagers gegrond en de derde deelklacht ongegrond.

07029 Klacht over gesprek waarvan de reden niet bekend is gemaakt en een afgelegd klassenbezoek zonder reden

De klacht valt uiteen in een tweetal deelklachten. Allereerst betreft het een klacht over een gesprek dat heeft plaatsgevonden tussen de bestuursmanager en klaagster

(parttime leerkracht). Vooraf is geen duidelijke reden gegeven voor het gesprek.

Het is klaagster achteraf (namelijk uit het gespreksverslag) duidelijk geworden dat aanmerkingen van ouders op haar functioneren aanleiding voor dit gesprek zijn geweest. Ten tweede betreft het een klacht over een klassenbezoek wat de bestuursmanager wenste af te leggen zonder daarvoor een duidelijke reden aan te geven aan klaagster. Klaagster voelt zich door deze behandeling diep geraakt, onheus behandeld, gediscrimineerd en beledigd. Het bestuur heeft de bestuursmanager opdracht gegeven onderzoek te doen op de school, naar aanleiding van opmerkingen die tot het bestuur gekomen waren van ouders over het functioneren van klaagster. Het bestuur meende, zo heeft zij ter zitting verklaard, met het verrichten van een informeel onderzoek deze geruchten de kop in te kunnen drukken en zodoende een officiële klacht van ouders te kunnen voorkomen. De Commissie acht het vanzelfsprekend dat het bestuur, vanuit haar verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van het op school geboden onderwijs, actie onderneemt, wanneer die kwaliteit door geruchten in het geding komt. Het bestuur dient daarbij echter wel, vanuit haar verantwoordelijkheid als werkgever, rekening te houden met de belangen van het personeel en het onderzoek daarom op een voor hen min mogelijk belastende wijze uit te voeren. De Commissie heeft de indruk dat de bestuursmanager, in opdracht van het bestuur, met de beste intenties heeft gehandeld, maar dat hij, daartoe gedwongen door de bijzondere omstandigheden die hij op de school aantrof (er waren geen personeelsdossiers, er was net een nieuwe, onervaren directeur), gekozen heeft voor een aanpak, die door klaagster als belastend ervaren werd. De bestuursmanager heeft ter

zitting verklaard dat hij alleen even in de groep wilde rondkijken, een enkele blik in de schriftjes werpen en zodoende - naar de Commissie begrijpt, als het ware met de ogen dicht - vaststellen dat de geruchten ongefundeerd waren. Klaagster meent echter, naar het oordeel van de Commissie terecht, dat als haar integriteit en de kwaliteit van haar functioneren tegenover het bestuur ter discussie gesteld wordt, een serieus en volgens de regels verricht onderzoek dient plaats te vinden. Dit betekent ook dat klaagster zich behoorlijk tegen de aanmerkingen moet kunnen verweren. De bestuursmanager heeft, door de wijze waarop hij zijn onderzoek gedaan heeft, klaagster op een, naar het oordeel van de Commissie, onbehoorlijke wijze overvallen. De Commissie is van oordeel dat het bestuur, door op deze wijze te reageren op berichten over de onderwijssituatie in de groep van klaagster, niet gehandeld heeft, zoals van een goed werkgever ten opzichte van een werknemer verwacht mag worden. De Commissie acht de klacht van klaagster dat zij onheus is behandeld dan ook gegrond.

07034 Klacht over het handelen van een docente en het handelen van de schoolleiding

De klacht valt in twee delen uiteen. Allereerst betreft het een klacht met betrekking tot het handelen van een docente. Zo zou deze docente de dochter van klagers geestelijk mishandelen en de privacy van klagers en hun dochter schenden. Daarnaast betreft het een klacht ten aanzien van de schoolleiding. Deze zou te laat en uiteindelijk met te bescheiden maatregelen hebben gereageerd. Ze zouden de dochter van klagers in de kou hebben laten staan en geen mentale ondersteuning hebben geboden. Een en

ander heeft ertoe geleid dat klagers het vertrouwen in de school hebben verloren. Op grond van de stukken en na hoor en wederhoor ter zitting acht de Commissie de door klagers gestelde geestelijke mishandeling van hun dochter niet aannemelijk gemaakt. Partijen hebben volstrekt tegenovergestelde lezingen, die niet door verklaringen van anderen worden ondersteund. Ook de door klagers gestelde inbreuk op de privacy van hen en hun dochter acht de Commissie niet aangetoond. De Commissie acht de klacht ten aanzien van de docente derhalve ongegrond. Ten aanzien van de schoolleiding is de Commissie van oordeel dat de schoolleiding zeer onzorgvuldig heeft gehandeld jegens klagers. De schoolleiding heeft de vuile was binnenshuis willen houden en heeft alle aandacht gericht op de interne verhoudingen. Daarbij is niet de moeite genomen fouten in de berichtgeving naar klagers te herstellen en mogelijke verkeerde indrukken weg te nemen. Het is de Commissie niet gebleken dat er maatregelen ten aanzien van het pesten zijn genomen. Wel is duidelijk geworden dat het pestprotocol op school niet bij alle leerkrachten bekend was. De schoolleiding heeft in de stukken en ter zitting verklaard dat zij erkent dat de school eerder had moeten ingrijpen in de verstoorde communicatie tussen de docente en klagers en dat klagers beter duidelijk gemaakt had moeten worden hoe te handelen bij een klacht. De Commissie deelt dit oordeel en acht dit onderdeel van de klacht derhalve gegrond.

07035 Klacht over handelen leerkracht en het niet kunnen garanderen van de veiligheid op school

De klacht valt in twee onderdelen uiteen. Allereerst betreft het een klacht jegens de leerkracht van de zoon van klagers. Klagers

stellen dat deze leerkracht hun zoon heeft mishandeld, in die zin dat hij hun zoon hardhandig heeft geslagen, beetgepakt, opgetild en tegen de kapstokken heeft aangeduwd. Ten tweede betreft het een klacht jegens de schooldirecteur. Klagers stellen dat de directeur de veiligheid van de leerlingen op school niet heeft kunnen garanderen. De Commissie maakt op dat de leerkracht de zoon van klagers, op de gang bij de kapstokken heeft vastgepakt. De zoon van klagers had direct daarvoor woedend het klaslokaal verlaten en daarbij de deur net voor de neus van de leerkracht dichtgeslagen. De leerkracht had de zoon van klagers even laten nablijven om hem aan te spreken op zijn gedrag. De zoon van klagers is toen zeer driftig geworden en heeft de leerkracht uitgescholden. Van een gesprek is niets terecht gekomen, waarop de leerkracht de zoon van klagers naar huis gestuurd heeft. De Commissie kan uit de tegenovergestelde verklaringen van partijen dienaangaande niet afleiden wat zich precies heeft afgespeeld op de gang. De Commissie acht het aannemelijk dat de leerkracht de zoon van klagers stevig heeft vastgepakt. De Commissie heeft echter niet kunnen vaststellen dat de grenzen van het aanvaardbare daarbij, gelet op de situatie, zijn overschreden. De Commissie acht de klacht met betrekking tot mishandeling derhalve niet gegrond. Met betrekking tot de tweede klacht stellen klagers dat de veiligheid van de leerlingen niet door de directeur kan worden gegarandeerd zolang de leerkracht van hun zoon op school werkzaam is. Deze mening is kennelijk gestoeld op de uitspraak van de leerkracht "als het weer zou gebeuren, zou ik het precies weer zo doen". In een gesprek hebben klagers erkend dat het gedrag van hun zoon niet toelaatbaar is geweest en dat hij daarvoor zijn excuses diende aan te bieden. Klagers wensten echter

dat ook de leerkracht zijn excuses zou aanbieden. Door voormelde reactie van de leerkracht is bij klagers de indruk ontstaan dat de leerkracht, die immers naar hun mening hun zoon té hardhandig had aangepakt, dit in voorkomende gevallen ook bij anderen kinderen zou willen doen. De Commissie acht aannemelijk dat de uitspraak van de leerkracht een andere bedoeling had, namelijk, zoals hij ter zitting heeft verklaard, dat hij meende dat hij geen excuses hoefde aan te bieden, omdat hij niets verkeerd had gedaan en dat hij nog steeds stond achter zijn handelen. De Commissie acht daarom deze deelklacht eveneens niet gegrond.

07041 Klacht over het schooladvies van een leerling en de toelating door de "nieuwe school"

De klacht valt in twee delen uiteen. Allereerst betreft het een klacht over het studieadvies van de zoon van klaagster. Klaagster is van mening dat het studieadvies niet juist is. In dit verband stelt klaagster dat haar zoon lager geplaatst zal worden, dan hij gezien zijn capaciteiten aankan. Haar zoon behoort, aldus klaagster, een HAVO/VWO advies te krijgen. Klaagster verzoekt de Commissie een onderzoek te starten naar het juiste schoolniveau voor haar zoon. Ten tweede heeft klaagster bezwaren tegen het feit dat de "nieuwe school" voor voortgezet onderwijs haar zoon heeft geplaatst in een combinatieklas VMBO- theoretische leerweg/HAVO in plaats van in een HAVO/VWO brugklas. De Commissie neemt bij de toetsing van de redelijkheid van het schooladvies terughoudendheid in acht, daar het geven van een schooladvies een eigen bevoegdheid is van de school. De Commissie zal daarom alleen negatief oordelen over de gang van zaken indien dit naar het oordeel van de Commissie apert onredelijk is. In dit

verband merkt de Commissie op dat zij niet zelf onderzoek doet naar het schoolniveau van een leerling. Bij haar beoordeling van het schooladvies baseert de Commissie haar oordeel op hetgeen in de door partijen overgelegde stukken is gesteld. Gelet op de onderliggende stukken acht de Commissie het beslist niet onredelijk dat de school een HAVO advies aan de zoon van klaagster heeft gegeven. Hierbij is in aanmerking genomen dat de uitslag van de Cito-toets zou leiden tot een VMBO advies. Aan de vergelijking met de resultaten van de dochter van klaagster kan de Commissie niet de betekenis toekennen die klaagster voorstaat. De Commissie is daarom van oordeel dat de klacht – voorzover deze betrekking heeft op het gegeven schooladvies – ongegrond dient te worden verklaard. Ten aanzien van de tweede deelklacht van de klacht, dat ziet op de plaatsing in een brugklas voor VMBO-theoretische leerweg/HAVO, stelt de Commissie vast dat dit onderdeel van de klacht is gericht tegen het plaatsingsbeleid van de nieuwe school. Voorts wordt vastgesteld dat de nieuwe school een Katholieke Scholengemeenschap betreft. Aangezien het bevoegd gezag van de Katholieke Scholengemeenschap voor de klachtenregeling niet bij de Besturenraad is aangesloten is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Gelet hierop dient de Commissie dit onderdeel van de klacht niet in behandeling te nemen.

07044 Klacht over de kwaliteit van het onderwijs en onvoldoende aandacht voor pestgedrag waardoor veilige leefomgeving voor leerlingen ontbreekt

De klacht valt in twee deelklachten uiteen. Allereerst stelt klaagster dat de kwaliteit van het onderwijs op de school onder niveau is.

Kinderen hebben meer dan anderen een onderwijsachterstand en stromen ten opzichte van het landelijke gemiddelde bovengemiddeld door naar de LTS en het VMBO. Dit is, volgens klaagster, mede te wijten aan het grote aantal personeelwisselingen bij directie en leerkrachten. Daarnaast stelt klaagster dat er op de school te weinig aandacht is voor pestgedrag. Daardoor is er geen veilige leefomgeving voor de kinderen. De school is passief in de handhaving van het tolerantiebeleid. Ten aanzien van de eerste deelklacht is de Commissie van oordeel dat is vast komen te staan dat klaagster niet of onvoldoende heeft aangetoond dat de leerlingen van de school vaker dan het landelijk gemiddelde naar het VMBO doorstromen en dat dit te wijten is aan het slechte onderwijsklimaat op de school. De Commissie acht de eerste deelklacht derhalve ongegrond. Ten aanzien van de tweede deelklacht is de Commissie van oordeel dat de school te passief heeft gereageerd op de signalen die klaagster heeft gegeven rondom het pesten op de school. Het pestgedrag werd niet volgens het pestprotocol opgelost, maar het werd opgelost met een lik op stuk beleid van beide directeuren. Tevens reageerden zij ook met gesprekken in driehoeksverhouding kind-ouder-school. Hierover heeft de school, zo constateerde de Commissie onvoldoende gecommuniceerd, zowel intern als extern. Dit werd versterkt door de passieve houding van de school ten aanzien van het pestgedrag, aldus de Commissie.

Dat er op de school in zijn algemeenheid voor de leerlingen een onveilig leefklimaat heerste, heeft klaagster niet kunnen aantonen. De Commissie acht de tweede deelklacht derhalve deels, voor zover het de passieve houding van de school ten aanzien van het onderhavig pestgedrag betreft, gegrond.

07045 Klacht over onvoldoende informatie over leerprestaties, het afnemen van toetsen zonder toestemming en het verstrekken van onjuiste en negatieve informatie aan “nieuwe school”

Klaagster voert ten eerste aan dat de school haar niet dan wel onvoldoende heeft geïnformeerd over de leerprestaties van haar zoon. Klaagster is voorts van mening dat leerwegondersteunend onderwijs (LWOO) voor haar zoon niet nodig is. Klaagster meent dat de school op dit punt ook tegenstrijdige uitlatingen heeft gedaan. Ten tweede heeft klaagster aangegeven het vertrouwen in de school te zijn verloren, omdat naar haar zeggen andere toetsen zijn afgenomen dan waarvoor zij toestemming had verleend. Ook heeft zij nog steeds twijfels of de Cito-score van haar zoon niet met die van een andere leerling is verwisseld. Bovendien stelt klaagster dat de school onjuiste gegevens heeft verstrekt aan de “nieuwe” school. Ten derde stelt klaagster, dat het aan de school te wijten is, dat de “nieuwe” school haar zoon niet heeft toegelaten. In dit verband stelt klaagster, dat de “nieuwe” school haar zoon zou inschrijven, indien “LWOO” van het advies zou worden verwijderd. De “nieuwe” school weigert echter de zoon van klaagster aan te nemen, omdat de school negatieve informatie over hem (o.a. dat hij een enorme leerachterstand zou hebben) zou hebben verstrekt. Met betrekking tot de eerste klacht is naar oordeel van de Commissie niet gebleken dat klaagster bij het schooladvies van haar zoon voor het voortgezet onderwijs voor het eerst is geïnformeerd over de leerachterstand van haar zoon. De Commissie acht het aannemelijk dat de school de zorgen over de vorderingen van klaagsters zoon op school in diverse rapporten, brieven en gespreksverslagen aan

klaagster kenbaar heeft gemaakt. De Commissie is van oordeel dat dit onderdeel van de klacht dan ook afgewezen dient te worden. Ten aanzien van de tweede deelklacht is het de Commissie niet gebleken dat er met opzet onduidelijkheid zou zijn gecreëerd over de toetsen die de zoon van klaagster zou moeten afleggen. Klaagster heeft ter zitting bevestigd dat zij geen toestemming heeft gegeven voor het nader onderzoek waar de school om had gevraagd. Met betrekking tot de Cito-score is de Commissie van oordeel dat geen begin van bewijs is geleverd dat er sprake zou kunnen zijn van een verwisseling. Het is de Commissie evenmin gebleken dat de school structureel of met opzet verkeerde informatie over klaagsters zoon aan de “nieuwe” school heeft verstrekt. In het licht hiervan merkt de Commissie op dat de school de directeur van de “nieuwe” school juist de gelegenheid heeft geboden om het gehele dossier van klaagsters zoon te komen inzien, zodat voor de “nieuwe” school volledige openheid van zaken bestond. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat er geen objectieve gronden zijn voor het feit dat klaagster haar vertrouwen in de school heeft verloren. De Commissie is derhalve van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond dient te worden verklaard. Ten aanzien van het derde deelklacht stelt de Commissie vast dat het niet toelaten van de zoon van klaagster op de “nieuwe school” niet toe te rekenen valt aan de school. Dit omdat de “nieuwe school de zoon van klaagster niet heeft toegelaten, daar er geen plaats meer was voor leerlingen met een leerwegondersteunend onderwijs advies en de zoon van klaagster vanwege zijn schooladvies niet in aanmerking kwam voor een hoger basis/kadergerichte leerweg.

Gelet op de stukken en het behandelde ter zitting kan de Commissie zich bovendien niet aan de indruk onttrekken dat de school haar uiterste best heeft gedaan, voorzover dat mogelijk was, om klagsters zoon op de “nieuwe” school geplaatst te krijgen en het belang van een tijdige aanmelding steeds heeft benadrukt. Dit onderdeel van de klacht dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

07046 Bevordering leerling, onvoldoende begeleiding, onzorgvuldige wijze van bekendmaking van de bevordering en het niet nakomen van gemaakte afspraken

De klacht valt in drie deelklachten uiteen. Allereerst stellen klagers dat hun zoon ten onrechte niet is bevorderd naar de tweede klas HAVO/Atheneum. Klagers stellen dat hun zoon absoluut de potentie heeft voor deze klas en dat de overgang van de basisschool naar het voortgezet onderwijs de reden is dat het er niet uitgekomen is. De aanpassingsproblemen zijn groter dan onderkend. Hij zal de achterstand in kunnen halen door middel van de huiswerkklass en de studiekring. Klagers stellen dat hun zoon een kans verdient om naar de tweede klas HAVO/Atheneum te gaan. Ten tweede stellen klagers dat de school onvoldoende begeleiding aan hun zoon heeft geboden. Tot slot zijn klagers van mening dat ze op onzorgvuldige wijze op de hoogte zijn gesteld van de beslissing met betrekking tot de overgang en dat de leraren van de school tekort zijn geschoten in de communicatie. Zo zijn diverse leerkrachten de gemaakte beloftes niet nagekomen. Met betrekking tot de eerste deelklacht stelt de Commissie vast dat er aan het begin van het jaar een document “normen bij de overgang van klas 1 naar klas 2” is uitgereikt, waarin staat dat bij drie onvoldoendes en minder dan vier compensatiepunten de leerling wordt

bevorderd naar het tweede leerjaar van een lagere stroom / lager niveau. De zoon van klagers heeft vier onvoldoendes behaald. Gelet op de behaalde cijfers en gezien de door de school vastgestelde normen heeft de school de zoon van klagers terecht bevorderd naar VMBO-tl. Het is de Commissie niet gebleken dat er sprake is van dermate bijzondere omstandigheden dat op grond daarvan de school niet in redelijkheid tot onderhavige bevordering heeft kunnen komen. De deelklacht betreffende de bevordering acht de Commissie dan ook ongegrond. Ten aanzien van de tweede deelklacht, waarin klagers stellen dat er onvoldoende begeleiding is geweest voor hun zoon, overweegt de Commissie dat de school binnen haar mogelijkheden voldoende heeft gedaan om de zoon van klagers te begeleiden. De Commissie wijst er in dit kader op dat hij in de banduren extra steunles heeft gekregen voor Nederlands en Wiskunde. De Commissie acht de tweede deelklacht eveneens ongegrond. Ten aanzien van de klacht waarin klagers stellen dat er op een onzorgvuldige wijze is gecommuniceerd en beloftes door leerkrachten niet zijn nagekomen oordeelt de Commissie dat de directeur heeft aangegeven dat hij dit ten zeerste betreurt. Hiervoor heeft de directeur per brief zijn verontschuldiging aangeboden en de Commissie acht dit deel van de klacht gegrond. Met betrekking tot het feit dat de mentor reeds voorafgaand aan de vergadering bekend heeft kunnen maken dat de zoon van klagers naar een lagere stroom zou worden bevorderd oordeelt de Commissie dat de mentor dit in redelijkheid heeft kunnen doen daar de zoon van klagers geen bespreekgeval in de lerarenvergadering is geweest. Dit deel van de klacht wordt ongegrond verklaard.

07049A Klacht over totstandkoming van het schooladvies; een klacht over het omgaan met dyslexie; een klacht over het optreden van de leerkracht; een klacht over de inschakeling van de vertrouwenspersonen; een klacht over vermeende stigmatisering en een klacht over de uitspraak over een leerling.

De klacht valt in meerdere deelklachten uiteen. Allereerst betreft het een klacht over het schooladvies van de oudste zoon van klagers. Klagers stellen dat de school te weinig rekening heeft gehouden met de speciale omstandigheden en de late onderkenning van dyslexie bij hun zoon. Klagers voelen zich niet serieus genomen door de school daar zij geprobeerd hebben een gesprek met de directeur te arrangeren en deze hen heeft teruggestuurd naar de leerkracht terwijl deze duidelijk had aangegeven dat het advies niet bespreekbaar was wat hem betreft. Aangezien er op schoolniveau geen oplossing mogelijk was hebben klagers hun vertrouwen in het management van de school opgezegd en de klacht bij het bestuur neergelegd. Het bestuur heeft in eerste instantie tot tevredenheid van klagers geprobeerd het conflict op te lossen en de verhoudingen tussen klagers en de school weer recht te trekken. Echter door het aanstellen van twee vertrouwenspersonen van eenzelfde organisatie is er uiteindelijk geen oplossing gevonden en zijn de verhoudingen eigenlijk nog verder verslechterd. Naast de klacht omtrent het schooladvies en de afhandeling van het hieruit ontstane conflict zijn er nog een aantal andere zaken waar klagers hun grieven over uitspreken: Tijdens het intakegesprek op school werd er in het leerlingdossier geschreven dat de familie in een caravan woonde, terwijl dit slechts een tijdelijke kwestie was daar klagers nog geen huis

hadden kunnen vinden na hun terugkeer uit Nieuw Zeeland. Klagers vonden dit grievend en stigmatiserend. Tevens betreft het een klacht over de leerkracht van hun oudste zoon. Deze zoon heeft aangegeven dat zijn leerkracht onder andere tegen hem heeft gezegd dat hij in heel veel dingen slecht is, maar dat hij misschien nog wel ergens goed in is. Daarnaast kregen ze van hun jongste zoon te horen dat toen een medeleerling vroeg of hij zo slim was omdat hij een groot hoofd had, zijn leerkracht een verhandeling gaf over waterhoofden. De klachten zijn uiteindelijk samengevat tot: Een klacht over totstandkoming van het schooladvies; een klacht over het omgaan met de dyslexie van de oudste zoon van klagers; een klacht over het optreden van de leerkracht; een klacht over de inschakeling van de vertrouwenspersonen; een klacht over vermeende stigmatisering en een klacht over de uitspraak over de jongste zoon van klagers. Met betrekking tot de klacht rondom het schooladvies heeft de Commissie geoordeeld dat het oorspronkelijk gegeven HAVO advies niet behoort tot de categorie "onverklaarbaar". Het opwaarderen van het HAVO advies naar HAVO/VWO is gegeven de uitslag van de CITO-eindtoets wellicht wat zuinig te noemen, maar past wel in het beeld dat de school schetst over haar wijze van omgaan met schooladviezen. De discussie die is gevolgd tussen de ouders en de school, welke discussie had moeten leiden tot verduidelijking van het uiteindelijke advies is in feite de oorzaak van het conflict. Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie gegrond. Met betrekking tot de klacht over de dyslexietest en de constatering van dyslexie, oordeelt de Commissie dat de school te laat is geweest met actief handelen. Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie gegrond.

Met betrekking tot de klacht tegen de leerkracht heeft de Commissie geoordeeld dat de leerkracht een goede leerkracht is die echter in het onderhavige geval – waarschijnlijk onder invloed van de enorme druk die er voor hem op school bestond ten tijde van het mindere presteren van de directie – niet in staat is geweest om zich te gedragen zoals hij zich gewoonlijk zou gedragen en zich heeft laten meeslepen in een discussie die niet was gericht op het bevestigen van het bestaande vertrouwen in de leerkracht (zoals de ouders dat nadrukkelijk hebben genoemd), door tijd te nemen en werkelijk te luisteren naar argumenten van de ouders, maar zich onbewust liet meetrekken in een zich snel escalerende discussie waarvan de uitgang naar een goede oplossing niet kon worden gevonden. Hoewel er factoren zijn die de houding en het gedrag verklaren kan en mag van een leerkracht worden verwacht dat hij zich altijd rolbewust zal blijven opstellen. In deze is hij de grens van wat van hem mocht worden verwacht overgegaan met alle gevolgen van dien voor de onderlinge – aanvankelijk vertrouwensvolle - relatie tussen ouders en leerkracht. Op dit punt acht de Commissie de klacht tegen de leerkracht gegrond. Ongegrond is de klacht tegen de leerkracht voorzover die zich richt op vermeende uitspraken van deze leerkracht over het kind. De beweringen op dat gebied zijn uitsluitend gebaseerd op “van horen zeggen” en missen voldoende grondslag. De klacht over de gang van zaken met de vertrouwenspersonen wordt door de Commissie gegrond verklaard. De school en het bestuur hebben zelf ook aangegeven dat de keuze van twee vertrouwenspersonen uit dezelfde organisatie een zeer ongelukkige keuze was. De klacht over de opmerking in het leerlingdossier dat de familie woont in een

caravan beschouwt de Commissie in het licht van doel en strekking van de opmerking in het leerlingdossier niet als het “drukken van een stempel”. Het is niet meer dan een vaststelling van een feit dat door de ouders tijdens een gesprek na terugkeer in Nederland bij aanmelding van het kind is genoemd. Kortom eigen informatie van de ouders. De Commissie acht deze klacht ongegrond. De klacht over het slim zijn van het kind in relatie tot een verhandeling over waterhoofden acht de Commissie tevens ongegrond. Je moet wel heel ver weg zijn en als leerkracht volstrekt ongeschikt zijn wil je dit soort zaken op school te berde brengen in een dergelijke context. Ook hier ziet de Commissie onvoldoende onderbouwing voor de haalbaarheid van dit onderdeel van de klacht. Deze deelklacht wordt ongegrond verklaard.

07049B Klacht over disfunctioneren van een leerkracht, het niet-nakomen van de gemaakte afspraken en de afhandeling van de klacht

De klacht valt in drie deelklachten uiteen. De eerste klacht betreft het disfunctioneren van de leerkracht van de zoon van klagers. Klagers stellen dat het gedrag van de leerkracht niet te tolereren is, zo zou hij regelmatig razend en tierend optreden in de klas, zou hij kinderen voor schut zetten en zou hij persoonlijke zaken naar buiten brengen. Klagers hebben dit vernomen van hun zoon en een vriendje van hun zoon. De tweede klacht betreft het niet-nakomen van afspraken die zijn gemaakt. Klagers stellen dat de afspraken die zij met de directeur, leerkracht en de algemeen directeur van het bevoegd gezag gemaakt hebben onvolledig of niet zijn nagekomen. Tot slot betreft het een klacht over de afhandeling van de klacht door de school. Met betrekking tot

de eerste deelklacht heeft de Commissie geoordeeld dat de opmerkingen van de zoon van klagers en zijn vriendje op geen enkele wijze verder worden onderbouwd of nader worden toegelicht. Niet uit te sluiten valt dat in de beleving van genoemde kinderen er sprake is van razen en tieren en voor schut zetten; dat wil nog niet zeggen dat daarvan objectief gezien ook sprake is. Er is de Commissie immers geen andere informatie bekend geworden die de blote bewering van de kinderen zoals verwoord door hun ouders verder kan onderbouwen. Deze deelklacht wordt ongegrond verklaard. Met betrekking tot de klacht over het niet-nakomen van de afspraken heeft de Commissie geoordeeld dat een aantal van de gemaakte afspraken inderdaad niet is nagekomen en deze deelklacht wordt dan ook deels gegrond verklaard. De Commissie verklaart de deelklacht met betrekking tot de afhandeling van de klacht gegrond met betrekking tot het taalgebruik tegen klaagster en voor de verdere onderdelen ongegrond.

07050 Klacht over de tussenschoolse opvang en het ten onrechte niet vragen van instemming aan ouders

Klagers stellen zich op het standpunt dat de school de ouders van de leerlingen ten onrechte niet om instemming hebben gevraagd bij de totstandkoming van de procedure rondom de tussenschoolse opvang. Het bevoegd gezag had bij de ouders ten rade moeten gaan en heeft niet kunnen volstaan met het informeren bij de oudergeleding van de Medezeggenschapsraad (MR). Dit volgt uit artikel 45 van de Wet op het Primair Onderwijs. Bovendien heeft de MR ten onrechte de ouders niet om instemming gevraagd. De Commissie heeft in deze zaak als volgt geoordeeld: Uit de wetsgeschiedenis

kan niet worden afgeleid dat uit de zinsnede "overleg met de ouders" moet worden verstaan dat de school met alle ouders overleg pleegt over de overblijf op school. In de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 is aan de oudergeleding van de Medezeggenschapsraad een instemmingsrecht ten aanzien van de organisatie van de tussenschoolse opvang gegeven. Gelet op de toelichting in de Nota naar aanleiding van het verslag heeft het bevoegd gezag dan ook een juiste procedure gevolgd door het voorstel voor instemming aan de MR voor te leggen. De MR heeft ingestemd met de organisatie van de overblijf, hetgeen door klager niet wordt betwist. Het overleg met de ouders als bedoeld in artikel 45, sub b, van de Wet op het Primair Onderwijs gebeurt aldus via de oudergeleding van de MR, die instemmingsrecht heeft. Er is geen grond aanwezig om te oordelen dat het bevoegd gezag het protocol inzake de overblijf voor akkoord had moeten voorleggen aan de ouders. De Commissie acht de klacht dan ook ongegrond. Het standpunt van klager dat de MR ten onrechte de ouders niet om instemming heeft gevraagd kan aan het bovenstaande niet afdoen. Klachten betreffende de handelwijze van de MR kan de Commissie niet in behandeling nemen, omdat de Commissie zich alleen kan uitspreken over de handelwijze van het bevoegd gezag.

07051 Klacht over de bevordering van een leerling

De klacht betreft de bevordering van de zoon van klager naar klas 3 HAVO. Klager is het niet eens met dit bevorderingsadvies. Klager is van mening dat zijn zoon gezien de

behaalde eindcijfers in relatie tot de conflicterende competentiescores van de docenten recht heeft op bevordering naar 3 VWO. Volgens klager is zijn zoon niet objectief en professioneel beoordeeld bij de bevordering naar klas 3 HAVO. Aangeklaagde heeft namelijk geen normen voor de overgang van klas 2 HAVO/VWO naar klas 3 HAVO of 3 VWO. Ook criteria betreffende de te behalen competenties bij de leerlingen ontbreken, aldus klager. Volgens klager ontstaat door de voornoemde tekortkomingen willekeur bij de bevordering van de leerlingen. Klager verzoekt de Commissie het bevorderingsadvies te bezien. De Commissie heeft vastgesteld dat aangeklaagde wel overgangsrichtlijnen hanteert, maar dat er geen specifieke overgangsrichtlijnen bestaan voor de dakpanklas 2 HAVO/VWO waarin de zoon van klager zat. In de Algemene overgangsrichtlijnen is wel aangegeven dat bij determinatie het oordeel van de docentenvergadering wordt bepaald door het cijferbeeld, de competenties en de ontwikkeling gedurende het cursusjaar. Door de docenten wordt bezien welk niveau voor de leerling haalbaar is, waarbij van belang is bijvoorbeeld of de leerling inzicht heeft en zelfstandig kan werken. De Commissie toetst de totstandkoming van het advies alleen aan de hand van het criterium of het gehanteerde beleid apert onredelijk is, daar het overgangsbeleid een eigen bevoegdheid van de school betreft. De Commissie is van oordeel dat dit niet het geval is. De Commissie stelt vast dat klager geheel andere verwachtingen had van het dakpanonderwijs, dan de school kennelijk voorstaat. De Commissie merkt op dat de school stelt geen verplichting te hebben om elke leerling door te laten stromen van dakpanklas 2 HAVO/VWO naar 3 VWO. In de

praktijk worden slechts enkele leerlingen bevorderd van een dakpanklas naar een hoger niveau. Het systeem is immers bedoeld om uit te zoeken op welk niveau een leerling het beste zal gedijen in de toekomst. De Commissie concludeert dan ook dat de school slechts een inspanningsverplichting heeft, terwijl klager de school wil aanspreken op het resultaat. Uit de stukken en hetgeen is verhandeld tijdens de hoorzitting blijkt dat bij het pré-advies eerder in het schooljaar reeds een HAVO- advies is gegeven. Naar aanleiding van dit advies hebben er vervolgens ook diverse gesprekken plaatsgevonden met klager en zijn vrouw. Naar aanleiding van deze gesprekken heeft de school een schema opgemaakt waarin de adviezen per docent en per vak zijn weergegeven. De Commissie kan uit dit schema opmaken dat een meerderheid van de docenten een HAVO-advies heeft gegeven met betrekking tot de zoon van klager. Volgens de Commissie kan de conclusie worden getrokken dat de school bij de bevorderingen van de leerlingen niet handelt naar willekeur. De klacht wordt ongegrond verklaard.

07053 Klacht over afgewezen verzoek tot vrijstelling van schoolbezoek, gelegen in 'de specifieke aard van het beroep van één der ouders'.

De klacht heeft betrekking op het afwijzen van een verzoek tot vrijstelling van schoolbezoek. De reden voor dit verzoek was gelegen in 'de specifieke aard van het beroep van één der ouders'.

Uit de 'vakantieverklaring werkgever' blijkt dat klager het afgelopen jaar geen vakantie heeft gehad en ook na de aangevraagde periode van vrijstelling niet weg kan van het bedrijf. De schoolleiding heeft dit verzoek afgewezen omdat deze van oordeel is dat het verzoek

om vrijstelling niet voldoet aan de geldende richtlijnen betreffende 'de specifieke aard van het beroep van één van de ouders'. De school is van mening dat uit het verzoek op geen enkele wijze blijkt dat klager niet op vakantie zou kunnen binnen de 11 weken die daarvoor gepland staan. In de brief is tevens aangegeven dat indien klager zijn kinderen toch mee op vakantie neemt, hiervan melding zal worden gedaan bij de leerplichtambtenaar. Klagers hebben hieraan geen gehoor gegeven en hebben in de door hen aangegeven periode vakantie genoten, waardoor de kinderen van klagers school hebben verzuimd. De directeur van de school heeft hiervan melding gedaan bij de leerplichtambtenaar, die klagers heeft opgeroepen voor een gesprek. Klagers zijn van oordeel dat de directeur van de school de kwestie onnodig hoog heeft laten oplopen en dat hij met meerdere maten meet. Klagers zijn van oordeel dat zij recht hadden om als gezin op vakantie te gaan en dat hun verzoek om vrijstelling binnen de daarvoor geldende kaders viel. De partijen zijn verdeeld over de vraag of de directeur het verzoek om vrijstelling wegens vakantie in de aangegeven periode in redelijkheid heeft kunnen weigeren. De Commissie stelt vast dat zij deze vraag slechts terughoudend kan toetsen. Het is immers aan de vrije bevoegdheid van de directeur gelaten een dergelijk verzoek om vrijstelling te verlenen. De Commissie kan slechts toetsen of de directeur van deze bevoegdheid in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken en zal dus geen eigen oordeel vellen over de vraag wat nu precies onder 'de specifieke aard van het beroep van één van de ouders' moet worden verstaan. De Commissie is van oordeel dat het standpunt van de directeur om voor toewijzing van het verzoek in aanmerking te komen, niet voor onjuist kan worden gehouden. Verzoeken als

onderhavige hebben te gelden als een uitzondering op de algehele leerplicht en niet, zoals klagers menen te doen veronderstellen, een algemeen recht op het als gezin kunnen genieten van vakantie. De Commissie is van oordeel dat de directeur terzake het verzoek van klagers niet onzorgvuldig heeft gehandeld. Hij heeft meerdere malen contact gehad met de leerplichtambtenaar en deze contacten ook telkenmale teruggekoppeld met klagers. Niet gesteld kan worden dat de directeur terzake onderhavig verzoek om vrijstelling over één nacht ijs is gegaan. Dat dit desalniettemin heeft geleid tot een afwijzing van het verzoek doet hieraan niets af. Nu de Commissie niet is gebleken dat de directeur niet in redelijkheid tot afwijzing van het verzoek om vrijstelling heeft kunnen komen, verklaart zij de klacht ongegrond.

07054 Klacht over de behandeling door de directeur en het niet voldoende aanbieden van alternatieven om problemen op te lossen

De klacht betreft de behandeling van klagers door de directeur en het standpunt van de directeur van de school van hun zoon. De zoon van klagers heeft een aangeboren darmafwijking, waarvan zij bij inschrijving van hun zoon melding hebben gedaan. Nadat deze afwijking problemen begon op te leveren voor de school heeft de school de klagers verzocht mee te werken aan de voorgestelde oplossing terwijl klagers van mening waren dat er andere mogelijke alternatieven, zoals het aanvragen van een 'rugzakje' waren. De directeur gaf klagers te kennen dat hun zoon naar zijn oordeel niet in aanmerking zou komen voor een rugzakje en verzocht hen mee te werken aan de voorgestelde oplossing. Met dit standpunt en de wijze waarop zij zich door de directeur behandeld voelden, konden klagers zich niet verenigen,

waarop zij in gesprek zijn gegaan met een andere school. De directeur van deze school bood een oplossing die wel naar tevredenheid van klagers is. Bij brief hebben klagers de directeur in kennis gesteld van het feit dat hun kinderen hun basisschoolperiode niet langer op de school zullen voortzetten. Klagers zijn van oordeel dat kinderen met een bepaald probleem, vroeger of later, in grote moeilijkheden komen met de directeur. Naar het oordeel van klagers zijn vele andere ouders van 'probleemkinderen' hen voorgegaan en hebben ook deze ouders hun kinderen van school gehaald. Klagers nemen het de directeur kwalijk dat hij niet harder heeft helpen omzien naar een oplossing, te meer nu de directeur van de andere school al na één gesprek met meerdere oplossingsrichtingen voor de problematiek kwam. De Commissie is van oordeel dat van de school in redelijkheid niet langer verlangd kon worden de situatie zoals deze was in stand te houden. De Commissie acht het begrijpelijk dat de situatie door de school als zeer onwenselijk werd geacht. De Commissie is dan ook van oordeel dat klagers terecht zijn aangesproken op de onwenselijkheid van de situatie. Verder is de Commissie van oordeel dat de door de school aangedragen oplossing gegeven de omstandigheden niet als onredelijk kon worden aangemerkt en betreurt het dan ook dat klagers deze oplossing niet in de praktijk hebben beproefd. De directeur heeft aan klagers te kennen gegeven dat de situatie waarin hun zoon zich bevond als een gezamenlijk probleem te zien. Het feit dat klagers hiervoor niet voor hebben gekozen en hun kinderen van school hebben gehaald, staat hen uiteraard vrij, doch hiermee hebben zij de school wel voor een voldongen feit geplaatst. Tegen deze achtergrond kan thans naar het oordeel van de Commissie niet met enig recht de directeur worden verweten dat

hij niet voldoende in staat voor 'probleemkinderen'. De Commissie ziet ook overigens voor het verwijt dat ook andere kinderen de school zouden hebben verlaten vanwege de opstelling van de directeur onvoldoende basis in de stukken. Van de door klagers ter zitting genoemde namen van kinderen, die dit zou betreffen, heeft de directeur aangegeven dat deze kinderen geen lichamelijke dan wel leerproblemen kenden. De Commissie heeft geen aanleiding aan dit standpunt te twifelen. Tot slot stelt de Commissie vast dat klagers met de door de nieuwe school geboden oplossing niet zijn teruggekeerd naar de school. Ook in die zin hebben zij de school voor een voldongen feit geplaatst en de school de mogelijkheid te bezien of deze oplossing ook bij hen kon worden geboden, ontnomen. Ook in deze zin treft de directeur achteraf geen verwijt. De Commissie verklaart de klacht dan ook ongegrond.

07055 Klacht over onrechtmatige en nalatige opstelling leerkracht

De klacht heeft betrekking op de opstelling van de leerkracht van de dochter van klagers tegenover de klagers' dochter. De leerkracht zou zich onrechtmatig en nalatig hebben opgesteld, zo zou hij pestgedrag niet hebben aangepakt terwijl de dochter van klagers aangemerkt was als zorgkind en extra aandacht behoefde. Klagers nemen het de leerkracht in ernstige mate kwalijk dat hun dochter niet heeft mogen meedoen met de musical waardoor zij het schooljaar niet goed heeft kunnen afsluiten.

Klagers beklagen zich om andere kinderen te behoeden voor het – vermeende – onrechtmatige gedrag van aangeklaagde. De Commissie heeft met betrekking tot deze klacht het volgende overwogen. Klagers hebben ervoor gekozen niet ter zitting te

verschijnen, iets wat de Commissie betreurt. Klagers hebben – anders dan de enkele vaststelling dat het ter zitting om een ‘welles-nietes’ spelletje zal gaan - niet op een andere wijze op het gestelde door aangeklaagde gereageerd. De Commissie stelt verder vast dat klagers hun klacht niet nader hebben onderbouwd dan wel gemotiveerd en hun stellingen niet anderszins aannemelijk hebben gemaakt. Nu aangeklaagde de stellingen van klagers uitdrukkelijk en uitgebreid heeft betwist en weersproken en de Commissie niet anderszins is gebleken dat aangeklaagde jegens de dochter van klagers nalatig zou hebben gehandeld, verklaart zij de klacht ongegrond.

07056 Klacht over het contact tussen de school en de ouder die het kind niet verzorgt en het ouderlijk gezag niet heeft en het mogelijk maken van de omgang tussen ouder, die uit het ouderlijk gezag is ontheven, en kind door de school

De klacht valt in twee onderdelen uiteen. Allereerst betreft het een klacht over het feit dat de school contact heeft opgenomen met de vader van klaagsters dochter (de ex-man van klaagster). Daarnaast stelt klaagster zich op het standpunt dat de school, en de mentor van haar dochter in het bijzonder, ten onrechte hebben meegewerkt aan een omgangsregeling tussen haar dochter en de vader van haar dochter. Dit is geheel tegen de rechterlijke uitspraak waarin is bepaald dat de ex-man van klaagster en de vader van haar dochter alleen via zijn moeder contact mag hebben met zijn dochter. Klaagster stelt dat de mentor van haar dochter “even de andere kant op keek” toen haar vader haar uit school kwam halen c.q. ontvoerde en dat de school klaagster hier niet over heeft ingelicht maar dat zij dit van haar dochter heeft moeten vernemen. Ten aanzien van het eerste

onderdeel van de klacht stelt de Commissie vast dat de school benaderd is door de vader van klaagsters dochter met het verzoek om informatie en dat de school in zijn algemeenheid een informatieplicht heeft tegenover de ouder die het kind niet verzorgt, het ouderlijk gezag niet heeft of zelfs geen omgangsregeling heeft. De Commissie merkt op dat ter zitting is gebleken dat de school niet op de hoogte was van de inhoud van de rechterlijke uitspraak. Bovendien stelt de Commissie vast dat in de uitspraak niet is overwogen dat de school geen contact mag hebben met de vader, dan wel dat de school (desgevraagd) geen informatie aan de vader mag geven. De Commissie is van oordeel dat de school derhalve niet verweten kan worden dat zij heeft voldaan aan haar informatieplicht ten aanzien van de vader van klaagsters dochter als niet verzorgende ouder. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden. Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht, dat ziet op het incident dat de mentor even niet op heeft gelet zodat de vader zijn dochter mee kon nemen van school overweegt de Commissie als volgt. Klaagster heeft in dit verband gesteld dat zij het beeld heeft dat de school betrokken is bij het feit dat haar dochter door haar vader is opgehaald en meegenomen naar de woonplaats van vader. De mentor van haar dochter zou hierin in het bijzonder een rol gespeeld hebben. De Commissie constateert, dat de school ter zitting heeft aangegeven, dat de mentor van de dochter van klaagster ten tijde van het voorval niet op school aanwezig was. Deze stelling heeft klaagster niet weersproken. De Commissie is daarom van oordeel dat klaagster niet, dan wel onvoldoende heeft aangetoond dat de mentor “opzij heeft gekeken” toen de vader zijn dochter kwam

ophalen, dan wel dat zij of de school hierin anderszins een rol heeft gespeeld. De Commissie is dan ook van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden. De klachten worden ongegrond verklaard.

07057 Klacht over het niet nakomen van afspraken gemaakt met betrekking tot de zorg voor een dyslectische leerling; het niet aanpassen van lesmethoden aan de handicap (dyslexie) van een leerling en machtsmisbruik van een docent ten aanzien van leerlingen

De klacht valt uiteen in drie deelklachten. Allereerst uit klaagster haar ongenoegen over de belofte die door de school is gedaan met betrekking tot de zorg en begeleiding van haar dyslectische zoon. De school is de afspraak niet nagekomen met als gevolg dat de zoon van klaagster is gezakt voor zijn examen. Ten tweede stelt klaagster dat een van de docenten van haar zoon tekort is geschoten in het onderwijs aan haar zoon. Klaagster houdt de docent ervoor verantwoordelijk dat haar zoon is gezakt. Tot slot verwijt klaagster een andere docent van de school machtsmisbruik. Het machtsmisbruik is tot uiting gekomen in het handelen ten aanzien van klaagsters jongste zoon en tegenover de dochter van klaagster. Ten aanzien van de eerste klacht tegen de school stelt de Commissie vast dat de school zorg biedt aan leerlingen met een dyslexie handicap en dat de uitleg die hierover aan klaagster gegeven is overeenstemt met de uitleg die staat in de folder over deze zorg op school. In de praktijk blijkt dat deze zorg in de bovenbouw anders wordt ingevuld dan in de folder en de uitleg is vermeld. De school heeft ter zitting verklaard dat de zorg, door de eisen van zelfstandigheid die het studiehuis aan de leerling stelt, in de bovenbouw anders moet

worden ingevuld dan in de onderbouw. In de bovenbouw is de zorg daarom niet meer algemeen omschreven, maar aangepast aan de individuele zorgvraag van de leerling. Voor effectuering van deze zorg is het dan wel noodzakelijk dat alle docenten op de hoogte zijn van deze specifieke aanpak. Dit blijkt in de praktijk niet altijd het geval. De Commissie stelt vast dat hierdoor bij klaagster verwachtingen zijn gewekt over de aan haar zoon te bieden zorg die de school in de bovenbouw van het onderwijs, niet heeft kunnen waarmaken. De Commissie acht de deze deelklacht in die zin gegrond. De Commissie heeft niet kunnen beoordelen of juist deze omstandigheid er de oorzaak van is geweest dat de zoon van klaagster voor zijn eindexamen is gezakt. Met betrekking tot de tweede deelklacht stelt de Commissie vast dat de docent ter zitting heeft erkend dat hij niet alle gegevens over de zoon van klaagster, die hem aan het begin van het schooljaar werden uitgereikt, heeft onthouden. Hij wist dat de zoon van klaagster dyslectisch was maar heeft zich er niet in verdiept wat deze handicap voor een leerling van zijn leeftijd inhoudt. Hij heeft zijn onderwijsmethode dan ook niet aangepast aan de handicap van deze leerling. De Commissie acht dit niet overeenkomstig hetgeen van een docent in het algemeen en zeker van een speciaal over een leerling met de handicap dyslexie aangestelde tutor verwacht mag worden. De Commissie acht de klacht van klaagster dat de docent/tutor te kort is geschoten in het onderwijs aan haar zoon gegrond. Ten aanzien van de laatste deelklacht stelt de Commissie vast dat de docent heeft erkend dat haar handswijze tegenover de jongste zoon van klaagster, in ieder geval tijdens een voorval genoemd tijdens de zitting, niet juist is geweest. De docent heeft na het voorval geconcludeerd

dat zij moet proberen het gedrag van de jongste zoon van klaagster in verband te brengen met zijn PDD-NOS handicap en dit te begrijpen en dat zij op haar woorden moet passen. De Commissie acht de klacht in zoverre gegrond. De Commissie acht echter, door hetgeen dienaangaande is aangevoerd, niet aangetoond dat de docent zich schuldig heeft gemaakt aan machtsmisbruik, noch jegens de zoon van klaagster, noch jegens de dochter van klaagster. De Commissie acht de klacht derhalve voor zover het betreft het begrip voor en handelwijze jegens de zoon van klaagster, deels gegrond.

07060 Klacht over het niet bevorderen van een leerling in een uitzonderingssituatie

Klagers het niet eens met het besluit van de school om hun zoon niet te bevorderen. Klagers zijn van mening dat in de besluitvorming de belangen van hun zoon niet voldoende zijn meegewogen en dat de school nalatig is geweest in de begeleiding van de dyslexie van hun zoon. Volgens klagers was er door de late vaststelling van de dyslexie reden genoeg om van een uitzonderingssituatie te spreken, waarvoor een speciale oplossing diende te worden gezocht. Ten aanzien van de klacht heeft de Commissie als eerst gesteld dat het nemen van bevorderingsbeslissingen een eigen bevoegdheid is van scholen, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt bij de beoordeling van concrete bevorderingsbeslissingen de nodige terughoudendheid in acht. De Commissie zal uitsluitend negatief oordelen over een concrete bevorderingsbeslissing, indien deze naar het oordeel van de Commissie apert onredelijk is. Echter, in onderhavig geval was er een beroepsmogelijkheid binnen de school aanwezig, waar klagers geen gebruik van

hebben gemaakt. Op grond van het Reglement voor rapportage, advisering, bevordering en doorstroming is de Commissie van Beroep bevoegd een dergelijk bezwaar te onderzoeken en haar bevindingen aan de directie voor te leggen. Nu dit laatste ten onrechte is nagelaten, betekent dit dat de (klachten-)Commissie niet toekomt aan een verdere inhoudelijke beoordeling van dit onderdeel van de klacht.

Ten aanzien van de begeleiding van de dyslexie heeft de Commissie vastgesteld dat klagers en de school lijnrecht tegenover elkaar staan wat betreft de begeleiding van de dyslexie van de zoon van klagers. De Commissie onderscheidt twee periodes in de begeleiding van de dyslexie te weten; de periode voorafgaand aan de verklaring en de periode na de dyslexieverklaring. Begeleiding voorafgaand aan de dyslexieverklaring: Klagers verwijten de school willekeur in de begeleiding en stellen dat de school nalatig is geweest in deze begeleiding. De Commissie merkt op dat de school het voortouw heeft genomen. In het eerste en tweede schooljaar heeft de zorgcoördinator herhaaldelijk aangedrongen op een dyslexieonderzoek. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klagers toen nog niet open stonden voor dyslexie, aangezien zij de problemen van hun zoon in eerste instantie aan zijn vooropleiding en concentratie wijten. Omdat er geen sprake was van een dyslexieverklaring (en dus geen sprake van dyslexie), was er ook geen structureel continu handlingsplan opgesteld. De school heeft de zoon van klagers echter wel extra begeleiding gegeven. De Commissie acht derhalve geen termen van nalatigheid aanwezig en volgt klagers ook niet in de redenering dat de school hiervoor alle verantwoordelijkheid dient te dragen. De Commissie betreurt het dan ook dat klagers de ondersteuning van hun

zoon hebben vertaald naar willekeur en nalatigheid, terwijl de Commissie juist de indruk gekregen heeft dat de docenten naar hun beste weten hebben gehandeld.

Begeleiding na afgifte van de dyslexieverklaring:

De dyslexiecoach is direct gestart met de begeleiding van de zoon van klagers. Hij heeft 1 uur per week waarop met de dyslexieleerlingen uit de bovenbouw afspraken kunnen worden gemaakt over hun verdere begeleiding. Het komt de Commissie voor dat klagers het feit dat er 1 uur spreekuur per week is verkeerd uitgelegd hebben met het idee dat de dyslexiecoach slechts 1 uur per week heeft voor alle leerlingen. Daarnaast betekent het afzeggen van een afspraak niet direct dat dan de gehele begeleiding tekort schiet. Ook het feit dat het trainingsprogramma nog niet op de computers op school was geïnstalleerd doet niet af aan het tekortschieten in de begeleiding. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de school in de begeleiding na de dyslexieverklaring niet tekort is geschoten. Naar aanleiding van de ingebrachte stukken en het verhandelde ter zitting komt de Commissie tot het oordeel dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

07063 Klacht over het ten onrechte contact opnemen met de huisarts en het AMK door een leerkracht en de onjuiste/langdurende afhandeling van een klacht binnen de school

Klagers stellen dat de leerkracht van hun dochter geheel ten onrechte contact heeft

opgenomen met hun huisarts en het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) inzake hun dochter. Klagers hebben voorts aangevoerd dat de directeur van het bevoegd gezag hun klachten niet correct heeft afgehandeld en partijdig is. Ook heeft hij gelogen. Hij stelt namelijk dat het AMK niet is gebeld door de leerkracht van hun dochter terwijl klagers mondeling hebben vernomen dat deze leerkracht wel degelijk een gesprek heeft gehad met het AMK. Ook heeft de directeur van het bevoegd gezag volgens klagers de klachtenbehandeling verschrikkelijk lang gerekt zodat er geen procedure meer gestart kon worden tegen de leerkracht vanwege haar vertrek. De Commissie stelt vast dat nu gebleken is dat de leerkracht van hun dochter niet langer werkzaam is voor het bevoegd gezag de klacht voor zover tegen haar gericht, niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Klagers hebben aangevoerd dat de directeur van het bevoegd gezag hun klacht niet tijdig heeft afgehandeld en dat hierdoor geen procedure meer gestart kon worden tegen de leerkracht. De Commissie merkt op dat uit de stukken blijkt dat de directeur van het bevoegd gezag heeft geprobeerd een gesprek te arrangeren tussen klagers en de leerkracht, toen deze nog werkzaam was op school. Hieruit volgt naar het oordeel van de Commissie dat de directeur van het bevoegd gezag niet de intentie heeft gehad om de klachtenprocedure tegen leerkracht te rekken totdat zij van school was. Klagers hebben zelf geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om in gesprek te komen. Uit de stukken blijkt dat klagers hebben voorgesteld om de klacht schriftelijk af te handelen. Hierdoor hebben zij naar het oordeel van de Commissie zelf een snelle afhandeling van de klacht bemoeilijkt. Overigens is de Commissie van oordeel dat de directeur van het bevoegd gezag niet

onredelijk laat heeft gereageerd op de correspondentie van klagers. Voor zover klagers hebben aangevoerd dat de directeur van het bevoegd gezag hun klachten niet correct heeft afgehandeld en partijdig is, merkt de Commissie op dat klagers geen voorbeelden hebben aangedragen waaruit volgt dat hiervan sprake is. Aan de hand van de ter beschikking staande stukken heeft de Commissie vast kunnen stellen dat klagers door de directeur van het bevoegd gezag vijf keer zijn uitgenodigd voor een gesprek en dat ook gespreksmogelijkheden zijn aangeboden met andere personen dan de betrokken leerkracht. De Commissie merkt in dit kader op dat klagers een passieve houding hebben aangenomen door geen gesprek aan te willen gaan met de school. Klagers hebben tevens aangevoerd dat de leerkracht contact heeft opgenomen met het AMK en dat de directeur van het bevoegd gezag gelogen heeft door te stellen dat dit niet het geval is geweest. Klagers stellen mondeling van het AMK te hebben vernomen dat de leerkracht contact heeft opgenomen met het AMK en dat het gesprek geadmistreerd staat als adviesgesprek. De directeur van het bevoegd gezag stelt daarentegen dat hij, nadat klagers al contact hadden opgenomen, zelf contact heeft gehad met het AMK en toen gebleken is dat er door de directie van de school geen melding is gedaan bij het AMK. Zowel klagers als de directeur van het bevoegd gezag hebben geen schriftelijk bewijs overgelegd afkomstig van het AMK. Aangezien het in de eerste plaats op de weg van klagers ligt om hun standpunt met bewijsstukken aannemelijk te maken, dient dit onderdeel van de klacht nu er in dit verband niets is aangetoond, ongegrond te worden verklaard. De klacht tegen de leerkracht wordt niet-ontvankelijk verklaard en de klacht tegen de

directeur van het bevoegd gezag wordt ongegrond verklaard.

07064 Klacht over kwaliteit en kwantiteit van het onderwijs en informatieverstrekking aan ouders

De klacht valt in twee deelklachten uiteen. De eerste deelklacht heeft betrekking op de kwaliteit en de kwantiteit van het onderwijs geleverd door de school gedurende het schooljaar, deze zijn beide onvoldoende geweest. Er is geen begeleiding van bevoegde docenten tijdens de zelfstudie uren voorhanden geweest en de onderwijstijd lag onder de grens waar de leerlingen recht op hebben. De tweede deelklacht heeft betrekking op de communicatie, deze is naar mening van klager onvoldoende geweest, klager voelt zich onvoldoende geïnformeerd door de school. Met betrekking tot de eerste klacht, dat er onvoldoende kwaliteit en kwantiteit aanwezig is geweest, overweegt de Commissie als volgt. De school heeft duidelijk gemotiveerd hoe de urennorm berekend dient te worden, de berekenwijze van de school, waarin zelfstudie-uren ook meegerekend worden in de urennorm, is de Commissie niet onredelijk gebleken. De school heeft erkend dat in het voorgaande schooljaar de onderwijsverplichting niet is gehaald, maar dat daarvan geen sprake is geweest in het door klager bedoelde schooljaar. In het cursusjaar afgelopen schooljaar is aanvankelijk gewerkt met een lesrooster waarbij te weinig personeelsinformatie werd ingezet, hetgeen ertoe leidde dat met name de begeleiding bij zelfstudie tekort schoot. De school heeft hiertoe echter maatregelen genomen, waardoor voldaan is aan de onderwijsverplichting. De klacht van klager met betrekking tot onvoldoende kwantiteit acht de Commissie dan ook ongegrond. Ten aanzien van de klacht dat er onvoldoende

kwaliteit aanwezig is geweest overweegt de Commissie als volgt. Gebleken is dat ongeveer een derde deel van de begeleide onderwijstijd bestaat uit zelfstudie. De school heeft erkend dat door de didactische onervarenheid van de docenten het zelfstudie-uur in het begin niet veel anders was dan het maken van huiswerk onder toezicht. De docenten en de leidinggevenden zijn het afgelopen jaar getraind en gecoacht op het gebied van didactische vaardigheden en deskundigheid op het gebied van de Tweede Fase. Bij de zelfstudie-uren is bovendien in de loop van het schooljaar de begeleiding door vakdocenten en door de studiehuisbegeleidster gegarandeerd. Er is bovendien een klassenrooster en een docentenrooster opgesteld, zodat de leerlingen weten wanneer ze welke leerkracht bij een zelfstudie aantreffen, opdat ze vragen kunnen stellen aan de vakdocent.

De klacht van klager met betrekking tot de onvoldoende kwaliteit in het schooljaar acht de Commissie dan ook - mede gezien de erkenning van de school van de problemen en de door de school in gang gezette verbeteringen - ongegrond.

Met betrekking tot de klacht dat klager onvoldoende is geïnformeerd heeft de school aangegeven dat er frequent en intensief contact met de ouders wordt onderhouden. Er is binnen de school ook een klankbordgroep aanwezig, waarin ouders kunnen participeren. De data betreffende de rapportbesprekingen worden voorafgaand aan het jaar bekend gemaakt en bij elk rapport staan ook de besprekingsdata bekend. Niet staande kan worden gehouden dat de school klager onvoldoende gelegenheid heeft geboden om te worden geïnformeerd. Deze klacht betreffende de informatievoorziening acht de Commissie dan ook ongegrond.

07066 Klacht over indeling van de uren en de reden die tot deze invulling van uren geleid heeft

De klacht is gericht tegen de indeling van de uren (vervulling van BAPO uren) met ingang van het nieuwe schooljaar, waardoor klaagster geen verantwoordelijkheid meer draagt voor een vaste groep. Daarnaast is de klacht gericht tegen de reden die tot deze invulling van de uren geleid heeft, namelijk de vermeende klachten van ouders omtrent het functioneren van klaagster. De Commissie is tot oordeel gekomen dat het hier een arbeidsrechtelijk geschil betreft. Blijkens de parlementaire geschiedenis kan een klachtencommissie een klacht buiten behandeling laten indien zij van oordeel is dat zij niet de geëigende instantie is om de klacht te behandelen. In dit geval ziet de Commissie aanleiding van deze bevoegdheid gebruik te maken. Arbeidsrechtelijke geschillen of geschillen die gerelateerd zijn aan de arbeidsverhouding kunnen aan de civiele (kanton-) rechter worden voorgelegd. De Commissie is van oordeel dat deze weg in de onderhavige kwestie meer geëigend is dan de gang naar de Commissie. De Commissie zal deze klacht daarom niet in behandeling nemen.

07069 Klacht over een melding bij het AMK gebaseerd op een onduidelijk rapport; melding AMK is ten onrechte gedaan; onjuiste voorlichting over de melding bij het AMK en onheuse bejegening van een leerling

De klacht valt in vier deelklachten uiteen. Allereerst stellen klagers dat het niet inzichtelijk is op welke wijze de school omgaat met leerlingen over wie zorg bestaat, anders dan inzake de schoolvorderingen. Klagers hebben bij de school het onderwijskundig dossier van hun dochter opgevraagd. Het is onduidelijk of dit hetzelfde is als het leerlingendossier. Op grond hiervan is niet duidelijk waarom de school op een zeker moment heeft besloten over te gaan tot een melding bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) met betrekking tot de dochter van klagers. Ten tweede wordt aangevoerd dat de melding bij het AMK ten onrechte is gedaan. In dit verband stellen klagers dat het medicijngebruik van hun dochter, dat volgens klagers als aanleiding voor de AMK melding wordt beschouwd, door de kinderarts was voorgeschreven. Klagers stellen ten derde dat zij onjuist zijn voorgelicht door de school, omdat het AMK door de groepsleerkracht was aangeduid als een instantie die hulp kan bieden. De naam "AMK" was niet genoemd. Ten vierde stellen klagers zich op het standpunt dat de groepsleerkracht hun dochter onheus heeft bejegend door aan haar te vragen of zij niet liever ergens anders wilde wonen. Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie op grond van het gestelde in de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd het volgende. De school heeft aangegeven dat privacygevoelige aantekeningen zoals de persoonlijke opvattingen van leerkrachten "achter slot en grendel" worden bewaard. Voorts is namens de school verklaard dat er een uitgebreid dossier van de dochter van klagers is aangelegd met verslagen van gesprekken en uitlatingen van zorg over de dochter van klagers en haar thuissituatie. Ook het moment van de AMK melding staat hierin beschreven. Dit alles overziende, is de

Commissie van oordeel dat niet voldoende is aangetoond dat de school niet inzichtelijk c.q. op orde heeft op welke wijze zij omgaat met leerlingen over wie zorg bestaat. Daarbij merkt de Commissie op dat de vraag of al dan niet sprake is van een goed gedocumenteerd dossier in het kader van een AMK melding niet relevant is, omdat iedereen die zich zorgen maakt over een kind een AMK melding kan doen. Een goed gedocumenteerd dossier is hiervoor geen vereiste. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden. Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht, dat ziet op de AMK melding, overweegt de Commissie het volgende. De Commissie stelt voorop dat een melding door de school bij het AMK een eigen bevoegdheid is van de school, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming met bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt daarom bij de toetsing hiervan de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie alleen negatief zal oordelen over de wijze van melding, indien dit naar het oordeel van de Commissie apert onredelijk is. De school heeft de vrijheid om bij een vermoeden van een onveilige c.q. bedreigende thuissituatie een melding te doen bij het AMK. De Commissie acht het niet onredelijk dat de school hierin haar verantwoordelijkheid als professional heeft genomen en uit voorzorg een melding heeft gedaan. Ter zitting is gebleken dat voor de school vanaf het moment dat de dochter van klagers in groep twee zat duidelijk was dat sprake was van een problematische gezinssituatie. In dit licht bezien acht de Commissie het niet onredelijk dat namens de school een AMK melding is gedaan. Dit betekent dat de AMK melding de terughoudende toets van de Commissie kan

doorstaan. De Commissie is derhalve van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond verklaard moet worden. Ten aanzien van het derde onderdeel van de klacht overweegt de Commissie als volgt. Niet is gebleken dat de ouders onjuist zijn voorgelicht door de school omtrent de AMK melding. Partijen zijn het erover eens dat de groepsleerkracht aan de ouders heeft verteld dat zij een melding had gedaan bij *een instantie die hulp kan bieden*. De Commissie is van oordeel dat het AMK een dergelijke instantie betreft en dat de school hiermee voldoende informatie heeft gegeven aan de ouders. De Commissie is dan ook van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden. Ten aanzien van het vierde onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende. Ter zitting heeft de groepsleerkracht met klem betwist dat zij aan de dochter van klagers zou hebben gevraagd of zij niet liever ergens anders (dan thuis) wilde wonen. De groepsleerkracht heeft verder nog verklaard dat zij in deze context wel eens met dochter van klagers heeft gesproken over het feit dat haar broer regelmatig naar een logeerkhuis gaat om het gezin te ontlasten. De Commissie stelt vast dat klagers niet zelf van de groepsleerkracht hebben vernomen dat zij de door hen gepretendeerde vraag heeft gesteld aan hun dochter. De verklaring van klagers betreft dan ook een verklaring “van horen zeggen” (de-audit). Nu niet is aangetoond dat de groepsleerkracht de beweerdelijke vraag aan de dochter van klagers heeft gesteld en zij deze stelling gemotiveerd heeft betwist, is de Commissie van oordeel dat het standpunt van klagers niet, dan wel onvoldoende is komen vast te staan. Dit onderdeel van de klacht dient daarom ongegrond verklaard te worden.

07070 Klacht over de verwijdering van een leerling

De klacht betreft het verwijderen van een leerling door het bevoegd gezag. Klagers hebben naast de klacht bij de Commissie tevens een kort geding aangespannen tegen de school. Daar de voorzieningenrechter in zijn vonnis –kort gezegd- geoordeeld heeft dat het bevoegd gezag de zoon van klagers heeft mogen verwijderen acht de Commissie zich onbevoegd om deze klacht ook in behandeling te nemen. De Commissie is dan ook van oordeel dat zij onbevoegd is om de klacht in behandeling te nemen.

07071 Klacht over het aantal lessen van een leerling (die niet leerplichtig is) en de omgang van de school met de ouders

Klagers hebben grote problemen met het feit dat hun zoon slechts twee dagen per week en tweeënehalf uur per keer naar school mag. Klagers stellen dat hun zoon net als andere kinderen het recht heeft om alle dagen van de week naar school te gaan. Zij vinden dat de problemen van hun zoon wel meevallen. Klagers stellen verder dat zij de manier waarop de school met hen als ouders omgaat als asociaal te bestempelen is. Ten aanzien van de klacht overweegt de Commissie het volgende. De leerplicht in Nederland geldt voor kinderen van vijf tot achttien jaar. De Commissie stelt vast dat de zoon van klagers pas in het volgende jaar, wanneer hun zoon vijf jaar oud wordt, leerplichtig wordt. Gelet op het feit dat hun zoon thans vier jaar is kan de leerplicht op grond van de Leerplichtwet niet worden afgedwongen. De Commissie overweegt voorts dat het bepalen van het aantal lessen voor niet-leerplichtige leerlingen een eigen bevoegdheid is van de school, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt daarom bij de toetsing

hiervan de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie hierover alleen negatief zal oordelen, indien dit naar het oordeel van de Commissie kennelijk onredelijk is. Dit betekent dat de school zelf een keuze mag maken met betrekking tot het aantal uren dat de zoon van klagers op school aanwezig kan zijn. De school heeft dus de vrijheid om de zoon van klagers een lesprogramma van circa drie ochtenden aan te bieden, aangezien hij nog geen vijf jaar oud is. De Commissie acht het niet onredelijk dat de school hierin verantwoordelijkheid heeft genomen en vanuit haar zorgen voor een veilig schoolklimaat heeft besloten de zoon van klagers in eerste instantie twee ochtenden op school te laten zijn, wanneer er extra bezetting van leerkrachten mogelijk was. Ter zitting is gebleken dat voor de school vanaf het begin dat de zoon van klagers in de groep kwam al duidelijk was dat er sprake was van een problematische situatie. In dit licht bezien acht de Commissie het niet onredelijk dat de school het aantal lessen heeft verminderd. Dit betekent dat de keuze van de school de terughoudende toets van de Commissie kan doorstaan. Ten slotte is de Commissie van oordeel dat de school niet onvoldoende met klagers heeft gecommuniceerd. Gebleken is dat er vanaf het begin diverse gesprekken tussen klagers en de school hebben plaatsgevonden. Gebleken is dat er verschil van inzicht bestaat over de manier waarop de school en de ouders tegen het gedrag van de zoon van klagers aankijken. In dit licht bezien kan de Commissie zich voorstellen dat klagers het beperkte aantal lessen voor hun zoon moeilijk kunnen accepteren. Dit maakt echter niet dat de school onzorgvuldig heeft gehandeld. Gelet op het voorgaande is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht ongegrond verklaard dient te worden.

07072 Klacht over pesten van een leerling en het niet optreden hiertegen door de school

Klagers hebben aangevoerd dat hun zoon die zijn basisschoolperiode reeds heeft afgesloten – in groep 8 – vanaf groep 6 regelmatig werd gepest. Het pesten heeft aan het eind van groep 8 zijn hoogtepunt bereikt toen de zoon van klagers door vier klasgenoten in een vuilcontainer werd gegooid en een drietal klasgenoten hem een aantal dagen later hebben bespuugd. Volgens klagers is het pestgedrag van medeleerlingen van hun zoon onbestraft gebleven. Er waren volgens klagers afspraken over sancties gemaakt die door de schoolleiding niet zijn nagekomen. De zoon van klagers heeft mede hierdoor zijn basisschoolperiode op een vervelende manier afgesloten en psychische schade opgelopen. Met betrekking tot de gevolgde procedure overweegt de Commissie als volgt. De directeur van het bevoegd gezag heeft aan het begin van het schooljaar – van groep 8 – aangegeven klagers uit te nodigen om tot een gesprek te komen, voortdurend hebben afgeslagen. Klagers zijn derhalve nogmaals door de directeur uitgenodigd voor een gesprek. De Commissie heeft klagers er op geattendeerd dat de klachtenregeling onder andere als uitgangspunt heeft dat klachten in eerste instantie onderling moeten worden opgelost. De Commissie heeft klagers geadviseerd alsnog het gesprek aan te gaan. Klagers hebben de Commissie medegedeeld dat er in de afgelopen jaren vele gesprekken met de schoolleiding hebben plaatsgevonden en dat daarmee ruimschoots is voldaan aan het voornoemde uitgangspunt van de klachtenregeling. Ter zitting is de Commissie gebleken dat er reeds gedurende lange tijd een verschil van inzicht bestond tussen klagers en de school over de toepassing van

de gedragsregels en dat over dit punt ook veelvuldig is gesproken. De onderhavige klacht is hier mede het gevolg van. De Commissie stelt vast dat de standpunten van partijen niet verenigbaar zijn, zodat het thans op de weg van de Commissie ligt een oordeel over de klacht uit te spreken. Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt. Klagers stellen dat vanaf het moment dat de pesterijen ten aanzien van hun zoon begonnen, er verschil van inzicht was over de toepassing van het gedragsprotocol. Klagers verwijten de school dat het vertalen van het grensoverschrijdend gedrag in passende sancties achterwege is gebleven. Klagers hebben aangevoerd dat in laatste instantie aan het eind van het schooljaar in groep 8 de pesters onbestraft zijn gebleven. De enige sanctie die is getroffen naar aanleiding van het pesten, is een aantal pauzes binnen blijven. Volgens klagers hebben zij na enig aandringen met de schoolleiding de afspraak gemaakt dat de pesters een presentatie zouden geven over pesten. Volgens klagers was dit een passende sanctie. Volgens klagers is de schoolleiding op deze afspraak teruggekomen en is de sanctie niet ten uitvoer gebracht nadat enkele ouders van de pesters druk hadden uitgeoefend op de school. Uit het gedragsprotocol van het bevoegd gezag volgt onder andere dat gedragsregels een preventieve functie hebben, de regels vormen een leidraad voor gedrag. Ook volgt uit het gedragsprotocol dat regels een curatieve functie hebben, zij bieden namelijk een maatstaf om ter plekke vast te stellen of er sprake is van grensoverschrijdend gedrag, zodat direct disciplinair kan worden opgetreden. Verder volgt uit het gedragsprotocol dat het scheppen van een schoolklimaat zich kenmerkt door heldere kaders, veiligheid, acceptatie, respect en

vertrouwen. De Commissie is van oordeel dat het containerincident en het spuugincident grensoverschrijdend gedrag betreffen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de school van mening is dat dit allemaal niet had mogen gebeuren. Voorts is duidelijk dat deze incidenten niet op zichzelf stonden, maar dat er in het geval van de zoon van klagers al eerder sprake was van pesterijen. De school heeft de pesters een aantal keren in de pauze laten binnenblijven. De aan klagers voorgespiegelde sanctie, het maken van een werkstuk over pesten door de pesters en het geven van een presentatie hierover aan een andere groep, is uiteindelijk niet uitgevoerd. De Commissie kan de school hierin niet volgen. De Commissie heeft begrepen dat het duidelijk was welke medeleerlingen zich hadden schuldig gemaakt aan de voornoemde incidenten. De school had deze pesters dan ook individueel op hun grensoverschrijdende gedrag moeten aanspreken en een sanctie in overeenstemming met de ernst van het grensoverschrijdend gedrag moeten opleggen. In plaats daarvan heeft de school geopteerd om ook kinderen uit de groep van de zoon van klagers, die niets van doen hadden met de incidenten, te onderwerpen aan de speciale groepsles. Door een individuele aanpak van de pesters na te laten heeft de school naar het oordeel van de Commissie geen schoolklimaat gecreëerd dat wordt gekenmerkt door veiligheid. De school heeft zich dan ook niet gehouden aan de eigen regels zoals weergegeven in het gedragsprotocol. Daarnaast voorziet het gedragsprotocol in de mogelijkheid om bij grensoverschrijdend gedrag, direct disciplinair op te treden. Nu de school in het schrijvende geval van klagers' zoon van deze mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt, heeft de school naar het

oordeel van de Commissie zich niet in redelijkheid kunnen beroepen op hun eigen beleid. De klacht wordt gegrond verklaard.

07074 Klacht over het weigeren van een inschrijving van een leerling

Klagers uitten in hun klachtbrief hun ongenoegen over het feit dat de inschrijving van hun zoon op de school is geweigerd. Omdat de zoon van klagers nog geen leerling van de school was op het moment van het indienen van de klacht valt deze klacht niet binnen de reikwijdte van de Klachtenregeling. Aangezien de Commissie alleen klachten kan behandelen van (ex-)leerlingen en/of een ouder/voogd/verzorger van een minderjarige (ex-)leerling wordt de klacht niet in behandeling genomen.

07076 Klacht over het laten doubleren van een leerling

Klaagster is het niet eens met het feit dat de school haar dochter heeft laten doubleren in klas 5 van het Gymnasium. De school heeft volgens haar niet afdoende rekening gehouden met het feit dat er sprake was van bijzondere omstandigheden. Er is volgens klaagster geen communicatie geweest over de te verwachten leerproblemen en het schoolrapport was te positief gesteld waardoor zij als ouder op een dwaalspoor werd gebracht. Tevens was er sprake van privé-omstandigheden waardoor haar dochter niet op haar eigen niveau heeft kunnen presteren. De Commissie stelt voorop dat het nemen van bevorderingsbeslissingen een eigen bevoegdheid is van scholen, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van grenzen van redelijkheid. Omdat sprake is van een zogenoemde discretionaire bevoegdheid, neemt de Commissie bij de beoordeling van concrete bevorderingsbeslissingen de nodige

terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend negatief zal oordelen over een concrete bevorderingsbeslissing, indien deze naar haar oordeel apert onredelijk is. Ten aanzien van de communicatie heeft de Commissie geoordeeld dat klaagster gedurende het schooljaar 4 rapporten heeft ontvangen en dat klaagster telkens in de gelegenheid is gesteld om op de ouderavond met de docenten en/of mentoren te spreken. Klaagster is echter niet verschenen op de gemaakte afspraken met de docenten en/of mentoren. De Commissie merkt hierover op dat ondanks het feit dat de gemaakte afspraken geen doorgang hebben gevonden, klaagster niets in de weg heeft gestaan om een afspraak te maken op een ander tijdstip dan op een speciale gespreksavond. Daarentegen heeft de school c.q. mentor nimmer zelfstandig contact met klaagster opgenomen. Zij geeft daarvoor als verweer dat de communicatie van de mentor naar de ouders voornamelijk bedoeld is voor de onderbouwleerlingen en dat dit ook in de schoolgids als zodanig staat opgenomen. De Commissie stelt vast dat de rector in zijn brief aan de Commissie heeft aangegeven dat de verantwoordelijkheid van de mentor en daarmee samenhangend de communicatie naar ouders voor de school een belangrijk punt van aandacht is en dat de rol van de mentor in de hogere leerjaren binnen de mentorenteams, ouderraad en de leerlingenraad besproken zal worden. In aanmerking nemende deze constatering ziet de Commissie geen aanleiding hieraan verder consequenties te verbinden. Ten aanzien van de informatieverstrekking oordeelt de Commissie als volgt: Het feit dat er een bemoediging op het derde rapport stond vermeld, betekent voor de Commissie nog niet dat een leerling uit de "gevaarzone" is. Op grond van deze woorden maakt de

Commissie juist op dat er in het laatste trimester enorm hard gewerkt dient te worden. Als een leerling dan juist in dit trimester vaak absent is, kan de Commissie klaagster slecht volgen in haar gedachtegang dat het feit dat haar dochter niet zou overgaan naar de examenklas als een verrassing kwam. Ten aanzien van de buitengewone omstandigheden heeft de Commissie geoordeeld dat het de bevoegdheid van de school is om iemand die niet aan de overgangsnormen voldoet, op basis van buitengewone omstandigheden, toch te bevorderen. Daar staat volgens de Commissie tegenover dat er in dit soort gevallen bij de ouders, in casu klaagster, een zware bewijslast ligt om aan te geven wat de aard van deze bijzondere omstandigheden is. Dit betekent dat klaagster de school tijdig en regelmatig had moeten informeren, door middel van gesprekken, brieven en/of doktersverklaringen. Een enkele ziekmelding is daarvoor niet toereikend. De Commissie heeft nergens uit kunnen opmaken dat aan de school kenbaar was gemaakt dat de dochter van klaagster door persoonlijke omstandigheden niet goed kon functioneren. Dit alles brengt de Commissie tot het oordeel dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

07077 Klacht over de wijze waarop de school omgaat met de gezondheidsklachten van een leerling en de veiligheid van de leerling en het niet nakomen van de gemaakte afspraken

De klacht richt zich tegen de wijze waarop de school c.q. een aantal leerkrachten omgaat

met de gezondheidsproblemen van de zoon van klagers die last heeft van astma en diverse allergieën (o.a. voor pinda's, kippenei-eiwit en huisdieren, berkenpollen en graspollen); voor pinda's en kippenei-eiwit is hij zelfs anafylactisch (een levensbedreigende vorm van allergische reactie). Bij klagers bestaat het gevoel dat de school, althans een aantal leerkrachten de ziekte van hun zoon niet serieus neemt. Daarnaast richt de klacht zich tegen het niet aanpakken van het pestgedrag ten opzichte van de zoon van klagers in de klas en op het schoolplein door medeleerlingen, maar ook door leerkrachten. Het pestprotocol wordt niet nageleefd en tot slot richt de klacht zich tegen het telkens niet nakomen van gemaakte afspraken betreffende allergieën en leerprestaties door de school, althans een aantal leerkrachten. Aangeklaagde heeft in de stukken en ter zitting erkend dat de klachten van klagers gegrond zijn en dat er met name in het afgelopen schooljaar voor de zoon van klagers geen optimaal veilige leeromgeving heeft bestaan, doordat de groepsleerkracht in volstrekt onvoldoende mate aandacht heeft besteed aan zijn gezondheidssituatie, zijn leerprestaties en het pestgedrag van medeleerlingen – integendeel gaf de leerkracht hieraan juist voeding. Aangeklaagde heeft verklaard zich ervan bewust te zijn dat het vertrouwen van klagers in de school is geslonken, doordat herhaaldelijk tegen hun uitdrukkelijke instructies in werd gehandeld. De Commissie acht de bovenomschreven klacht derhalve gegrond. De Commissie constateert dat de interim directeur sinds zijn aantreden aan de school hard werkt aan een oplossing van de problemen. De Commissie begrijpt dat de interim directeur daarbij te maken heeft met een over een lange periode gegroeide situatie, die niet in één keer geoptimaliseerd

kan worden. De Commissie hoopt dat de interim directeur de gelegenheid zal krijgen het werk af te ronden en dat het onderling vertrouwen zal kunnen worden hersteld. De Commissie sluit hierbij aan bij de suggestie, zoals die ter zitting is gedaan, om regelmatig evaluatiegesprekken te houden, die in de aanvang wat korter op elkaar plaatsvinden, waarbij het vastgestelde en ondertekende gezondheidsprotocol uitgangspunt is en waarbij de bespreking van ervaringen uitsluitend tijdens deze gesprekken (dus niet daarbuiten) zal plaatsvinden. Desgewenst zal er een mediator bij deze besprekingen betrokken kunnen worden. De Commissie verklaart de klacht gegrond.

07078 Klacht over het niet geven van informatie aan een van de ouders

Klager verwijt de school dat hij geen informatie aangaande zijn kinderen ontvangt, omdat de moeder van de kinderen hier bezwaar tegen maakt. Hij stelt dat de school in strijd met de wet handelt aangezien hij zijn kinderen wel erkend heeft en dus recht heeft op informatie. De Commissie overweegt als volgt: Scholen kunnen bij de afweging of en welke informatie zij aan ouders moeten geven terugvallen op artikel 1:377c BW (artikel 377c, boek 1 van het Burgerlijk Wetboek). In dit artikel is bepaald dat een derde (in dit geval de school) in principe gehouden is een ouder die niet het ouderlijk gezag heeft desgevraagd van informatie te voorzien over de persoon van het kind en over de verzorging en opvoeding van het kind. Het artikel kent twee beperkingen. De informatie wordt niet verstrekt als de school de informatie niet op gelijke wijze aan de ouder met het ouderlijk gezag zou verschaffen of als het belang van het kind zich tegen het verschaffen van de informatie verzet. De Commissie heeft in de eerdere klachten uitgesproken dat de school

zelf een afweging moet maken over het belang van het kind. Het enkele feit dat de ouder met het gezag het verstrekken van informatie niet in het belang van de kinderen acht, is niet voldoende. Deze ouder zal zijn of haar mening dan wel dienen te onderbouwen met bij voorkeur een gerechtelijke uitspraak waarin een contactverbod of een beperking van de informatieplicht is opgenomen. De Commissie is van oordeel dat de school in deze geen evenredige belangenafweging heeft gemaakt, daar ze alleen het standpunt van de moeder gehoord heeft en geen contact heeft opgenomen met klager. Dit is eveneens in tegenspraak met het standpunt van de school dat ze geen partij willen kiezen. Door slechts het standpunt van een partij in overweging te nemen heeft de school onzorgvuldig gehandeld. De Commissie is voorts van oordeel dat uit de stukken en het verklaarde ter zitting niet is gebleken dat informatieverstrekking aan klager in strijd is met het belang van de kinderen. Hierbij is doorslaggevend dat er geen onderbouwing van het standpunt van de moeder met een gerechtelijke uitspraak als bovenomschreven is verschaft. De Commissie komt dan ook tot de conclusie dat er geen redenen zijn aan klager informatie omtrent zijn kinderen te onthouden. De Commissie verklaart de klacht gegrond.

07079 Klacht over het handelen van de algemeen directeur van het bevoegd gezag

De klacht heeft betrekking op de suggestie, hun kind van school te halen, die herhaaldelijk gedaan is door de locatiedirecteur, toen klagers hun zorgen uitten over de sociale verhoudingen. Toen klagers dit punt ter

sprake brachten bij de algemeen directeur (aangeklaagde) herhaalde hij deze suggestie. Klagers vinden dat hierdoor een gesprek over hun zorgpunten in feite onmogelijk is gemaakt en dat hierdoor voor hun zoon en voor henzelf als ouders een onveilige situatie is ontstaan. De aangeklaagde heeft de klacht van klagers openbaar gemaakt, door hierover per mail te communiceren met een andere ouder van school, die niet bij de klacht betrokken was. Klagers waren ervan uitgegaan dat hun klacht vertrouwelijk behandeld zou worden, zoals ook in de klachtenregeling vermeld staat. Dat dit niet is gebeurd, nemen klagers de algemeen directeur van het bevoegd gezag kwalijk. Het gegeven dat de vertrouwelijkheid van een klacht niet gegarandeerd is, vergroot hun gevoel van onveiligheid. Ten aanzien van de klacht heeft de Commissie het volgende geoordeeld: Uit hetgeen door partijen in de stukken en ter zitting naar voren is gebracht maakt de Commissie op dat klaagster aangeklaagde heeft gebeld om haar probleem te bespreken betreffende de reactie van de directeur van de school, op haar uiting van zorg over de situatie op school. Aangeklaagde heeft klaagster in dit telefoongesprek kort bevraagd om het probleem helder te krijgen en haar vervolgens terugverwezen naar de directeur om haar te vragen zelf uitleg te geven van haar reactie. Klaagster heeft de volgende dag weer met de directeur van de school gesproken. Klaagster heeft in dit gesprek ook -naar zij zegt, in het kader van hun vriendschappelijke relatie- het functioneren als directeur besproken. Zij zegt daarbij wel aangegeven te hebben dat haar mening daarover niet relevant is, omdat dit een zaak van de werkgever is. De directeur vroeg in dit gesprek weer waarom klagers hun kind niet van school haalden. Toen klagers van andere ouders vernamen dat het gerucht ging dat hun kind van school zou gaan, heeft

klaagster nogmaals met de directeur gesproken. Ook in dit gesprek gaf zij aan dat zij van mening was dat klagers hun kind van school zouden moeten halen, als ze geen vertrouwen hadden in haar als directeur en/of de school. Klaagster heeft daarop weer met aangeklaagde gebeld. Aangeklaagde had inmiddels met de directeur gesproken en haar visie gehoord. Terwijl klaagster aangeeft het gesprek met aangeklaagde als plezierig ervaren te hebben en met de directeur in de vertrouwelijke sfeer van hun langdurige verbondenheid gesproken te hebben, zegt aangeklaagde het gesprek met klaagster helemaal niet als plezierig ervaren te hebben, dat hij haar integendeel vrij scherp bevraagd heeft en dat ook de directeur het gesprek met klaagster niet als vriendelijk heeft ervaren, maar tegenover hem verklaard heeft dat zij zich door klaagster aangevallen voelde, doordat klaagster de vertrouwenskwestie aan de orde stelde. Aangeklaagde heeft daarom in dit tweede gesprek met klaagster gezegd dat hij de opmerking van de directeur wel begrijpelijk vond en dat hijzelf, als hij geen vertrouwen in de school zou hebben, zijn kind van school zou halen. De Commissie stelt vast dat de communicatie in dezen gebrekkig is geweest. Kennelijk ervaart klaagster de door haar gevoerde gesprekken anders dan haar gesprekspartners. Klaagster realiseert zich blijkbaar niet dat haar opmerkingen door de ander als bedreigend worden opgevat, hoewel zijzelf opmerkingen van de ander, gemaakt in diezelfde, door haar als vertrouwelijk omschreven sfeer, wel als onveilig ervaart. De Commissie kan zich anderzijds goed voorstellen dat klagers de, naar aangeklaagde stelt, in algemene zin bedoelde opmerking, dat hijzelf, als hij geen vertrouwen in de school zou hebben, zijn kind van school zou halen, hebben opgevat als een aanmoediging om hun kind van school te

halen of anders hun mond te houden. De Commissie is van oordeel dat aangeklaagde de klacht van klagers zelf, in zijn functie van algemeen directeur, behoorlijk had dienen af te handelen en het niet aanging de afhandeling van de klacht aan de directeur over te laten, omdat de klacht immers het gedrag van de directeur zelf betrof. De Commissie acht de klacht in die zin gegrond. Met betrekking tot de rest van de klacht merkt de Commissie op dat klagers deel uitmaken van een groep ouders die de problemen op de school hebben aangekaart bij aangeklaagde en het bestuur. Er heeft onder professionele begeleiding een eerste gesprek plaats tussen het bovenschools management en de groep ouders, waarbij afspraken zijn gemaakt over het vervolgproces, alsmede dat een andere ouder zal optreden als contactpersoon van de ouders en dat hij zal communiceren via het e-mailadres dat door de ouders is aangemaakt. Klager heeft aangeklaagde gebeld en gezegd namens de ouder die als contactpersoon zou optreden te spreken en vraagt waar de aan de ouders beloofde brief blijft. Aangeklaagde stuurt daarop een e-mail aan de contactpersoon waarin hij vraagtekens stelt bij de nakoming, door de ouders, van de op gemaakte afspraken over vervolgproces en contactpersoon. Hij stelt daarbij ook de positie van de individuele klacht van klagers over nagenoeg dezelfde onderwerpen, als welke met de groep ouders (waaronder klagers) besproken worden, aan de orde. Aangeklaagde nam, zo heeft hij ter zitting verklaard, aan dat de contactpersoon, als vriend van klagers en contactpersoon van de groep ouders (waaronder klagers) op de hoogte was van de individuele klacht van klagers. Als de contactpersoon per e-mail aangeeft “verrast te zijn dat hem op deze wijze vertrouwelijke informatie van en over

ouders ter ore komt”, biedt aangeklaagde bij e-mail zijn excuses aan “dat hij ten onrechte de premature conclusie heeft getrokken dat de contactpersoon op de hoogte zou zijn van de klacht van klagers.” Aangeklaagde is er niet van op de hoogte dat het e-mailadres van de contactpersoon ook voor andere ouders, waaronder klagers, toegankelijk is. De Commissie acht het onder voorschreven omstandigheden -vooral dat aangeklaagde er niet van op de hoogte was gesteld dat het emailadres van de contactpersoon ook voor anderen toegankelijk was - niet verwijtbaar dat hij in de correspondentie met de contactpersoon in algemene zin gewag heeft gemaakt van de klacht van klagers. De Commissie heeft daarbij mede in aanmerking genomen dat aangeklaagde op de verraste reactie van de contactpersoon hem meteen zijn excuses heeft aangeboden, terwijl daarentegen klagers van hun kant geen excuses hebben gemaakt voor het feit dat zij, zonder aangeklaagde daarvan op de hoogte te stellen, toegang hadden tot het e-mailadres van de contactpersoon. De Commissie acht de tweede deelklacht derhalve ongegrond.

07082 Klacht over de veiligheid van de kinderen op school, het niet onderhouden van contacten met de ouders en het verstrekken van negatieve informatie aan de nieuwe school

Klaagster heeft gesteld dat haar dochter vanaf de eerste dag dat zij de school bezocht werd gepest, geslagen en geschopt door

andere kinderen, waardoor zij littekens en verwondingen zou hebben opgelopen, slecht sliep en klaagster haar vaak ziek thuis moest houden. Pogingen de directeur en de betreffende leerkracht hierop aan te spreken, liepen op niets uit. Klaagster ontving naar haar oordeel geen enkel begrip voor de situatie en heeft zich genoodzaakt gezien haar dochter vanaf dit schooljaar aan te melden op een andere school. Naar het oordeel van klaagster heeft de school negatieve informatie over klaagster verstrekt aan de nieuwe school, waardoor zij aldaar meteen wantrouwend bekeken werd. Dit rekent zij de school aan. Klaagster is van oordeel dat de school de veiligheid van de kinderen, in het bijzonder haar kind, niet waarborgt, slechte contacten onderhoudt en de schuld van de problemen met klaagsters dochter ten onrechte op haar heeft afgeschoven. Zij wenst te bereiken dat het vertrouwen van haar dochter in het onderwijs wordt hersteld. De Commissie is op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat de klacht van klaagster onvoldoende deugdelijk is onderbouwd en gemotiveerd. Klaagster heeft haar stelling dat haar dochter veelvuldig werd gepest, geschopt en geslagen niet onderbouwd, terwijl de school hiervan niets bekend is. Dat de school de veiligheid van de kinderen niet zou waarborgen, heeft de Commissie dan ook niet kunnen vaststellen. Dat de dochter van klaagster moeite had een plekje te veroveren binnen de groep wordt door de school niet ontkend, doch zij wijt dit aan het feit dat de dochter van klaagster veel afwezig was en veelvuldig te laat op school kwam. De Commissie is van oordeel dat de school er redelijkerwijze alles aan heeft gedaan om te proberen hierin verandering te krijgen door met klaagster in gesprek te gaan en huisbezoeken af te leggen. Klaagster was

echter in het geheel niet voor rede vatbaar en bleef het gedrag dat haar dochter thuis vertoonde toeschrijven aan de situatie op school. Onder deze omstandigheden kan de school niet worden verweten dat zij slechte contacten onderhoudt en de schuld voor ontstane problemen afschuift, zoals klaagster stelt. Dat de school het beste met klaagsters dochter voor had en zich zorgen bleef maken, blijkt wel uit het feit dat zij haar zorgen met de vader van klaagsters dochter deelde en op enig moment contact heeft gelegd met het Advies Meldpunt Kindermishandeling (AMK). De Commissie is voorts niet gebleken dat de school klaagster in een negatief daglicht heeft geplaatst bij de school waar haar dochter vanaf het begin van dit schooljaar was aangemeld. De school heeft zoals te doen gebruikelijk bij een overstap van de ene naar de andere school een onderwijskundig rapport aan die andere school uitgebracht en hierin melding gedaan van het feit dat de dochter van klaagster veel afwezig was geweest en regelmatig te laat op school kwam. De Commissie is van oordeel dat dit een volstrekt normale gang van zaken is en geenszins getuigt van kwaadsprekerij over klaagster. De Commissie is op grond van het vorenstaande van oordeel dat de klacht van klaagster op alle onderdelen ongegrond dient te worden verklaard.

07083 Klacht over het ontzeggen van de toegang tot de school en een melding gedaan bij het AMK

Klager heeft zich in zijn klachtbrief beklagd over het feit dat de directeur hem bij brief de toegang tot het terrein en het gebouw van de school naar aanleiding van drie incidenten heeft ontzegd. Klager heeft aangevoerd dat twee van de drie incidenten zich buiten het terrein van de school hebben afgespeeld, om

reden waarvan deze niet aan de ontzegging ten grondslag kunnen liggen. Ten aanzien van het derde incident dat zich heeft voorgedaan, heeft hij aangevoerd dat hij met zijn zoontje op het schoolplein stond te wachten om zijn dochtertje op te halen. Omdat hij vermoedde dat zijn ex-echtgenote hem zijn dochtertje zou onthouden, is hij met zijn zoontje zijn ex-echtgenote achterna de school in gelopen. Aldaar zou hij aan directeur hebben uitgelegd wat hij kwam doen en is hij met zijn zoontje en dochtertje naar huis gegaan. Klager is van oordeel dat dit geen reden vormt om hem de toegang tot het terrein en het gebouw van de school te ontzeggen. Verder beklagt klager zich over de wijze waarop de directeur een gesprek dat hij met hem heeft gevoerd, verdraaid heeft weergegeven in een verslag aan het Advies Meldpunt Kindermishandeling (AMK). De directeur zou in dit verslag ten onrechte hebben aangegeven dat hij zijn eigen belang boven dat van de kinderen stelt, dat hij zijn zoontje voortrekt ten opzichte van zijn dochtertje en dat hij zijn dochtertje de omgang met andere kinderen onthoudt. Klager stelt zich op het standpunt dat dit drie pertinente onwaarheden zijn. De Commissie is op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat de directeur klager in alle redelijkheid en op juiste gronden de toegang tot het gebouw en het terrein van de school heeft ontzegd. De directeur heeft hiermee uiting gegeven aan de zorg die hij had omtrent de veiligheid binnen de school en voor welke veiligheid hij als gevolg van de gedragingen van klager niet langer kon instaan. Binnen een zeer kort tijdsbestek werd de directeur tot driemaal toe geconfronteerd met situaties waarin het vermeend niet naleven van een omgangsregeling tussen klager en zijn ex-echtgenote centraal stond en waarin klager meende zijn recht

dienaangaande op (het terrein van de) school te moeten gaan halen. Nu een gesprek hierover met klager niets had opgeleverd, stond de directeur geen andere maatregel ten dienste dan klager de toegang tot het gebouw en het terrein van de school te ontzeggen. Dat één incident zich op de openbare weg - schuin tegenover de school - heeft voorgedaan, kan hier naar het oordeel van de Commissie niets aan afdoen. De Commissie is van oordeel dat de directeur, gelet op de in het geding zijnde belangen, in redelijkheid van zijn bevoegdheid klager de toegang te ontzeggen, gebruik heeft kunnen maken. Dit onderdeel van de klacht dient naar het oordeel van de Commissie dan ook ongegrond te worden verklaard. Ook het onderdeel van de klacht waarin klager zich beklagt over de wijze waarop de directeur richting het AMK verslag heeft gedaan van een gesprek met hem, dient naar het oordeel van de Commissie ongegrond te worden verklaard. Vooropgesteld zij dat de directeur niet zelf tot inschakeling van het AMK is overgegaan. Hij heeft ter zitting verklaard hiertoe geen aanleiding te hebben gehad, nu de ontwikkeling van klagers dochtertje op school geen reden gaf tot zorg. De directeur is als beroepskracht evenwel wel verplicht tot medewerking aan een onderzoek op het moment dat hij naar aanleiding van een melding door een derde door het AMK wordt benaderd. Klager was hiervan op de hoogte, nu de directeur hierover blijkt zijn verklaring ter zitting ten overstaan van klager geen misverstanden heeft laten bestaan. Nog los van het feit dat klager zijn stelling dat het verslag pertinente onwaarheden bevat niet nader heeft onderbouwd, is de Commissie op grond van het verhandelde ter zitting niet tot de overtuiging kunnen komen dat de directeur in het verslag aan het AMK de waarheid

geweld heeft aangedaan. Dat klager zich met de inhoud van dit verslag niet kan verenigen nu deze wellicht op onderdelen hem onwelgevallig is, maakt niet dat het verslag niet waarheidsgetrouw is opgesteld. Ook dit onderdeel van de klacht dient derhalve ongegrond te worden verklaard.

07085 Klacht over de wijze waarop er door de school gecommuniceerd is over de schoolprestaties van een leerling

De klacht betreft de wijze waarop de school met klagers heeft gecommuniceerd over de schoolprestaties van hun zoon en wel in het bijzonder over zijn werktempo en werkhouding. De schoolrapporten gaven een gunstiger beeld dan de onderwijskundige rapporten. Ook zijn er nauwelijks of geen gespreksverslagen gemaakt. In groep 4 is naar voren gekomen dat de zoon van klagers een grote achterstand in lezen en schrijven had. De school is tekortgeschoten in de communicatie naar klagers over de vorderingen van hun zoon. Klagers hebben zo'n tien jaar geleden hun dochter aangemeld als leerling van de school na een intakegesprek met de toenmalige interim directeur. De school ging op dat moment juist over naar het Dalton onderwijs. Het christelijk karakter van de school en de door de directeur gegeven informatie over het Dalton onderwijs waren voor klagers reden om voor deze school te kiezen. Later werd ook hun zoon leerling van deze school. De overgang naar het Dalton onderwijs is een geleidelijk ontwikkelingsproces over enkele jaren geweest. Vorig jaar heeft de school het officiële certificaat ontvangen. Klagers hebben hun kinderen vorig schooljaar van school genomen, omdat zij niet tevreden waren over de wijze waarop de school invulling geeft aan Dalton onderwijs. Klagers zeggen dat zij op grond van de in het intakegesprek gegeven

informatie verwacht hadden dat er veel aandacht voor de individuele leerling zou zijn, dat hun kinderen gestimuleerd zouden worden om op hun sterke kanten uit te blinken en dat er extra aandacht zou zijn voor hun mindere punten. Dit bleek, vooral bij hun zoon, niet zo te gebeuren. In groep 4 bleek hun zoon een achterstand te hebben opgelopen in lezen en schrijven. Klagers vinden dat zij hierover en over de werkhouding en het werktempo van hun zoon door de school onvoldoende zijn geïnformeerd. Klagers erkennen dat zij wel voldoende geïnformeerd zijn, onder andere tijdens speciale informatie avonden, over de ontwikkeling in de invulling van het Dalton onderwijs die er in de loop der jaren heeft plaatsgevonden. De directie heeft ter zitting verklaard dat de aandacht aanvankelijk meer individueel gericht was, terwijl het onderwijs nu - nog steeds passend binnen de criteria voor het Dalton onderwijs, maar toch - meer groepsgewijze is ingericht. De Commissie stelt, op basis van de stukken en hetgeen hierover ter zitting is vermeld, vast dat de communicatie over de schoolprestaties van klagers' zoon mondeling wel voldoende, maar schriftelijk gebrekkig is geweest. In groep 3 is er kennelijk aanleiding geweest om klagers' zoon extra ondersteuning te geven bij het lezen. Dit is met klagers, onder andere tijdens 10-minuten-gesprekken, besproken en er zijn afspraken gemaakt over thuis lezen en het gebruik van een zogenaamd heen-en-weerschriftje. Aan het eind van het jaar vond de leerkracht van groep 3 de ontwikkeling van de zoon van klagers in de laatste maanden van dien aard dat zij de overgang naar groep 4 wel verantwoord achtte, maar zij er toch rekening mee hield dat hij in groep 4 zou moeten doubleren. Ook hierover is in de laatste schoolweek voor de zomervakantie met klaagster gesproken. Van de extra

ondersteuning in groep 3 en 4, de aanleiding daartoe en de afspraken daarover, als ook van de zorgen bij de overgang naar groep 4 is echter geen enkel schriftelijke verslag gemaakt. De Commissie is van oordeel dat dit gebrek in de schriftelijke communicatie, gelet op de voldoende mondelinge communicatie, niet van dien aard is dat de klacht in zijn algemeenheid gegrond verklaard dient te worden. De Commissie verklaard de klacht ongegrond.

07086 Klacht over de gang van zaken bij ontslag

De klacht is gericht tegen de gang van zaken omtrent het ontslag van klager door de school. De Commissie is tot de conclusie gekomen dat het hier een arbeidsrechtelijk geschil betreft. Blijkens de parlementaire geschiedenis kan een klachtencommissie een klacht buiten behandeling laten indien zij van oordeel is dat zij niet de geëigende instantie is om de klacht te behandelen. In dit geval ziet de Commissie aanleiding van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Arbidsrechtelijke geschillen of geschillen die gerelateerd zijn aan de arbeidsverhouding kunnen aan de civiele (kanton-) rechter worden voorgelegd. De Commissie is van oordeel dat deze weg in de onderhavige kwestie meer geëigend is dan de gang naar de Commissie. De Commissie zal deze klacht daarom niet in behandeling te nemen.

07087 Klacht over de wijze waarop de school en het bevoegd gezag omgaan met ouders die een effectieve oplossing zoeken voor de problemen op de school

De klacht bestaat uit een aantal deelklachten. Allereerst betreft het een klacht over het onrespectvol handelen van aangeklaagde jegens klagers en het als onvolwaardige gesprekspartners behandelen van klagers. Aangeklaagde heeft door eenzijdige en

onjuiste berichtgeving naar de overige ouders/verzorgers van de leerlingen van de school klagers in een verkeerd daglicht gesteld bij deze ouders. Daarnaast gaat de klacht over het doorgeven van vertrouwelijke informatie, door klagers gegeven in een gesprek, aan het team van de school. Daarmee is de verstandhouding tussen het team en klagers verder geschaad in plaats van verbeterd. Voorts zijn de in het gesprek gemaakte afspraken door aangeklaagde eenzijdig opgezegd. Ten derde betreft de klacht het eenzijdig beëindigen van de gestarte dialoog, tussen klagers en aangeklaagde, door aangeklaagde. De door het bestuur uitgevoerde inventarisatie (niet anoniem, zoals door klagers was gevraagd) gaat voorbij aan de door klagers ervaren problemen. Dit heeft de communicatie met het team geblokkeerd en daarmee ook de effectieve aanpak van de ervaren problemen. Dit alles zorgt ervoor dat de relatie en communicatie tussen individuele leerkrachten en individuele ouders/verzorgers moeizaam verloopt, hetgeen ten koste gaat van het onderwijskundig proces. De Commissie stelt vast dat door de wederzijdse (formele) opstelling van partijen over afspraken voorafgaande aan het gesprek, de situatie op dit moment dermate verzand is geraakt dat een gesprek over de, kennelijk door partijen gedeelde, zorg over de situatie op de school niet van de grond komt.

Dit ondanks het feit dat partijen het er over eens zijn dat het belang van de kinderen voorop dient te staan en beiden aangeven met elkaar in gesprek te willen, zoals ook blijkt uit de correspondentie. De Commissie is van oordeel dat een (on)gegrondverklaring van de klacht geen soulaas kan bieden in de oplossing van het voorgelegde probleem en zal daarom, zoals ter zitting in overleg met partijen is besproken, volstaan met het advies

aan aangeklaagde om een externe bemiddelaar te benoemen, die op geen enkele manier bij deze zaak betrokken is (geweest) en deze bemiddelaar de gespreksonderwerpen te laten inventariseren, de gespreksvoorwaarden te laten vaststellen en de gesprekken vervolgens te laten begeleiden.

07089 Klacht over onheuse behandeling van een leerling en het niet serieus nemen van de ouders van de leerlingen en de schorsingsbeslissing genomen door de school

Ten eerste stellen klagers zich op het standpunt dat de school hun zoon onheus behandelt en dat de school hen niet serieus neemt. De zoon van klagers is de dupe geworden van oneerlijke en onredelijke handelingen van de school. Sinds kort beschouwt de school de zoon van klagers als "onhandelbaar". In dit verband voeren klagers aan dat hun zoon vaak de les wordt uitgezet en dat hij onredelijke straffen krijgt, waardoor hij erg gestresst raakt. Ook hebben klagers het gevoel dat de school iets persoonlijks heeft tegen het gezin. In dit verband is ook gesteld dat de school allochtone kinderen anders straft dan autochtone. Ten tweede stellen klagers dat hun zoon ten onrechte slechts op basis van gevoelens is geschorst en dat deze beslissing niet op feiten is gebaseerd. Van de schorsing is mededeling gedaan in een bijeenkomst voor alle ouders, terwijl klagers hier niet bij aanwezig waren. Zij verbazen zich hierover, vooral nu het over het gedrag van hun zoon en het besluit tot schorsing van hem ging. Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht, dat ziet op de handelwijze van de school jegens klagers en hun zoon, overweegt de Commissie het volgende. Niet, dan wel onvoldoende is gebleken dat de school de zoon van klagers

ongelijk heeft behandeld ten opzichte van andere (autochtone dan wel allochtone) leerlingen. Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting ter sprake is gekomen is gebleken dat er op school veel incidenten hebben plaatsgevonden, waarbij de zoon van klagers betrokken was. Verder is gebleken dat het gedrag van de zoon van klagers de school dikwijls aanleiding gaf om hiertegen op te treden. De Commissie is echter van oordeel, zoals de school zelf ook al heeft aangegeven op de zitting, dat het niet juist is geweest dat een agent in de klas in het bijzijn van alle leerlingen expliciet is ingegaan op het voorval tussen een andere leerling en de zoon van klagers. Door deze aandacht is de kans ontstaan dat het incident is uitvergroet en dat de zoon van klagers door de medeleerlingen wordt gezien als voorbeeld van ongewenst gedrag. Dit acht de Commissie onwenselijk voor klagers' zoon Hoewel de politieagent een extern persoon betreft, die niet aan de school is verbonden, is de Commissie van oordeel dat de school desondanks verantwoordelijk is voor hetgeen in de klas gebeurt. Verder stelt de Commissie vast dat de school een ouderavond heeft gepland om de ouders van de leerlingen uit de groep te informeren over de schorsing van de zoon van klagers buiten aanwezigheid van klagers. De Commissie is van oordeel dat de school, mede in het kader van de beginselen van hoor en wederhoor en gelijke behandeling, klagers, evenals de andere ouders van leerlingen uit de groep, had moeten uitnodigen voor deze bijeenkomst. De Commissie heeft er begrip voor dat klagers dit als kwetsend hebben ervaren en zich, in dit verband, weinig gesteund voelden door de school. Hoewel de school heeft erkend dat deze situaties ongelukkig zijn verlopen, is de Commissie van oordeel dat de handelwijze van de school op deze punten

niet zorgvuldig jegens klagers en hun zoon is geweest. Dit onderdeel van de klacht dient daarom gegrond verklaard te worden. Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht, dat ziet op het schorsingsbesluit, overweegt de Commissie het volgende. Gebleken is dat klagers' zoon vaak niet te stoppen was bij vechtpartijen en gewelddadigheden niet schuwde. De school heeft als reden voor het schorsingsbesluit gegeven, dat zij nu een daad wilde stellen, omdat hij wederom ernstig grensoverschrijdend gedrag had vertoond. Dit na een opeenstapeling van incidenten, waarbij klagers' zoon ook reeds betrokken was. De Commissie is van oordeel dat de school hiermee voldoende deugdelijk heeft gemotiveerd waarom zij tot schorsing van klagers' zoon is overgegaan. Bovendien betreft schorsing een bevoegdheid van de school, welke dient te worden uitgeoefend met inachtneming van grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt daarom bij de toetsing hiervan de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie hierover alleen negatief zal oordelen, indien dit naar het oordeel van de Commissie kennelijk onredelijk is. De school heeft dus de vrijheid om een leerling te schorsen en dit een geschikt middel te achten. De Commissie acht de beslissing van de school, gelet op de ernst van het (wan)gedrag en het zich herhalende karakter, niet kennelijk onredelijk. Dit betekent dat de keuze van de school om klagers' zoon te schorsen de terughoudende toets van de Commissie kan doorstaan. Op grond van het voorgaande is de Commissie dan ook van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden.

07091 Klacht over seksueel misbruik door een medeleerling, het niet adequaat

reageren van de school en het onder toezicht van een leerkracht pesten van een leerling

Op de school hebben tussen kinderen op het toilet ongewenste seksuele handelingen plaatsgevonden. De dochter van klagers is hiervan het slachtoffer geworden. De dochter van klagers heeft aan haar ouders verteld dat zij seksueel misbruikt is op het toilet door een drietal jongens uit haar klas. Klagers hebben hiervan melding gedaan bij directeur van de school. Na verschillende gesprekken heeft de directeur van de school met twee leerkrachten aan klagers benadrukt dat hun dochter weer veilig was op school. Echter, de veiligheid van klagers' dochter was niet gewaarborgd. De dochter komt vlak na deze gesprekken overstuur naar huis en verteld dat zij die ochtend weer seksueel is misbruikt door de jongens uit haar klas. Klagers stellen zich op het standpunt dat zij door het feit dat een dergelijk incident nogmaals heeft plaatsgevonden alle vertrouwen in de school hebben verloren. In dit verband stellen zij dat de school te weinig heeft gedaan om te voorkomen dat het ernstig grensoverschrijdende gedrag nog een keer zou voorvallen en dat de school haar toezeggingen aan de ouders niet is nagekomen. Klagers hebben besloten hun dochter van school af te halen. Ten tweede hebben klagers hun bezwaren geuit over het feit dat de school – kort gezegd - tekort is geschoten in haar handelen en de communicatie naar klagers toe. In dit verband menen klagers onder meer dat de “dader” ten onrechte niet is geschorst. Klagers vinden dit onbegrijpelijk. Zij stellen dat schorsing als waarschuwing naar de andere klasgenoten toe raadzaam was geweest. Ten derde stellen klagers dat hun dochter na het incident is geschopt en gepest met goedkeuring van de desbetreffende leerkracht. Allereerst merkt de

Commissie op dat ter zitting is gebleken dat zowel de school als klagers na het incident moeite hebben gehad om diverse hulpinstanties te mobiliseren. In die zin liepen beide partijen tegen een muur. De Commissie heeft geconstateerd dat hierdoor de hulp in eerste instantie vertraagd op gang kwam, hetgeen de zaak geen goed heeft gedaan. Voorts heeft de Commissie geconstateerd dat klagers het incident als ongewenste seksuele handelingen jegens hun dochter dan wel als seksueel misbruik benoemen en dat de school over ernstig grensoverschrijdend gedrag spreekt. Vaststaat dat partijen het erover eens zijn dat het incident als zodanig heeft plaatsgevonden. Dit staat niet ter discussie. Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht, dat ziet op het feit dat de school herhaling van het incident voor de dochter van klagers niet heeft kunnen voorkomen, overweegt de Commissie het volgende. Hoewel het weliswaar een gegeven is dat de school sommige risico's niet voor honderd procent kan uitsluiten, is de Commissie van oordeel dat een incident van ernstig grensoverschrijdend gedrag c.q. ongewenste seksuele handelingen jegens de dochter van klagers niet nogmaals op school had(den) mogen plaatsvinden. In dit verband acht de Commissie van belang op te merken dat een dergelijk incident enorme impact op het slachtoffer en diens ouders heeft en dat een school een veilige omgeving voor leerlingen behoort te zijn. De Commissie acht herhaling van het incident dan ook verwijtbaar jegens de school. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard. Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht, dat ziet op de acties en communicatie van de school, overweegt de Commissie als volgt. Klagers hebben niet, dan wel niet voldoende aangetoond dat de

school onvoldoende actie heeft ondernomen. Na melding van het incident door klagers heeft de directeur zich over de gedragingen laten informeren. Na de uitslag van de huisarts van klagers heeft de directeur geoordeeld dat dergelijk gedrag op school niet te tolereren is. Gebleken is dat de school nadien diverse acties heeft ondernomen, maatregelen heeft getroffen en met alle partijen is blijven communiceren. Ter zitting hebben klagers hun verwondering uitgesproken over het feit dat de "dader" niet is geschorst. Daarop heeft de directeur van de school aangegeven, dat de "dader" nog een zeer jong kind is en dat het effect van schorsing voor hem nihil zal zijn, en dat dit de redenen zijn geweest om hem niet te schorsen. Onderzoek en begeleiding zijn voor de "dader" belangrijk, aldus de school. De Commissie is van oordeel dat de school voldoende deugdelijk heeft gemotiveerd waarom zij niet tot schorsing van de jongen is overgegaan. Bovendien betreft schorsing een bevoegdheid van de school, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt daarom bij de toetsing hiervan de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie hierover alleen negatief zal oordelen, indien dit naar het oordeel van de Commissie kennelijk onredelijk is. De school heeft dus de vrijheid om een leerling niet te schorsen, aangezien hij nog zeer jong is en de school dit geen geschikt middel acht. De Commissie acht de beslissing van de school niet onredelijk. Dit betekent dat de keuze van de school de terughoudende toets van de Commissie kan doorstaan. Op grond van het voorgaande is de Commissie dan ook van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden. Ten aanzien van het derde onderdeel, dat ziet op het pesten van de dochter van klagers met

goedkeuring van de leerkracht, wordt als volgt overwogen. Voorzover klagers stellen dat hun dochter met goedkeuring van de leerkracht is gepest overweegt de Commissie dat dit niet dan wel onvoldoende is gebleken. De school heeft aangegeven, dat zowel het gedrag van de dochter van klagers als het gedrag van de andere leerlingen op dat moment kritisch is bekeken door de docent. De Commissie sluit niet uit dat beide partijen dit op andere wijze hebben geïnterpreteerd waardoor kennelijk een misverstand is ontstaan. Dit maakt echter niet dat de school onjuist heeft gehandeld. De Commissie is van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond verklaard dient te worden.

Bijlage 1 Aantal klachten

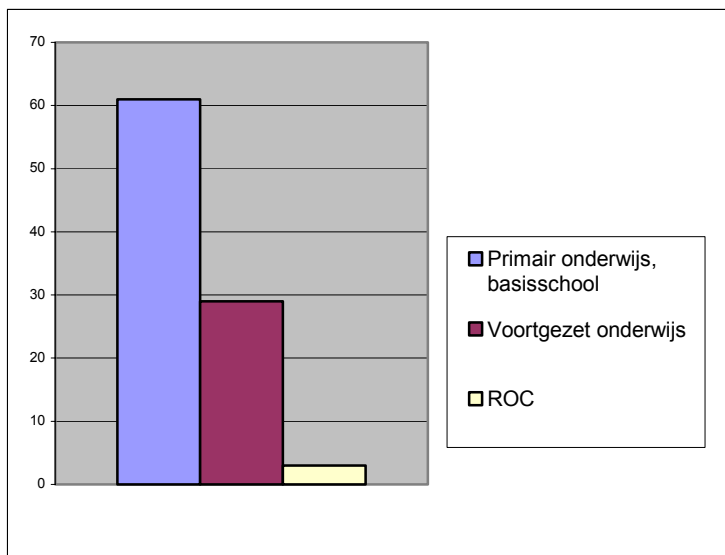
De Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs heeft in het schooljaar 2007, 93 klachten ontvangen. Dit is een lichte stijging ten opzichte van het voorgaande schooljaar, waarin er 76 klachten binnenkwamen bij de Klachtencommissie. Van belang hierbij is dat meerdere klachten van dezelfde klager als een klacht worden geteld.

Hieronder een overzicht van het aantal aangesloten schoolbesturen op 1 maart 2007 (naar onderwijssoort).

Primair Onderwijs	: 306
Voortgezet Onderwijs	: 86
Speciaal Onderwijs	: 31
Totaal	: 484 besturen, 1.882 scholen

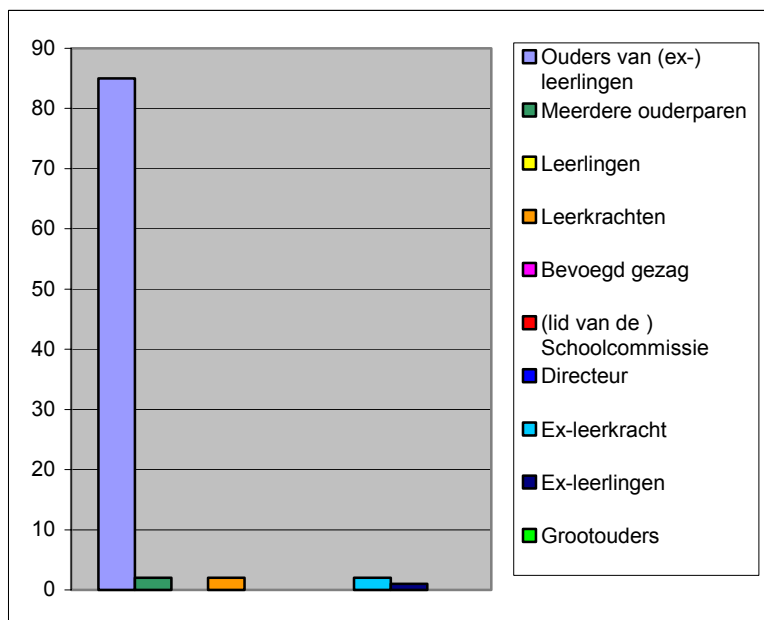
Verdeling van de ingediende klachten naar onderwijssoort

Van de 93 binnengekomen klachten kwam het merendeel, 61 klachten (65,6%), uit het primair onderwijs. Het voortgezet onderwijs genereerde 29 klachten (31,2%) en er waren 3 klachten (3,2%) afkomstig uit het ROC.

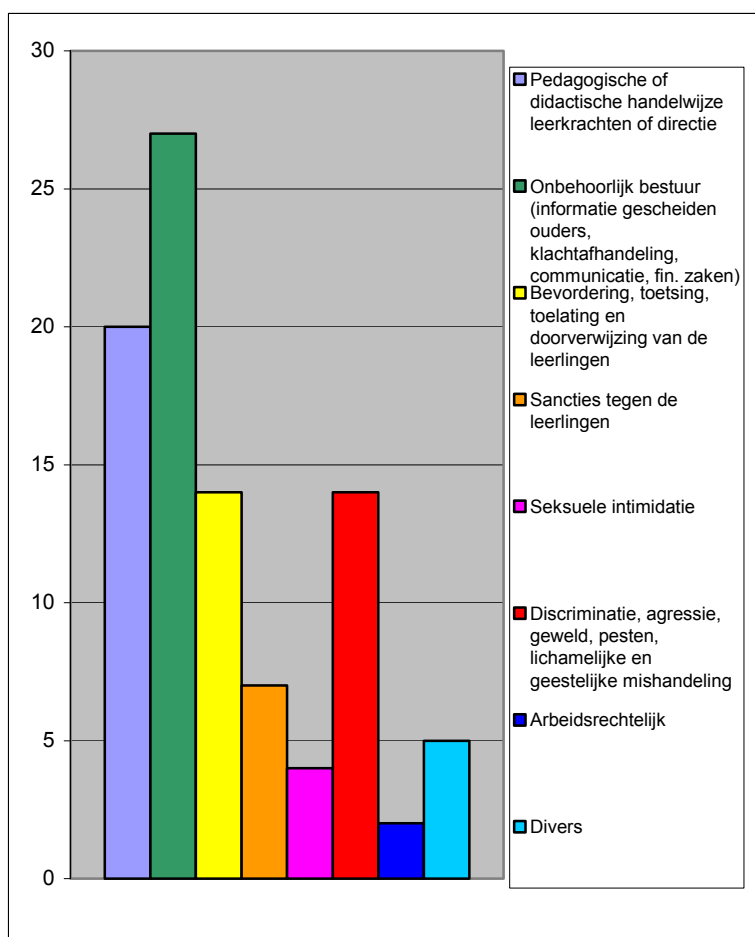
Verdeling van de ingediende klachten naar klagers

Van de 93 binnengekomen klachten kwam het overgrote merendeel, 83 klachten van de ouders van (ex-) leerlingen. Daarnaast zijn er bij de Commissie 2 klachten binnengekomen van leerkrachten en 1 klacht van een ex-leerling.

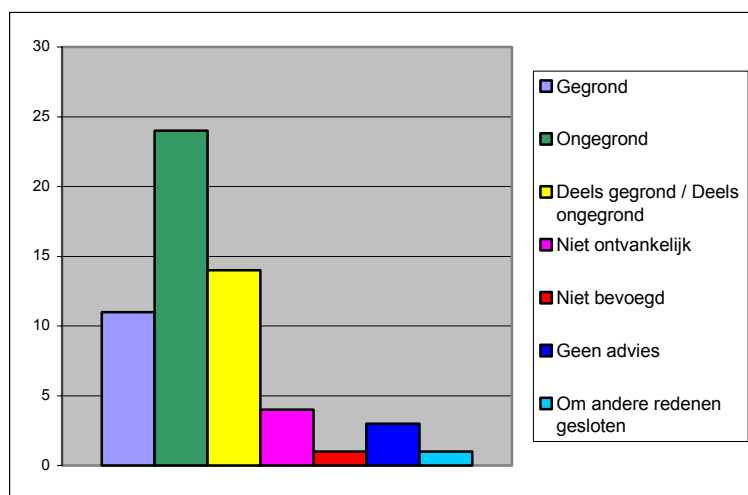
Verdeling van de ingediende klachten naar inhoud van de klacht

De meeste klachten die zijn binnengekomen betreffen klachten omtrent onbehoorlijk bestuur (27 klachten) en klachten omtrent pedagogische of didactische handelwijze van leerkrachten of directie (20 klachten). Een andere categorie waarin redelijk veel klachten binnengekomen zijn, is de categorie discriminatie, agressie, geweld, pesten, lichamelijke en geestelijke mishandeling (14 klachten). In de categorie sancties tegen leerlingen zijn 14 klachten binnengekomen en in de categorie bevordering, toetsing, toelating en doorverwijzing van leerlingen zijn er 14 klachten binnengekomen. Daarnaast zijn er 4 klachten binnen gekomen omtrent seksuele intimidatie en zijn er een tweetal klachten binnengekomen van arbeidsrechtelijke aard. In de laatste categorie een zevental klachten opgenomen die niet duidelijk te rubriceren zijn. Zij vallen derhalve onder de noemer "divers".

De verdeling naar de wijze van afhandelen van de klachten

In 2007 heeft de Commissie 93 zaken afgedaan. Dit kan zijn doordat de klacht tussentijds is ingetrokken of direct aan het begin van de behandeling niet ontvankelijk is verklaard. In het merendeel van de zaken (58 klachten) heeft de Landelijke Klachtencommissie echter naar aanleiding van de klacht een oordeel (en in de meeste zaken ook een advies) uitgebracht aan het bevoegd gezag. In onderstaande grafiek is dit inzichtelijk gemaakt. Wanneer de Commissie toekomt aan de inhoudelijke beoordeling van de klacht verklaart zij deze (geheel of gedeeltelijk) gegrond of ongegrond. In de verslagperiode heeft de Commissie in totaal 58 zaken inhoudelijk beoordeeld. Deze beoordeling leidde in de verslagperiode tot de volgende percentages: ongegrond 41,4 %; deels gegrond 24,1 % en gegrond 19 %.

Samenstelling Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs

Voorzitter

Dhr. mr H.C. Naves
Coördinerend vice-president
Rechtbank Rotterdam

Plv. Voorzitters

Dhr. mr A.A. Lycklama à Nijeholt
(voorzitter noordelijke kamer)
Rechter plv.

Mw. mr E.I. Batelaan-Boomsma
Vice-president rechtbank Rotterdam

Dhr. mr Joh. C. Westmaas
Burgemeester Meppel

Secretarissen

Mw. mr A. de Visser
Jurist Capra Den Bosch

Mw. mr B. Jongedijk-Eijsink
Advocaat

Mw. mr F.J.H. Stevens
Jurist gemeente Amsterdam

Mw. mr A.A. Jopse
Jurist Functioneel Parket Rotterdam

Secretaris Noordelijke Kamer

Mw. mr M. Mulder-Das
Jurist

Ambtelijk Secretariaat

Mw. mr A.C. Melis-Gröllers
Secretaris

Mw. mr H. M. Vos-van der Velden
Secretaris

Mw. J.L. Rijdsijk-Koornaar
Secretaresse

Leden

Dhr. drs K.M.P.A.M Hàbryka
Huisarts te Lelystad

Mw. drs R. ter Veen-Zielhuis
Voormalig schoolpsychologe

Mw. mr W. van Blitterswijk-Dansberg
Jurist

Dhr. drs L. van Noort
Voormalig rector Voortgezet Onderwijs

Mw. drs M. Hoogenkamp
Pedagoog/onderwijskundige te Rotterdam

Mw. mr M. Iedema
Advocaat-Generaal Parket Hof Amsterdam

Mw. mr H. W. Taal-van den Hoek
Consultant klachtrecht/mediator te Den Haag

Dhr. Th. Huizer
Voormalig directeur basisonderwijs

Dhr. drs K.B. Visser
Onderwijskundige

Leden Noordelijke Kamer

Dhr. mr F.J. Agema
Vice-president Rechtbank Groningen

Dhr. M.S. Veldstra
Consultant

Dhr. mr F.E. Kronemeijer
Jurist

Mw. mr P. ten Cate-Visser
Jurist

Dhr. B. Visser
Voormalig docent lerarenopleiding
basisonderwijs/vertrouwenspersoon

Mw. drs G. Moes-ten Brug
Arts jeugdgezondheidszorg

Dhr. W.J.L. Feitsma
Trainer, docent sociale vaardigheden

Dhr mr W.R. van der Velde
Advocaat te Groningen